לציונות–לסוציאליזם–לאחוות עמים

על המשמר

יום ד', ח' בשבט תשמ"ח, 27 בינואר 1988 / שנת מ"ח מס' 13558 / המחיר 1.20 ש"ח כולל מע"מ

מוסקווה: היחסים יחודשו במלואם רק כשתיפתר בעיית המזה"ת

מוסקווה.— ברית־המועצות תחדש את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל במלואם רק לאחר שיושג פתרון מלא לסיכסוך במזרח־התיכון — הודיע אתמול סגן שר החוץ הסובייטי, ולאדימיר פטרובסקי, בתדרוך עיתונאים שיגרתי במוסקווה.

הוא אמר, כי היחסים הדיפלומטיים עם ישראל ישתפרו בהדרגה, במקביל להתקדמות לקראת פתרון הסכסוך הישראלי־הערבי, אולם היחסים המלאים יחודשו רק עם ההגעה לפתרון מלא.

„התחלת תהליך השלום, תסיר את המיכשולים ואת הסיבות שגרמו לניתוק היחסים בעבר, ותביא לאפשרות של נורמליזציה ביחסים בין שתי המדינות". אמר פטרובסקי. (אי.פי.)

השופטים כהן, ארבל וחריפאי יועמדו לדין

יואשמו בהפרת אמונים במסגרת תפקידם ■ עניינו של שופט־שלום נוסף — בבדיקה משטרתית ■ "יתכנו צעדים משמעתיים נגד שופטים נוספים"

מאת בצלאל עמיקם והבה מרוז
כתבי „על המשמר"

שלושה שוטרים, החשודים בפרשת „שוחד התעבורה" בבית־המשפט בתל־אביב — אהרון כהן (סגן נשיא בית־משפט השלום בתל־אביב), אשר ארבל ובן־שושר חריפאי (שופטי תעבורה) — יועמדו בקרוב לדין באשמה של הפרת־אמונים במסגרת תפקידם.

החל מהבוקר, יוצאים השופטים לחופשה בהסכמתם המלאה, אך יחד עם זאת, אין הם מושעים ממשרותיהם. כתב־האישום נגרם,

(סוף בעמוד 4)

מימין לשמאל: מזכיר בי"מ השלום לתעבורה בת"א, פלאי, שופט התעבורה אשר ארבל, ושופט השלום, אהרון כהן (צילום: אבי הזאב/„חדשות")

בני זוג נפצעו קשה בתאונת „פגע וברח" בחיפה

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

בני זוג בני 61 נדרסו אמש בחיפה. נהג המכונית הפוגעת נמלט מהמקום לאחר שדרס אותם פעמיים.

התאונה אירעה סמוך לשעה 10 בערב ברחוב העצמאות בחיפה. בני הזוג חצו במעבר חצייה ואז הגיחה המכונית, פגעה בהם, חזרה לאחור דרסה אותם פעם נוספת בנסיעה לאחור ונמלטה מהמקום.

משטרת מרחב חיפה פתחה בסריקות והמכונית נמצאה כעבור זמן מה נטושה.

במשטרה אין כל רישום על דבר גניבתו של הרכב. בני הזוג הועברו לבית־החולים רמב"ם בחיפה ומצבם מוגדר — קשה.

חיילת נהרגה ו־25 נפצעו בתאונות דרכים • עמוד 2

אנשי מילואים לשיטור בשטחים — מהשבוע הבא • עמוד 3

תקציב המדינה — סקירות עמודים 8־9

נחתם הסכם פריסת חובות המושבים • עמוד 19

עדי הדר, מועמד העבודה; יו"ר אגודת הסטודנטים בת"א

מאת ירדן זליג, כתב „על המשמר"

ברוב של 44 קולות נגד 22 מתנגדים, ונמנע אחד, בחרה אמש מועצת הסטודנטים הנכנסת של אוניברסיטת תל־אביב את מועמד רשימת מפלגת העבודה עדי הדר ליו"ר אגודת הסטודנטים.

בכך נמשכת שליטת „העבודה" והשמאל באגודת הסטודנטים, וזאף הירידה שנרשמה בבחירות בכוחה של מפלגת העבודה וזאף הגידול בכוחה של „סטודנטיון" רשימת הימין. הדר נבחר אמש בקולותיהם של 24 נציגי „העבודה" אליהם הצטרפו מספר עצמאים שתמכו בו וכן בתמיכתם של 15 נציגי „צוותא" (מפ"ם, ר"צ) וחמשת נציגי קמפוס („תד"ש והתנועה המתקדמת). 22 נציגי „סטודנטיון" אליהם הצטרפו מספר עצמאים שהתנגדו למועמדותו של הדר ותמכו במועמד „סטודנטיון" אייל ברק.

עמירב קרע התעודה ועזב את „חירות"

מאת דורית גפן, כתבתנו לענייני מפלגות

„אני עוזב את תנועת החירות" – אמר אמש משה עמירב – וקרע את תעודת החבר שלו. היה זה לאחר שבית־הדין של תנועת החירות פסק בדעת רוב, כי יש להוציאו מחברותו במוסדות התנועה. דעת המיעוט היתה, כי יש להוציאו בכלל מתנועת החירות.

בית־הדין של תנועת החירות, בהרכב של חמישה שופטים, התכנס אתמול לדון בעתירות נגד משה עמירב על ערעור מצודו במנהיגות התנועה וכן על מפגשים שקיים עם אנשים המקורבים לאש"ף. כאשר נשאל עמירב אם הוא מודה בעובדות חשוב בחווב גם לגבי מפגשים עם אנשי אש"ף.

בשלב זה התערב היועץ המשפטי של תנועת החירות, איסר לובצקי, ואמר, כי עקב התוודאה באשמה של מפגשים עם אש"ף אין לדעתו כל מנוס אלא להרשיעו ולסיים את חברותו במפלגה. לדבריו, כבר לא מדובר בעתירות אלא בתביעת של תנועת החירות נגד עמירב.

התביעה טענה כי עמירב סטה מהאידיאולוגיה, ערער על המנהיגות ונקט בפרובוקציה נגד שמיר ושרון. על כך השיב הנתבע, כי הוא חבר תנועה נאמן וזכותו לפעול. לדבריו, אם יש אמנם דמוקרטיה בתנועת חירות צריך לשמוע גם עמדות ביקורתיות.

הוא הסביר לבית־הדין, כי המניע המרכזי למעשיו היה הניסיון להביא את הליכוד לדרך מעשית וחדשה שתביא לשלום עם הפלשתינים. הוא הוסיף, כי הוא עומד על זכותו לומר את הדברים הללו.

עמירב נשאל למה לא פעל והשמיע את דבריו במסגרת מוסדות המפלגה. הוא השיב, כי פנה באוגוסט לשר שרון, שהוא יו"ר מרכז המפלגה, לכנס את המרכז לדיון מדיני, אך זה לא טרח להשיב לו אלא דרך התקשורת. „רק אז גם אני פניתי לתקשורת", הוסיף. עמירב, שבא ללא יועץ משפטי אלא עם עד אופי, הזכיר, כי סגן השר מיכאל דקל הציע את הטרנספר – דבר שאינו מתאים לעמדות תנועת החירות, ואין מעמידים אותו לדין על כך. „למה לי אסור" – שאל. כאשר נשאל לגבי המגעים שהיו לו עם פלשתינים המקורבים לאש"ף הודה בכך עמירב והדגיש, שעוד אנשים מהמפלגה, ביניהם ח"כים, נפגשו איתם.

עמירב אמר: יום יבוא ובית־המשפט של ההיסטוריה ישפוט גם את שמיר ואת שרון ואז יותנו את הדין. שמיר על כך שבלם כל אפשרות לשלום, ושרון על שהתסיס את הערבים בירושלים.

(סוף בעמוד 4)

התקציב מבשר האטה, הקפאה — יותר מס לשכירים ופחות לעצמאים

צבן: התקציב ללא בשורה לשבדים ■ קיסר: המדינה פושעת כלפי הקשישים

מאת כתבנו הכלכלי ביים, ובצלאל עמיקם, כתבנו בכנסת

שר האוצר, משה נסים, הניח אתמול על שולחן הכנסת את הצעת תקציב המדינה לשנת התקציב 1988/89 בסך 52.2 מיליארד שקל.

התקציב מבשר האטה בפעילות הכלכלית, הקפאת שכר, עלייה בנטל המס על השכירים, עלייה במחירי המוצרים המסובסדים, רמת אינפלציה גבוהה יותר מאשר ב־1987 וירידת נטל מס על העצמאים, החברות ועל מנהלי חברות.

תקציב המדינה מניח שבשנה הקרובה תחול ירידה נוספת באינפלציה. שיעור עליית המחירים יהיה כ־12 אחוז ב־88/1989. כן

(סוף בעמוד 4)

תקציב של בלימה

האוצר זורע חול בעיניים, כאשר הוא טוען שיוריד את האינפלציה ל־12 אחוזים. העלאת מחיר הלחם בעשרות אחוזים ומחירי מצרכי היסוד אינה מתיישבת עם הכוונה להקטין את שיעורי האינפלציה. לאור זאת, אין שום בסיס לכוונת האוצר להקפיא את השכר, ולבטח אסור להרשות לו לעקר את התייקרויות מתוספת היוקר. עיקור ההתייקרות מתוספת היוקר יפגע לא בשכירים בלבד, אלא במאות־אלפי מקבלי הקיצבאות, הצמודים לשכר הממוצע במשק.

הצעת האוצר, אפילו לפי מגישיו, היא תקציב של בלימת הצמיחה המשקית. גידול התוצר של הסקטור העסקי נבלם כבר ברבעון האחרון של 1987, והתקציב מבשר את המשך הבלימה. בניגוד לשנה השוטפת, מתכוון האוצר למחזר את מלוא החוב, ואף ליצור חוב פנימי חדש בשיעור של ארבעה אחוזים מעל לפדיון. דבר זה יהיה כרוך בייקור חריבית באשראי לזמן ארוך.

האוצר מתעלם לחלוטין מהמתרחש במערכת הבריאות וטומן את ראשו בחול. קיימת סכנה ממשית כי שירותי הבריאות במדינה יתמוטטו כליל (ותיווצר אנדרלמוסיה טוטאלית בתחום זה, חלק מהמחיר של הרעת המצב הבריאותי של האוכלוסייה ישולם רק במועד מאוחר יותר. שר האוצר, הלוחם כארי בשירותי הבריאות, החינוך והקיצבאות לילדים וקשישים, נכנע ללחץ מערכת הביטחון ואיפשר גידול של שני אחוזים בתקציב הביטחון המקומי. גם ביטול פרוייקט הלביא יאפשר למערכת הביטחון להגדיל את פעילותה השוטפת. לגמרי ברור, שהגדלת תקציב הביטחון כרוכה בהקטנת הסכומים שישארו לשימושים אזרחיים.

לבסוף, בצד המימון של התקציב בגביית המסים תבוא לידי ביטוי, לראשונה, הרפורמה במיסוי. החברות ישלמו 4.2 אחוזים פחות מיסים מאשתקד. מנהלי החברות ישלמו 2.9 אחוזים ויותר, אך השכירים הרגילים, שהכנסתם אינה מגיעה לרבבות שקלים כמו אצל מנהליהם, ישלמו 7.9 אחוזים יותר מסים.

כך מבטא התקציב מגמה ברורה לגבי רוב האוכלוסייה — עבור יותר מיסים יזכו בפחות שירותים.

„היכו אותנו באלות ובקתות רובים"

מאת מנחם עזבדי, כתב „על המשמר"

את נאג'ח מחמוד האמד, זיאד איברהים חמד ואחמד שריף חמד, פגשתי בקומה השלישית בבית־החולים הממשלתי ברמאללה, קומה אשר משקיפה מתרכזים בה נפגעי מדיניות האלות של שר הביטחון, ראבין. זיאד ואחמד הם צעירים בשנות ה־20, תושבי הכפר סילוואן ליד רמאללה. ראבח הוא הבוגר שבהם, והוא ממשתחררי העיסקה עם ג'יבריל. זה סיפורם:

„ביום א', ב־1.30 לאחר חצות, באו אנשי הביטחון לבתינו בכפר כדי לקחת אותנו עימם. קשרו את עינינו, קשרו את ידינו מאחור, הכניסו אותנו לאוטובוס, ואת הנהג מן הכפר אל בניין הממשל הצבאי ברמאללה, שאותו עשינו בדרך־כלל ב־20 דקות, עשו בשעת. הסיבה: כל הדרך היכו אותנו בכל חלקי גופנו באלות ובקתות רובים.

„כאשר הגענו לממשל הצבאי הצטרפו אחרים למכים אותנו, ובהם חובשים שהיו אמורים לטפל בנו. אחר־כך השאירו אותנו בגשם שוטף בחצר. אולי משום שנבהלו ממצבנו שלחו אותנו לרופא צבאי במפקדה בבית־אל. הוא אמר שצריך לשלוח אותנו מייד לבית־חולים. בכל זאת החזירו אותנו לממשל הצבאי ברמאללה, ומשם ניסו למצוא מתקן כליאה שיקבל אותנו.

„שמענו אותם מדברים עם דהרית, עם כלא ג'ניד בשכם ועם עתלית (כלא 6). אבל אף מיתקן לא רצה לקבל אותנו. לבסוף, הדבר היה ב־9 בערב ביום שני, החזירו לנו את תעודות הזהות שלנו והשליכו אותנו בגשם בכביש. לא היה לנו כוח לעמוד על רגלינו ושכבנו בשעת

(סוף בעמוד 4)

נאג'ח חמאד מראה את זרועו החבולה, מגורר בכתמי אודם וכחול

רעל/העורף

שקיות שי ואבנים

יַלְדֵי הֶרְצְלִיָּה מְכִינִים שַׂקִּיּוֹת שַׁי
לְחַיָּלֵי הַצָּבָא בְּשִׁטְחֵי הַכִּבּוּשׁ,
שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם מָתוֹק, לַמִּסְכֵּנִים,
שֶׁיִּתְעוֹדְדוּ וְיַעַמְדוּ בְּיֵאוּשׁ.

כִּי הָעוֹרֶף חַיָּב לִתְמֹךְ בֶּחָיִל
וְלָתֵת לוֹ אֶת כָּל מַחְסוֹרוֹ.
כִּי הָעוֹרֶף, זֶה בַּיִת וָחֹם מִשְׁפַּחְתִּי,
כְּמוֹ הָאַבָּא וְאִמָּא שֶׁלּוֹ.

יַלְדֵי גִ'בַלְיָה אוֹסְפִים אֲבָנִים,
לְגָרֵשׁ הַחַיָּל הָעִבְרִי,
שֶׁיַּגִּיעַ מַהֵר לָעוֹרֶף שֶׁלּוֹ,
כִּי שָׁם זֶה חָם וְנָקִי.

שַׂקִּית מַמְתַּקִּים וְאֶבֶן גְּדוֹלָה
חוֹטֵף הַחַיָּל בַּבֵּיצִים,
צוֹחֵק וְחוֹשֵׁב, אַשְׁרֵי הָאִמָּהוֹת
שֶׁבָּהֶן יֵשׁ כָּאֵלֶּה בָּנִים.

משה שדות

ציורמצב

איור: ארנון אבני

תפס כותרת / אלה מעץ בוק

בוק אנאליטי

אפשר להוריד כובעים, אפשר לעשן. שימו לבו מה שהולך להתבצע עכשיו זה שיעור במקל־חובלים. המקל הוא נשקו העיקרי של הלוחם הישראלי

עשויים הרוהיטים בבתים של המקומיים בשטחים. אם מותר לי לומר לכם משהו אישי, אני לא מבין למה צריך לבזבז כסף טוב בשביל האלות האלה,

מקל חובלים: גוף, ידית ורצועה

בשטחי יהודה שומרון וחבל עזה. מקל החובלים הצה"לי מתחלק, כמו כל דבר בצבא, לשלושה חלקים: גוף, ידית ורצועה. עד כאן הכל ברור? יש שאלות? אם אין שאלות סימן שהכל ברור ואנחנו יכולים להמשיך.

המקל עשוי מעץ בוק משובח ומצופה בלכה שקופה. המקל שאתם מקבלים הוא צל"מ (ציוד לחימה) ומי שיאבד אותו יעמוד למשפט כמו על אובדן נשק. זהו מקל מתוחכם ואנאליטי, יכול לפרק עצמות, לפתוח ראשים ולשבור צלעות. לא, הוא לא יכול להרכיב אותם מחדש בגלל שהוא מקל אנאליטי ולא מקל חכמים. כפי שאמרתי עשוי מקל החובלים, הידוע גם בשמו העממי אלה, מעץ בוק משובח. מקור המילה הוא מלטינית ופרושו טיפש, אידיוט, דביל וחסר דעה. אין בכך כדי לרמוז על מי שהחליט להפעיל את מקל החובלים או מה שקורה למי שמקבל אותו על הראש. אגב, עץ בוק איננו עץ מהגוני, שהוא כידוע עץ יקר ממנו לא

כאשר אפשר להרביץ להם עם צינור גומי. תומר־גלם שאפשר למצוא בכל פרדס, נוח לשימוש, כואב לא פחות מהעץ והכי חשוב — לא משאיר סימנים.

לפני שאתם מתפזרים אני רוצה לומר לכם משהו. קראתי בעיתון שהערבים מסרבים לעבוד בנגרייה בה עושים את מקל החובלים. תאמינו לי שהם צודקים. תחשבו על זה. במקום שהם יעשו את המקלות שיגיעו לחיילי צה"ל כדי שירביצו בהם לערבים, הרבה יותר פשוט אם הערבים ירביצו לעצמם ישר ויחסכו מאיתנו גם את בזבוז הכסף וגם את המצב בו אתם, במקום לקרוע את התחת על הג'בלאות, עושים חיים ומרביצים על ימין ובמיוחד על שמאל.

כולם לכבות את הסיגריות, למחוק את החיוכים מהפרצופים, לעבור לעמידת דום, לחבוש כובעים. בעוד עשר קטנות כולם פה, כל אחד עם המקל האישי לתירגול מערך ראש פתוח. 111.

לוז מורב

שטיפת־מוח / „אגפא"

סיסמה נכונה ברחוב

על אודי פרידן, מבעלי משרד הפירסום „ראובני — פרידן", שפרש לפני כשנה, אולי יותר, מפירסום פוגל ברעש גדול, גדול מידי, אפשר להגיד המון דברים רעים: אפשר לומר עליו למשל שהוא שוביניסט (פרידן כתב את סיסמאות „אני אוהבת שהם נוגעים בי", „הראש שלי — הגוף שלה", שעוררו בשעתו זעקה פמיניסטית גדולה), אפשר לומר עליו למשל שהוא פחות מתייחס למוצר ויותר לעצמו וכי רמת האגו־טריפ שלו היא גדולה. אבל קשה ליטול ממנו את הכישרון הקריאטיבי, את השימוש הנכון בשפת הרחוב ואת הפשטות המסוימת, הרלוונטית, המשתקפת בעבודותיו.

ועכשיו „כל תמונה — אגפא", אולם, ובזה חייבים להודות, כל סיסמה היא טובה מקודמתה. אם בסיסמה הקודמת „אגפא. זה מה שנישאר", תפסה „אגפא" מעמד של מחנכת לצרכנות, מעמד השמור למובילים בתחומם בדרך כלל, ובכך יצרה לעצמה, אולי בעקיפין, מעמד של שולטת, הרי שמסע הפרסום הנוכחי, הבולט, הזועק, מתמקד במוצרי „אגפא" ומעיד לא על גודלה, אחריותה וכדומה, אלא על טיב מוצריה.

ומשפט נוסף לסיום, והפעם על התקציבאות. אחד מתפקידיו של התקציבאי במשרדי הפרסום הוא חשיפת ופריסת המסע על־פני המדיות השונות והפיכתו לבולט ביותר במסגרת התקציב.

ומסע הפרסום החדש של „אגפא" הניבט בימים אלו מרוב שלטי החוצות, לפחות בגוש דן, הוא דוגמה נפלאה לתפיסתו של פרידן. הסיסמה „כל תמונה — אגפא" היא סיסמה פשוטה, נכונה, שאולה משפת הרחוב ובעצם מתבקשת.

אמנם „אגפא" החליפה סיסמאות בקצב מוגבר בשנים האחרונות (רק בשנה האחרונה יצאה החברה בשתי סיסמאות בעלות משמעות שונה לחלוטין: „אגפא. זה מה שנישאר",

הרבה תקציבאים לא מתייחסים מספיק ברצינות לתפקידם זה. ופורסים את מסעי הפרסום במדיות מקובלות ושיגרתיות, וכוחם של מסעי הפרסום, עקב כך, מתמסמס. את זה אי אפשר להגיד על „אגפא". מסע הפירסום הנוכחי של „אגפא" המתמקד, עד עכשיו, בעיקר בשלטי חוצות, פרוס בצורה יוצאת מן הכלל והוא זועק מכל קרן רחוב, ועליו נאמר: „המדיה היא המסר".

רון בהלולי

מפלגת הפועלים המאוחדת
האגוד המקצועי
תא הסתדרות המורים

מזכירי מוסדות, רכזי בתי הספר, מזכירויות הקיבוצים

הנכם מתבקשים להעביר את רשימות העררים לקראת הבחירות להסתדרות המורים עד ליום א' 31.1.88 לידי זאביק אבנון במזכירות מרכז מפ"ם

חברים אשר לא יגישו את הערר במועד – יפסידו קולם בבחירות

חנן ארז, מזכיר מרכז

תמונת־מצב / עלי מג'בליה

יושבים ובוכים מיאוש

שלושה שבועות של עוצר בג'בליה עצרו את הניקיון בחדר המדרגות שלנו. ביום שישי האחרון, לאחר שהטינופת עלתה לנו לאף (48 דיירים), התגייסנו כמה שכנים וניקינו בעצמנו את החצר, הכניסה, המעליות ואפילו את חדר האשפה. לא לקחנו עובד ניקיון אחר. לא שכרנו חברה המספקת שירותי ניקיון ומניים. משום מה נשארנו נאמנים לעלי, שכולנו קראנו לו — המנקה שלנו מעזה.

לא ידענו עליו הרבה, למרות שהוא עובד אצלנו כבר שנתיים. רק אתמול התברר לי שבעצם הוא מג'בליה — המחנה הכי פרובלמטי ברצועה. התחבב עלינו האיש, שחוץ מזה שהוא עובד חרוץ הוא גם רץ ופותח לנו את דלת המעלית ועוזר לנו לסחוב את הסלים. והא בן למעלה מ־60 ויש לו נכדים קטנים, ואתמול הוא נראה זקן יותר והיה לו מבט עייף בעיניים, עצוב כזה.

גם אתמול הוא פתח עבורי את דלת המעלית ושאל כרגיל מה שלומך, ואמר שאצלו „הכל בסדר". אבל „שם בלאגן". הוא מדבר אנגלית טובה השמורה עימו מתקופה בה שירת כנהג בצבא הבריטי ואחר־כך באו"ם. „בלאגן" הוא אומר בעברית ואת השאר באנגלית המשובשת שלו:

„החיילים מרביצים לכולם־לילדים ולנשים וזקנות. ממש נורא. ישבנו ימים שלמים בבית ובכינו. לא היה מה לאכול נתנו לנו לצאת מדי פעם לשעה אבל לא היה כלום בחנויות. יש סוחרים שמסתירים את הסחורה שלהם כדי לספסר החיילים הישראלים הרביצו ודיכאו אותנו מצד שני, קיצונים שלנו איימו עלינו, ואנחנו באמצע־לא יודעים מה יהיה. רק יושבים ובוכים מיאוש".

והוא מדבר כמעט בלחש. התרגל לפחד. ואני עמדתי מולו, משפילה עיניים למטאטא שלו, ואין לי בעצם מה לאמר לו. את האהדה שלי אני מעבירה לו בהנחת ידי על זרועו, והוא קלט את המבוכה שלי וחייך — „יהיה טוב".

דונית מורגנשטרן

מדף/עיון

פסיכולוג על הספה

ד"ר דוד רודי: „אף מילה אמת", „ביתן", הוצאה לאור; 1988: 178 עמודים פלוס ממכבים

ד"ר דוד רודי, פסיכולוג, מודה באשמה: אני אקסיביציוניסט. כזה שמבטא את הצורך המיני שלו להתקבל ע"י אובייקט אחר כאובייקט מיני דהיינו: אירוטיקה ותר־סטרית. אבל לא רק. אני גם אקסיביציוניסט כריזמטי — כזה המוותר על הצורך הספציפי להתקבל על־ידי אובייקט מוגדר ושואף להיות מקובל על הכל. במסגרת זו של אישיות אובססיבית המנסה לכבוש לה עולם, מרחיב ד"ר רודי את גבולות עולמנו, אל המאבק הנואש שניהל משך שנים במימסד, בחוקי הפסיכולוגים, ברצון של עמיתיו להוקיעו מקירבם.

בשלב זה שולף רודי את האקדח וספר מהמגירה: דיעות קדומות וסירוט מרוקרק של מאבק משפטי במסגרת בג"ץ 480/84 המתפרסם במלואו בספר. בתוך כל המהלכים ה„קרימינליים" משובצים קטעי פסיכואנליזה ביוגרפיים, בסופם מצליח ד"ר רודי לפרוץ את גבולות תודעתו. אתה הקורא תוכל להשליך מהם על עצמך; לזכות בחצי טיפול במחיר ספר אחד. רק, זכור כי מדובר בטיפול עצמי.

ד"ר רודי — עם כל הפרסטיג'ה, מאות מטופלים שעברו תחת ידיו ה„כריזמטיות" והפופלאריות הרבה לה זכה כאיש רב כוח והשפעה — נזקק, משום מה, להחליף תפקידים. לשחק את

אקסיביציוניסט דוד רודי

המטופל ולהושיב אותך, הקורא, על כסא הפסיכולוג. אתה נדרש לעבור מסע ארוך, מלעיט, כתוב בצורה יבשה אל עבר מטרה אחת ויחידה, כדי שתאמר, בסופו של המסע: ד"ר רודי צודק.

אולם, ד"ר רודי כפסיכולוג מומחה, ודאי יודע שאין לומר למטופל מי הוא. עליו לגלות זאת בכוחות עצמו בלבד. ואם לא רצה שנגיד לו, לשם מה הספר?

אלישבע איילון

עורך „עמוד־אחורי": אמי לנדאו

חיילת נהרגה ו־25 נפצעו בתאונה

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר", כתבנו הצבאי וכתב עתי"ם

חוקרי המשטרה הצבאית בודקים. את נסיבות תאונת הדרכים בה נהרגה סמלת שרה רבינוביץ ו־25 חיילים נפצעו, רובם פצעים קלים.

כנהוג בכל מקרה של תאונת דרכים מסוג זה, החלו אתמול מיידית, צוותים של המשטרה הצבאית לאסוף עדויות ונתונים לחקירת התאונה הקטלנית, הנהג, כמו 15 מנוסעי האוטובוס, מאושפז עדיין בבית החולים.

האוטובוס הצבאי התהפך אתמול בשעות הבוקר המוקדמות בכביש מעלות־מירון, ליד צומת חוסן, כאשר הסיע חיילים של חיל־האוויר. בתוך הפצועים היו שמונה חיילות. למקום הגיעו מייד אמבולנסים של מד"א וניידות לטיפול נמרץ, שהסיעו את הפצועים לבית־החולים נהריה. תשעה מן הפצועים שוחררו עד שעות הצהריים.

מכל הידוע עד כה נהג האוטובוס הצבאי של חיל האוויר, שהוביל הסעת אנשי קבע מחיפה לבסיס צפוני של חיל האוויר, נסע במהירות סבירה של כ־65 קמ"ש. כחצי קילומטר לפני הפנייה לפקיעין, החליק כנראה האוטובוס והתהפך פעמיים, הכביש היה חלק, ואולם הראות היתה תקינה.

מנהל בית־החולים, ד"ר שאשא, מסר שבבית־החולים נשארו עתה כ־16 פצועים מאושפזים. שלושה מהם עם זעזוע־מוח קל ונתונים בהשגחה והיתר עם פגיעות יחסית קלות בבית החזה, בגפיים ובגולגולת.

שרה היתה צריכה להשתחרר מצה"ל כבר בחודש פברואר הקרוב. היא למדה בביה"ס התיכון „גן נחום" בראשון לציון במגמה לפיזיקה. להוריה, חיים ושולמית, יש עוד בת, קלרה, המשרתת בצבא הקבע, ובן, גבי, שהתחתן לאחרונה.

אדם כבן 60 נהרג אתמול אחר הצהרים בתאונת דרכים בירושלים. בשעות אחרי הצהרים חצה גבר כבן 60 את הכביש ברחוב שטראוס בירושלים. אוטובוס של אגד פגע בו. הפצוע הועבר לבית החולים במצב קשה ונפטר מפצעיו מאוחר יותר.

האוטובוס שהתהפך במקום התאונה (צילום: שרגא אשל/„ידיעות אחרונות")

„ביקור הגמול" של רובינשטיין זורע מבוכה בבירת ארה"ב

מאת דלית רמאל ודפנה ורדי, כתבות „על המשמר" בארה"ב ובריטניה וכתבי סוכנויות הידיעות

וושינגטון. — מעטה של סודיות אופף את ביקור מזכיר הממשלה, אלייקים רובינשטיין, בוושינגטון, ודיווחים מסוימים רומזים על מהלך „חדש" של יצחק שמיר בכיוון רעיון האוטונומיה. אולם גם החשאיות הרבה אינה יכולה להעלים את העובדה, שזהו למעשה „ביקור גמול" על ביקור יוסי ביילין המנכ"ל המדיני של משרד החוץ, בשבוע שעבר, בשמו של שמעון פרס ובמאמץ לקדם את רעיון הוועידה הבינלאומית.

מסרים ורעיונות ישראליים סותרים נוספים צפויים בשבועות הקרובים מפי אישים ישראליים העומדים להגיע לוושינגטון, וחוקת על כל אחד שיביע השקפות על־פי השתייכותו הפוליטית.

ארה"ב לא יודעת מה לעשות

סגן שר החוץ האמריקני ריצ'ארד מרפי הודה אתמול בפשטות, כי אין ארה"ב יודעת מה ניתן לעשות. גם ההצעות שמביא עימו נשיא מצרים, חוסני מובארק, שפתח אתמול את ביקורו בוושינגטון, הם בחזקת רעיונות ולא תוכנית חדשה. רק רעיון אחד נראה מעשי כרגע, אמר מרפי, והוא — „הרגעת הרוחות".

גם דובר משרד החוץ האמריקני, רדמן, סרב לבטא מחויבות אמריקנית לתוכנית כלשהי, פרט, למרבה האירוניה, לתוכנית רייגן משנת 1983.

עם זאת הודיע משרד החוץ האמריקני, כי היום יקבל שר החוץ שולץ את פניהם של חנה סניורה ואבו־רחמה, מתוך אמונה שזו הזדמנות השובה לשמוע את דעותיהם של הפלשתינים מן השטחים.

אישור להיעדר כל תוכנית של ממש נתן אתמול גם הנשיא רייגן, הן בנאומו „על מצב האומה" והן באיגרת אל הקונגרס. הוא לא בישר על כל יוזמה אמריקנית חדשה בנושא המזרח התיכון ורק אמר, כי יש לדאוג לכך שלפלשתינים תהיה „סיבה לקוות". הוא לא הזכיר את נושא הוועידה הבינלאומית.

תמיכה בריטית „מסוייגת"

בדרכו לוושינגטון, השיג אתמול מובארק תמיכה מסויימת, בתוכניתו מראש ממשלת בריטניה מרגרט תאצ'ר, בעקבות תמיכה דומה שהביע קאנצלר גרמניה המערבית, הלמוט קוהל, ביום ב'. ערפאת סירב להתייחס לתוכנית מובארק, באומרו, כי עדיין לא ראה את נוסחה המלא.

נפתח גשר ההלכה

מאת יוסף שמי, כתב „על המשמר"

אתמול נפתח לתנועה גשר ההלכה המקשר בין ת"א לרמת גן. לגשר שני מסלולים לכיוון ת"א ומסלול אחד לכיוון הנגדי.

בעוד כמה חודשים יפתח הגשר במלואו ואז יהיה רוחבו 20 מטר ואורכו 80 מטר. הגשר מאפשר גם ירידה לנתיבי איילון לנכנסים לעיר מצפון. בעוד כמה חודשים יתאפשר הדבר גם לבאים מהכיוון הנגדי. הפרויקט עלה חמישה מיליון דולר. דני הולצמן, המנהל הכללי של נתיבי איילון, הביע תקווה, כי יימצאו הכספים הנחוצים כדי להמשיך בסלילת הכביש עד למחלף גלילות.

השר חיים קורפו אמר, כי סיום הפרויקט ייקל על התנועה אך בעוד זמן מה נעמוד מול בעיות דומות כאשר יתווספו עוד 400 אלף כלי רכב חדשים.

עין בעין

גשר חדש ופקק ישן

נתיבי איילון, 16.30, שש שעות אחרי הטקס החגיגי של פתיחת גשר ההלכה. אני מתקרב לכיוון צומת ההלכה. היעד הסופי – רמת אביב. טור המכוניות המנסה להשתלב בדרך ההלכה מתחיל כבר בצומת הרכבת. הזריזים – ואני ביניהם, במקרה זה – מגלים את הפקק בזמן ונמלטים דרך מחלף הרכבת.

אני מנסה מסלול חלופי – דרך פתח תקוה, צומת עלית, מסתובב באבא הלל לדרך ההלכה, בהנחה שדרך ההלכה עצמה בוודאי פתוחה עכשיו לרווחה על הגשר העילי החדש. מתקרב לרמזורים שלפני הגשר. מיד אחריהם טור מכוניות ארוך, פקק יומי רגיל לחלוטין, מתנהל באיטיות בין דגלי הלאום המזכירים לנהג הזוחל שהיום הייתה כאן חגיגה.

בינתיים, כך נראה, יוכלו גזית וקיטל להמשיך ולשדר את פינת גשר ההלכה. הגשר אולי חדש, הפקקים ותיקים מאד.

רוביק רוזנטל

תוצאות הגרלת מד"א 1987

בהגרלת מד"א שנערכה אתמול בערב זכו ב־2 דירות של „יובל גד" בחולון המספרים: 1181644 סדרה א', 1181644 סדרה ב'. ב־4 מכוניות „אופל קדט" 4 דלתות זכו המספרים: 4879835 סדרה א', 4879835 סדרה ב', 1774970 סדרה א', 1774970 סדרה ב'. ב־4 מכוניות „סאט איביזה" 1200 3 דלתות, זכו המספרים: 5224914 סדרה א', 5224914 סדרה ב', 4691176 סדרה א', 4691176 סדרה ב'.

חלוקת הפרסים תחל ב־1.2.88 ותסתיים ב־27.4.88. הפרסים יחולקו במחלקת ההגרלות של מד"א רחוב מזא"ה 13 תל אביב וברוב סניפי מד"א בארץ. תוצאות ההגרלה יפורסמו על לוחות המודעות בסניפי מד"א ברחבי הארץ ובעתונות הארצית. (עתי"ם)

"המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Chuma Umigdal St Tel-Aviv 67771 Phone. 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין מגדל העירים 121—102, טל' 02-233161. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008, חיפה: 33134 רח' פבזנר 17, טל' 673673, המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

לזיו, המשפחה
וקיבוץ ברעם
משתתפים בצערכם הכבד
במות
יערי
קיבוץ אילון
ומוסד מנור

זוכה עיתונאי שנאשם בהפרת צו איסור פרסום

העיתונאי יחזקאל אדירם מ„ידיעות אחרונות" זוכה אתמול בבית משפט השלום בתל־אביב, מאשמה של הפרת צו איסור פירסום בתיק מזונות מ־1980. השופט קבע, כי עיתונאי אינו צריך לבדוק חשש לצו איסור פרסום, לפני כל פרסום ידיעה.

הכרעת הדין שניתנה אתמול מתייחסת לשתי כתבות שפרסם אדירם על משפט מזונות, שנערך בחודש ספטמבר 1980. התביעה טענה, כי סמוך למועד המשפט כתב אדירם את כתבתו הראשונה בנושא. כמה שבועות לאחר מכן, ולפי בקשת אחד הצדדים במשפט, החליט השופט לקיים את הדיונים בדלתיים סגורות ונתן צו איסור פרסום. שבוע לאחר מתן צו איסור הפירסום, הופיעה כתבה שנייה בעיתונו של אדירם, בה חזר על הפרטים שפורסמו בכתבה הראשונה בצירוף סכום המזונות.

בעדותו בבית המשפט טען העיתונאי, כי לא ידע על צו איסור הפרסום ואף לא ראה אותו בין שאר הצווים במערכת עיתונו. הוא גם טען שמזכירות בית־המשפט, בה נהג להופיע מידי יום, היתה נוהגת לדווח לו על צווים שכאלה.

בנימוקים להחלטה כתב השופט, כי האמין לנאשם, שלא ידע על צו איסור הפרסום כאשר כתב את הכתבה השנייה. השופט הטעים, כי לא הוכח, שלפני כל פרסום צריך כל עיתונאי לבדוק את הידיעה שהוא עומד לפרסם, עם מזכירות בית המשפט, או לעיין בתיק לפני הפרסום. לדבריו, לא הוכח שלא ניתן להסתמך על מקור אחר כלשהו. (עתי"ם)

מיליציה אזרחית בגליל התחתון בתאום משטרתי

מאת שלמה גלזר, כתב „על המשמר"

סיירת המורכבת מתושבי היישובים בגליל התחתון, חמושים בנשק, החלה פועלת באיזור בתאום עם המשטרה ובסיוע מג"ב שתיגבר את נוכחותו בשטח.

ראש המועצה האזורית הגליל התחתון, בני גורפינקל, מסר, כי הסיירת הנקראת „המתמיד" החלה לפעול בשל החמרה שחלה בשבוע האחרון באיזור הגליל התחתון. הוא סיפר, כי בשבוע שעבר נרגמו מכוניות של קיבוץ לביא ומושב שדה אילן באבנים ושמשותיהן נופצו. כמו כן ארעו שלוש התנכלויות לבקר של קיבוץ בית קשת.

הוא הוסיף, כי מספר תחנות הסעה חובלו בתקופה האחרונה ובקרב התושבים יש תחושה קשה. רבים הביעו את התקווה שכוחות הביטחון יגבירו את פעולתם בשטח.

מזג אוויר

הטמפרטורות: ירושלים 8 עד 12, רמת־הגולן 8 עד 13, צפת 6 עד 10, חיפה 10 עד 19, טבריה 10 עד 21, עפולה 10 עד 18, השומרון 6 עד 14, תל־אביב 12 עד 19, נתב"ג 9 עד 17, יריחו 12 עד 22, עזה 13 עד 20, באר־שבע 8 עד 17, אילת 12 עד 22.

זכו בלוטו

תוצאות הגרלת הלוטו מס' 04/88, שהתקיימה אתמול. להלן המספרים שהועלו בגורל: 2, 10, 21, 25, 26, 40. המספר הנוסף: 15.

במלאת שנה לפטירתו של חברנו היקר
ברוך בן־עמי
נתאסף בבית הקברות להתייחד עם זכרו
ביום שישי, 29.1.88, בשעה 10.00
קיבוץ דליה

אבלים וכואבים במות חברנו
שמואל יער
ההלוויה תתקיים בקיבוץ ברעם היום, יום רביעי, ח' בשבט תשמ"ח, 27.1.88, בשעה 15.00
הארון יוצב בבית התרבות בשעה 14.30
הסעה תצא מתחנת הרכבת הישנה בחיפה, בשעה 12.30
המשפחה
ובית ברעם

במלאת שנה
למותה של בתנו היקרה
ענת גולני ז"ל
נעלה לקברה ביום חמישי, ט' בשבט תשמ"ח
28.1.88, בשעה 15.30
המשפחה
וקיבוץ בית זרע

רבין: מהשבוע הבא יגוייסו אנשי מילואים למשימות שיטור בשטחים

עוצר שוב הוטל על מספר מחנות פליטים □ בירושלים נמשכת שביתת המסחר

מאת מוטי בסוק ועזרא אבירן כתבי „על המשמר" ועתי"ם

שר הבטחון אמר לחברי ועדת החוץ והבטחון של הכנסת כי החל מהשבוע הבא תימסר משימת שמירת הסדר בשטחים בחלקה לידיהם של אנשי המילואים. הוא הצהיר כי לא היו תופעות של רעב במחנות ואין תושביהם נזקקים להספקת מזון. רבין הכחיש נמרצות כי אמר שיש לשבור לערבים את העצמות. ח"כ יוסי שריד לא התרשם ואמר: שר הבטחון אינו ראשי לבזב. הוא עצמו הודה כי אינו פציפיסט, אך גילויים של אלימות קשה שלא לצורך הגנה אלא להענשה — איננה קבילה.

שבח וייס (מערך) פנה לרבין ואמר כי כתומך של תוכנית אלון הרי שהוא שולל בוודאי שלטון על עם זר והוא מצדד בשמירת הייחוד היהודי של מדינת ישראל. „על כן אל תספק כלים למי שמעוניינים לתאר אותך כנוקשה. אל תיתן להם מילים".

שוב עוצר בג'בליה

אלוף פיקוד הדרום חזר והטיל אמש עוצר כללי על מחנה הפליטים ג'בליה גדול המחנות ברצועת עזה המאוכלס 45 אלף תושבים. לאחר יום של שקט ויומיים של יציאה לעבודה בישראל. היום לא יצאו התושבים ממחנה זה לעבודה בישראל עד הודעה חדשה. זאת בעקבות חידוש ההפגנות בג'בליה, השלכת אבנים ושני בקבוקי תבערה על חיילי צה"ל.

במחנה הפליטים רפיח, הוסר אמש העוצר ומהבוקר יהיה פתוח לתנועה ביציאה לעבודה, כשאר מחנות הפליטים באזור.

נסגרו סוכנויות תקשורת בעזה

ראש המינהל האזרחי ברצועת עזה תת אלוף אריה רמות ציוה אתמול לסגור את משרדיהם סניף מערכת „אל פאג'ר", וסוכנות ידיעות בעזה, בחשד שעסקו בהתרנות.

עוצר בג'לזון וקבטיה

עוצר הוטל במחנות הפליטים ג'לזון וקבטיה, לאחר הפגנות שהיו בהם, נפצעו 2 נשים מקומיות, האחת כתוצאה מירי כדורי גומי וחברתה מחבטה.

החיילים ירו את כדורי הגומי, לאחר שעשרות מתושבי המחנה ירו אבנים בחיילי צה"ל והלקם אף זרקו לבנים.

סגן הרמטכ"ל האלוף אהוד ברק אמר אתמול כי יידרשו כוחות מוגברים ומוכנות גבוהה לפזר הפגנות ביהודה ושומרון. „לא מן הנמנע, כי הטלת העוצר לתקופות ארוכות תמשך ויימשך תהליך השתפרות הציוד המיוחד לטיפול בהפגנות ורק כך בהתמדה ובסבלנות יש סיכוי סביר להביא לרגיעה יחסית", אמר.

השביתה בירושלים נמשכת

שביתת המסחר במזרח ירושלים נמשכה גם אתמול, שביתת המסחר היתה כללית, למעט מספר חנויות למימכר דברי מזון ובתי מרקחת שהיו פתוחים. כמו כן היתה אתמול שביתה בחברות האוטובוסים במזרח העיר.

אלוף פיקוד המרכז, האלוף עמרם מיצנע, ביקש אתמול מבג"צ לדחות את עתירתו של ג'מאל הינדי מג'נין, אחד המועמדים לגירוש. הדיון בעתירתו של הינדי יתקיים היום בפני הרכב מיוחד של חמשת שופטי בג"צ.

בתצהיר התשובה לעתירה, שהגישה פרקליטות המדינה, אומר מיצנע, כי הוא מודע לחומרה היתרה שבגירוש. לכן השימוש בסמכות זו נעשה, לדבריו, רק באותם מקרים מועטים וחריגים, כאשר אף אמצעי אחר לא יוכל להפסיק את הסיכון הבטחוני, שגורמת המשך שהייתו של הינדי באזור יהודה ושומרון.

תלונה למשטרה על הסתה גזענית של כהנא בתחנות כבלים פירטיות

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בירושלים

ח"כ אמירה סרטני (מפ"ם) הגישה תלונה במשטרה — על הופעתו של ח"כ מאיר כהנא ומטיפיו בשידורי טלוויזיה פירטיים. לטענתה — מעבר לעבירה על החוק בעצם השימוש בטלוויזיה בכבלים, יש בשימוש זה גם הסתה לגזענות.

ח"כ אמירה סרטני פנתה לשר המשטרה בתביעה שיורה למשטרה לפתוח בחקירה מעמיקה של שורת פעולות אלימות כלפי תושבים ערבים — בגדרה שארעו לאחרונה. ח"כ סרטני דורשת מהשר בר־לב כי המשטרה תפעל בתקיפות למנוע התארגנויות של תושבים יהודים לפעולות נקם מאורגנות כלפי ערבים תוך נטילת החוק לידיהם.

המר מתכוון להתמודד על ראשות המפד"ל

מאת דורית גפן, כתבתנו לענייני מפלגות

השר זבולון המר מתכוון להתמודד על המקום הראשון ברשימת המפד"ל, הוא לא ויתר על כך וככל הנראה גם לא יוותר, אמרו אתמול מקורביו אשר הכחישו קיומה של „ועדה סורית" כביכול העוסקת בחיפוש אישיות דתית לאומית שתעמוד בראש רשימת המפד"ל לכנסת ה־12.

עוד נודע כי השר המר פנה למזכיר מרכז המפד"ל בתביעה לכנס בהקדם את המרכז, כדי לקבוע את שיטת הבחירות, וכן לקבוע תאריך לבחירת הרשימה לכנסת. לצורך זה הכין המר חתימות של 750 מתוך אלף חברי הועידה.

כתבתנו מציינת כי במפד"ל ישנם כאלה ביניהם אברהם שטרן, נציג הקיבוץ הדתי, אשר סבורים כי יש להעמיד בראש המפד"ל אישיות מיוחדת אשר אולי תצליח לסחוף יותר קולות.

עוד נודע כי התארגנות להקמת מפלגה דתית מתונה של כמה חברים יונים במפד"ל ביניהם הרב עמיטל נמצאת בשלבים מוקדמים ביותר, והיא מהווה יותר מעין איום על המפד"ל מאשר סכנה ממשית לפילוג.

סוריה עצרה ועינתה אנשי „הסהר האדום הפלשתיני"

מאת דפנה ורדי, כתבת „על המשמר" בבריטניה

לונדון. — שבעה אנשי הסהר האדום הפלשתיני, מהם ארבעה רופאים, נעצרו בשלושת החודשים האחרונים בסוריה וכמה מהם עדיין עצורים — נמסר אתמול בבריטניה.

„גארדיאן" הלונדוני כותב, כי לא נמסר כל הסבר למעצר הממושך, ועדי־ראייה לכמה מהמעצרים סיפרו, כי העצורים הוכו ונחבלו קשות, בטרם הועברו לבית־כלא. עמיתיהם של הרופאים מורים, שהם חוששים לשלומם־הם ולכן אינם מפעילים לחץ לשחרור העצורים.

יו"ר הארגון, המפעיל בתי־חולים ומרפאות בעזה ובלבנון, הוא אחיו של יאסר ערפאת, ויש סברה, לפיה קשורים המעצרים ליחסים המתוחים בין ערפאת לנשיא סוריה חאפז אסד.

גרמניה המערבית מודה: איומים להרוג את בני הערובה מנעו הסגרת חמאדי

דיסלדורף. — עוזר בכיר של הקאנצלר הלמוט קוהל גילה אתמול בעדותו כי איומים להרוג שני בני ערובה מערב גרמניים שנחטפו בלבנון, אולצו את בון לדחות דרישה אמריקנית להסגיר חשוד בחטיפה.

וזוהי ההודאה הפומבית הראשונה בה מודה ממשלת מערב גרמניה, כי איומים אלה הביאו להתעלמותה מחוזה ההסגרה שלה עם ארה"ב, בגלל החשש לחייהם של בני הערובה.

הערות הושמעו במשפטו של עבאס עלי חמאדי, המואשם כי אירגן את חטיפתם של אלפרד שמידט ורודולף קורדס בינואר אשתקד, כדי למנוע את הסגרת אחיו הכלוא ואולי אף לכפות חילופי שבויים.

ראש לשכת הקאנצלר, וולפגאנג שויבלה, הממונה על הצוות המטפל במשבר בני הערובה, אמר בעדותו בבית המשפט בדיסלדורף: „החלטנו לא להסגיר, לאחר ששקלנו את כל הסיכונים והגענו למסקנה כי צעד זה יהיה פחות מסוכן, לאור האיומים על חייהם של בני הערובה. האיומים השפיעו על החלטתנו".

השופט קלאוס ארנר, הקריא שורה של מסרים סוריים שנשלחו אשתקד על ידי החוטפים לצוות של שויבלה, שבהם נכללו נסיונות הפחדה בוטים. באחד המסרים נאמר „הדרך כה אתם מתייחסים אלינו מאלצת אותנו לשקול שפיכות דמים כדי להפעיל לחץ". (עט"ר, ע"ת)

● אתמול בשעות הצהרים הודיעו נהגי מכוניות התברואה בעירית ת"א־יפו כי הם מפסיקים את העיצומים וחוזרים מיד לעבודה סדירה.

רבין לשריד: גנבת מנדט מהמערך
שריד: מעולם לא נחקרתי במשטרה

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בכנסת

שר הבטחון יצחק רבין האשים אתמול את ח"כ יוסי שריד ב„גניבת" מנדט מהמערך.

שריד: אני איש ישר. אינני גנב. מעולם לא הייתי בחקירה משטרתית.

חילופי דברים חריפים אלה בוועדת החוץ והבטחון הביאו לכך שרבין עמד לעזוב את הישיבה. רק לאחר שיוסי שריד חזר בו מדבריו הצטננו הרוחות והישיבה שהוקדשה לסיכום ביניים של המתרחש בשטחים, שבה לעסוק בנושא למענו כונסה.

שר הביטחון רבין העדיף לחלק את המהומות לשתי תקופות. הפרק הראשון, ממועד פריצתן ועד 21 בדצמבר הוא פרק „היסוסים של שלטונות ישראל" מחד גיסא, ותחושה של הישגים במישור הפנימי ובמישור המדיני שמיעמה בקרב האוכלוסיה הערבית בשטחים. תושבי השטחים חשו שהם חוקים כתתמודדות נגד צה"ל. המפנה חל לדעת שר הבטחון עם ההחלטה לגרש ארבעה ממנהיגי המהומות. רבין הרגיש כי מאז תום מלחמת השחרור זו הפעם הראשונה שערביי ארץ־ישראל הם המובילים בסיכסוך ולא מדינות ערב או ארגוני הטרור.

„מה שהנחה אותנו היה הקו שאסור שאלימות תשיג כהוא זה מבחינה מדינית. את מערכת הבטחון הדריכה המגמה להשיג רגיעה ולא לקצור הישגים צבאיים".

רבין ניתח את עקרונות מדיניותו ואמר כי על כל מוקד של התפרעות יוטל עוצר מידי. יורכזו במקום כוחות גדולים והתגובה תהיה ללא שהיות. שר הבטחון הוסיף כי אלימות גלויה תתקל בהסתערות של החיילים לעבר המתפרעים כולל שימוש באלות. „אין מדיניות של מכות לשם מכות". יחד עם זאת הודה שר הבטחון כי „היו חריגים" והם מטופלים.

שר הבטחון, הרמטכ"ל, אלוף פקמ"ז ביקרו היום ברמאללה ונפגשו עם קצינים וחיילים. השר והרמטכ"ל חזרו באוזני החיילים על ההנחיות בדבר יישום המדיניות של הפעלת כח סביר לפיזור התפגנות.
אלוף פיקוד מרכז, דיווח כי כל ארוע חריג נבדק מיידית, ומופקים הלקחים. (צילום: דו"צ)

קצין חינוך ראשי: האירועים בשטחים ישפיעו על דמותו המוסרית של צה"ל

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בכנסת

קצין חינוך ראשי תת אלוף נחמיה דגן אמר כי הוא מוכן להתפטר לאלתר. מתפקידו אם יוכח כי הוא מחנך את חיילי צה"ל חינוך פוליטי חד־צדדי.

בישיבת ועדת החינוך של הכנסת תקפו חח"כים מהליכוד ומהמפד"ל את תא"ל דגן בגין הפרסומים האחרונים שהופיצה מערכת החינוך בקרב חיילי צה"ל. חיים דרוקמן (מפד"ל) ומיכאל איתן (ליכוד) הם שהובילו את ההתקפה. דגן הוכיח לדרוקמן כי דבריו על היעדר חינוך להזדהות לאומית בחוברת על מגילת העצמאות, לוקים בחוסר קריאה יסודית של הדברים. על החוברות בנושא הועידה הבינלאומית הגן דגן באומרו כי היא עברה את המבחן הכפול של מנכ"ל משרד החוץ ושל מנכ"ל משרד ראש הממשלה.

קצין החינוך הראשי של צה"ל קרא לח"כים שלא להתערב בחומר שמועבר לחיילים שכן מאז ומתמיד עוסק הצבא בבעיות אקטואליות. „בקרוב ייראו החיילים הללו לקלפי, ומוטב שידעו על מה הם מצביעים". תת אלוף דגן סיפר על הלחצים הכבדים שמופעלים על מערכת החינוך ואמר כי המשימות שהוטלו על צה"ל בשטחים ישפיעו על דמותו המוסרית של החייל הלוחם.

● לונדון. — רשויות המשפט הבריטיות קיבלו שלשום את התפטרותו של שופט הומוסקסואל, לאחר שעיתון רב־תפוצה פירסם מכתבים מפורשים שכתב השופט למאהבו.

צה"ל הרג 3 מחבלים מאירגון „חיזבאללה" בגבול רצועת הבטחון

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

סוכנויות ידיעות מבירות דיווחו אתמול, כי צה"ל הרג שלושה מחבלים מאירגון „חיזבאללה" אתמול לפנות בוקר. על פי הידיעות נהרגו המחבלים לאחר שנתקלו במחת צה"ל על גבול רצועת הבטחון באיזור הכפר רומאן.

גורמים צבאיים בצפון אישרו שכוח צה"ל שעסק בפעילות בטחון שוטף על גבול רצועת הבטחון, הבחין בשעת חצות בתנועות חשודות באיזור. כח צה"ל פתח לעברם באש והם החלו להמלט מהמקום. בסריקות שנערכו לאחר מכן התגלו באיזור מטול אר.פי.ג'י. וסימני דם רבים המעידים שלנמלטים היו נפגעים. כאמור, דיווחו סוכנויות בלבנון ששלושה מחבלי „חיזבאללה" נהרגו על גבול רצועת הבטחון. גורמים ב„חיזבאללה" מסרו, על פי הסוכנויות שמדובר בשלושה מחבלים שהיו בדרכם לבצע פיגוע ברצועת הבטחון.

פגזי מרגמה

כמה פגזי מרגמה נורו אתמול לעבר מוצבי צה"ל ברצועת הבטחון. הפגזים נורו ככל הנראה מתוך העיר נבטייה שמצפון לרצועת הבטחון. כוחות צה"ל פתחו באש לעבר מקורות הירי.

מפלגת הפועלים המאוחדת — המרכז
מועצת עיירות פיתוח ושכונות — איזור הדרום
תתכנס ב„צוותא" ראשון־לציון — רח' ביאליק 8
יום רביעי — 27.1 בשעה 17.30
בנושא:
פערים חברתיים ואבטלה
בעיירות הפיתוח
בעקבות התוכנית הכלכלית
בהשתתפות:
ח"כ יאיר צבן, דן ארז, אברהם דקה, אפרים עורן, דודו בן שושן, משה מורחי, מאיר נצן, יוסי מרציאנו

מפלגת הפועלים המאוחדת — המרכז
תנועת העולמית של מפ"ם
ישיבת המזכירות המורחבת
תתקיים — ביום חמישי — 28.1.88
בשעה 8.30 בבוקר — במועדון הקבה"א
החברים מתבקשים להבטיח השתתפות

המשכים

היכו אותנו באלות

(סוף מעמוד ראשון)

הדרך. מכונית ערבית אספה אותנו והביאה אותנו אל בית־החולים."

אביו של נאג'ח מוסיף: „לאחר שקשרו את עיניו של בני, התפרעו החיילים בתוך הדירה ושברו מכל הבא ליד: ארונות, שולחנות, כלי־מיטות, אפילו עקרו את הדלת. הם גם ניפצו את מכונית המרצדס של נאג'ח שחנתה בחוץ. חסרים לי 2060 דינאר שהיו בבית ותכשיטי זהב שתכננתי לבתי בשווי של עוד אלפיים דינאר."

מקורות צבאיים מסרו שלצורך המעצר הופעל כוח. כל שאר הטענות – שקריות.

השופטים יועמדו לדין

(סוף מעמוד ראשון)

המתגבש בימים אלה בשיתוף היחידה לחקירת פשעים חמורים במשטרה ופרקליטות מחוז המרכז, ייסוב על עבירות של הפרת אמונים, אך לא על עבירות של קבלת שלמונים ושוחד.

עניינו של שופט שלום נוסף, בר דיין, טרם הוכרע והוא מצוי בבדיקה משטרתית. ייתכנו צעדים משמעתיים נגד שופטים נוספים.

נשיא בית־המשפט העליון מאיר שמגר ושר המשפטים אברהם שריר עודכנו לגבי כל שלבי החקירה.

שיבוש הליכי משפט והטיית דין

הפרשה החמורה, שגרמה לזעזוע במערכת המשפט, נחשפה תוך כדי חקירת מזכיר בית־המשפט לתעבורה בתל־אביב. ההאשמות נגד שופט השלום אהרן כהן הן שיבוש הליכי משפט. כהן הזהיר את מזכיר בית־המשפט, כי מתנהלת חקירה סודית של המשטרה נגדו. נגד השופט חריפאי קיים לכאורה חשד כי היטה דין, לאחר שנועד עם אלוף (מיל.) בקשר למשפט בנו.

ההחלטה להעמיד את השופטים לדין התקבלה אמש, בתום התייעצות בלשכת היועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש, בהשתתפות נציגי פרקליטות מחוז המרכז ופרקליטות המדינה וצוות החוקרים של היחידה לחקירת פשעים חמורים במשטרה, בפיקודו של תנ"צ שמעון סביר.

„שופכים את דמי"

פרקליטו של כהן, עו"ד חיים שפירא, ציין, כי לדעתו, מנפחים עניין פעוט לדבר עצום ומקשרים אותו לפרשה של שחיתות. אם בכלל היתה פרשה כזו, לא היה השופט אהרן כהן חלק ממנה והעניין שלו, שהיה שולי, נהפך לפתע למרכזי.

שלושת השופטים

להלן פרטים על השופטים החשודים:

● השופט אהרון כהן, כבן 58, תושב רמת־השרון, החל לכהן כשופט בבית־משפט השלום בתל־אביב לפני יותר מעשר שנים. הוא עוסק בעיקר בתחום האזרחי ולפני שנים מספר עבר לכהן באיזור המרכז בתפקיד סגן נשיא בית־המשפט לאיזור המרכז. לאחר מכן, חזר להיכל המשפט והמשיך בדיונים בתחום האזרחי.

● השופט אשר ארבל, כבן 45, מכהן בבית־המשפט לתעבורה זה חמש שנים. קודם לכן שירת בפרקליטות מחוז המרכז.

● השופט חריפאי, כבן 61, מכהן שנים רבות בבית־המשפט לתעבורה.

עוה"ד מביעים אמון במערכת המשפט

הועד המרכזי של לישכת עורכי־הדין בישראל הביע אתמול אמונו הבלתי־מעורער במערכת המשפט במדינת ישראל.

התקציב מבשר האטה

(סוף מעמוד ראשון)

נובע מהצעת תקציב המדינה ומתחזיות בנק־ישראל והממשלה, שלא תהיה עליית שכר ריאלית מעבר למה שמתחייב מהסכמים קיימים. שיעור האבטלה בשנה הקרובה יהיה כ־6 אחוזים, לעומת 6.2 אחוזים השנה.

בשנת הכספים הקרובה יחולו עליות של עשרות אחוזים במחירי המוצרים המסובסדים והתחבורה הציבורית. החלב יתייקר ב־39 אחוז, הלחם ב־52 אחוז, הביצים ב־35 אחוז והתחבורה הציבורית ב־22 אחוז.

שר האוצר, משה ניסים, שהביא אתמול את הצעת תקציב המדינה, זו הפעם האחרונה, לכנסת הי"א, המסיימת כהונתה בסוף השנה, השתבח בהישגים של התוכנית הכלכלית מיולי 1985 „אשר השיגה את היציבות המשקית היחסית והיוותה שלב מקדים לתוכנית הכלכלית החדשה". ניסים הכריז כי תקציב מרוסן הוא מרכיב מרכזי במדיניות הכלכלית ולאור זאת נתבעו משרדי הממשלה לקצץ בלמעלה מ־700 מיליון שקל מהוצאותיהם.

צבן: תקציב ללא בשורה

„התקציב הזה משמש בידיהם מכשיר לחלוקה מחודשת של ההכנסה הלאומית. הרפורמה במס, שתעלה השנה 1.4 מיליארד שקל ברוטו, תורים השנה למאון העליון, לאותו אחוז של המפרנסים, למעלה מ־30 מיליון שקל ואתם מתווכחים על כמה עשרות מיליוני שקל לבריאות, לחינוך" — אמר ח"כ יאיר צבן מעל דוכן הכנסת.

„אתם ויתרתם השנה, במסגרת הפחתה גורפת של עלות עבודה, על 1.4 מיליארד שקל, והוללתם מהפכת־נגד בסדרי הביטוח הלאומי, אך אתם קופצים יד מול הגימלאים. זהו תקציב ללא בשורה לעובדים, לגימלאים הזכאים לזקנה מכובדת, לנכים ומוכי גורל, למערכות המתמוטטות של הבריאות, החינוך וההשכלה הגבוהה, ולמיגזור היצרני, התעשייתי והחקלאי".

ח"כ צבן תקף בחריפות את שר האוצר המציג את השכר כאויב מספר אחד של המשק הלאומי והציג נתונים המוכיחים, כי השכר בישראל בהשוואה לתפוקה, הוא הנמוך ביותר מקרב הארצות התעשייתיות. עוד אמר, כי ישראל זקוקה לתקציב אחר, שיספק יותר מעשירים וחברות, ישקיע יותר בצמיחה ובשרותים חברתיים, לא יפנה אף פרוטה להתנחלויות, למתנחלים לעתירי־הון ולמענקים קואליציוניים.

מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, קבל על ההתדרדרות במערכת החברתית של ישראל, שהיתה מן המתקדמות בעולם, עקב הצמצומים וההקפאות. הוא הודיע, כי לא מקובלת על ההסתדרות עמדת הממשלה שיש לבטל את תוספת היוקר. קיסר יצא בהתקפה חריפה על הקיצוצים בתקציבי הבריאות, שפוגעים קשות בהקצבה הזעומה לקופת חולים ההסתדרותית. הוא תאר את המצוקה של הזקנים שהם הקהל העיקרי המתגודד על שערי קופת חולים „המדינה פושעת כלפי הקשישים" — אמר קיסר.

הדיון בתקציב יומשך גם היום, ואילו המיקוח ייעשה בישיבות ועדת הכספים.

עמירב קרע התעודה

(סוף מעמוד ראשון)

בפסק־הדין של דעת הרוב, שבו תמך גם אב בית הדין לנקין, נאמר: מעשיו של עמירב הם של אדם הפועל נגד התנועה ונגד חבריה. אין הוא מנסה לשכנע את מוסדות התנועה, אלא פועל נגדה באמצעים חיצוניים. לכן אין לאפשר לו להשתמש בכלים חיצוניים של התנועה לפעילות זו. לפיכך, בית־הדין מוצא, כי אין להתיר לו למלא תפקידים ייצוגיים כלשהם, ואנו מחליטים להפסיק את חברותו במרכז וכן למלא תפקידים בסניף כלשהו.

דעת המיעוט היתה: התבטאויותיו ומעשיו של משה עמירב, כבר גרמו נזק כבד לתנועה, ובמיוחד מפגשיו עם אנשים המקורבים לאש"ף, דבר שהוא הודה בו בבית־הדין. כל אלה מביאים למסקנה הכרחית, כי אין לו מקום כחבר בתנועה.

משרד הבטחון יזמין בשנתיים הבאות מוצרים ב־15 מיליון דולר ממפעל „סולתם"

רבין הסכים להפנות 15 מיליון דולר נוספים למפעל אך היתנה זאת בהסכמת האוצר להעביר הסכום ◻ היום ייפגשו נציגי „העמותה להצלת המפעל" עם שר האוצר

מאת קובי מנדל, כתב „על המשמר"

משרד הבטחון יזמין בשנתיים הבאות מוצרים ממפעל „סולתם" שביוקנעם ב־15 מיליון דולרים. כך מסר שר הבטחון יצחק רבין לחברי העמותה להצלת „סולתם" במפגישה שנערכה עימו ועם מנכ"ל משרדו בשבוע שעבר. לדברי יו"ר העמותה אילן גבריאלי, המכהן כיו"ר המועצה המקומית יוקנעם עילית, הסכים השר רבין אף להזמין מוצרים מהמפעל ב־15 מיליון דולרים נוספים, אך היתנה זאת בקבלת תקציב לכך ממשרד האוצר.

היום יפגשו חברי העמותה המיוחדת שהוקמה באחרונה ואשר כוללת ראשי ישובים ומועצות פועלים בצפון עם שר האוצר משה ניסים כדי לנסות ולשכנעו להעביר למשרד הבטחון את הסכום הנידרש.

בינתיים נימשכים המגעים בין נציגי העובדים ומועצת פועלי חיפה לבין הנהלת המפעל כדי להגיע להסכמה בדבר הורדת עלויות הייצור במפעל, כפי שתובעת הנהלת סולתם, אולם לפי שעה לא הושגה כל התקדמות בדיונים.

בד בבד עם הניסיונות למצוא תעסוקה לעובדי סולתם פועלות מועצת יוקנעם ומועצת הפועלים המקומית להקטנת שיעור האבטלה בעיירה, הנאמד היום בכ־15 אחוזים.

נציגי מועצת הפועלים וראש המועצה אילן גבריאלי נפגשו לצורך זה בין השאר עם שר האנרגיה ועם יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל בנימין ג'יבלי, כדי לנסות ולמצוא פתרונות תעסוקתיים למובטלי היישוב, במסגרת חברת החשמל.

יריד תעסוקה

בפגישה זו נמסר כי חברת החשמל מוכנה לגייס לשורותיה עד 100 עובדים לעבודה בתחנת הכח שבאשקלון למשך שנה, בעיקר מתחום ענף המתכת. כן פנו פרנסי היישוב למשטרת ישראל כדי לבחון אפשרות לקלוט לשורותיה מחוסרי תעסוקה מתושבי יוקנעם.

המועצה המקומית יחד עם מועצת הפועלים מתכוונת גם ליזום בקרוב יריד תעסוקה ביישוב, בו יטלו חלק נציגי מפעלים שונים שבאזור, כדי לנסות ולשכנע עובדים בלתי מועסקים להקלט במפעליהם.

הפגנה נגד האכזריות בשטחים

מאת ורד לוי
כתבת „על המשמר"

כתריסר מחברי האגודה לזכויות האזרח הפגינו אתמול בבוקר נגד האלימות בשטחים מול משרד הבטחון בקריה, בתל־אביב. המפגינים החזיקו כרזות ודגלים שחורים. „זוהי תזכורת לכך שישנן פעולות שדגל שחור של אי־חוקיות מתנוסס עליהן" הסביר אחד המשתתפים.

יו"ר האגודה, השופט בדימוס עלי נתן אמר, כי מידי יום ביומו מתבצעות בשטחים המוחזקים פגיעות חמורות בתושבים. פעולות אלה נראות כאכזריות לשמה וכנגד זה מוחה האגודה בתוקף.

בתצלום: מפגין מתווכח עם עובר אורח.
(תצלום: דניאל מורדזינסקי – ישראל סאן)

ג'ון או איוואן

התובע מסכם: מסמך טרווניקי אותנטי ודמיאניוק זוהה בוודאות

עו"ד שקד: „מעשים כמו שהיו בטרבלינקה ואת דמותו של איוואן האיום — אין שוכחים"

מסמך טרווניקי הוא אותנטי, חרף אי אלו שגיאות ופגמים שנמצאו בו, והוא מוכיח ללא ספק כי הנאשם ג'ון איוואן דמיאניוק היה במחנה טרווניקי ב־1942, מחנה ששימש בסיס אם ל„וואכמנים" שגוייסו על ידי הנאצים לתפקידי שירות ושיטור במחנות השונים — חזר ואמר אתמול התובע עו"ד מיכאל שקד, בהמשך מסכת הסיכומים.

אולם בית המשפט אתמול כבר לא היה כה עמוס ומלא, כמו ביום הראשון של הסיכומים. התובע שקד התייחס בישיבת הבוקר לעדויות השוואות של התביעה וההגנה שהתייחסו למסמך טרווניקי.

שקד הזכיר סדרת תמונות מתוך אלבום תמונות מאנשים מטרווניקי (ובו גם תצלומיו של דמיאניוק), המתייחסות לביקורו של הימלר במקום ב־19.6.42. הוא ציין, כי המדים שלבשו מקבלי פניו באותו מסור הם בדיוק אותם המדים שלבש הנאשם, כפי שהוא נראה בתצלום מסמך טרווניקי. אלו היו המדים שחולקו שם לוואכמנים באותה תקופה — הטעים התובע והוסיף: „הוכחנו שכל הפרטים בתצלומים מוליכים אל הנאשם כהיותו בטרווניקי ולא במקום אחר".

המסמך אותנטי

התובע התייחס לטענת הסניגוריה, כי מסמך טרווניקי אינו אלא המצאה של הק.ג.ב. וכי לא היו תעודות כאלה קיימות כלל. הוא הדגיש כי עובדה היא ששלוש תעודות זהות במהותן, הגיעו במהלך המשפט. יתרה מזו, גם מבלי להסתמך על התעודות החדשות הללו, בדקה התביעה את הסוגייה הזו באופן יסודי. לדברי שקד, נמצאו במסמכים בגרמניה, פרטים המוכיחים, כי אכן היו תעודות שירות כאלה.

התובע שקד שיחזר בפני בית המשפט כיצד הגיעו שלושת מסמכי טרווניקי הנוספים מבריה"מ.

הוא ציין כי אם לגבי „מסמך טרווניקי הראשון" ישנה טענה מצד הסנגוריה, כי אין זה מסמך של הנאשם — הרי לגבי שאר התעודות, אי אפשר לומר שהכל מזוייף ואינו אמת. „אולי יש פה ושם טעות טכנית או אחרת בתוכן המסמכים, אך הם אותנטים בהחלט", הדגיש.

„הוכחנו מכל היבט אפשרי שמסמך טרווניקי הוא תעודת השרות שהוצאה לנאשם דמיאניוק בטרווניקי בעת גיוסו לשירות הנאצים בין החודשים מאי ויולי 1942" — סיכם התובע.

קשה לשכוח

בישיבת אחה"צ ייחד התובע שקד את סיכומיו לנושא הזכרון, בהתייחסו בעיקר לשאלת זיהוי הנאשם ע"י ניצולי מחנה טרבלינקה.

התובע עסק בארוכות בעדותו של פרופ' ואכנהאואר, מומחה מהולנד אשר הובא לישראל להעיד בנושא הזכרון. שקד ציין, כי אפילו אותו עד מומחה אמר בין היתר ש„מגוחך לומר כי אנשים לא זוכרים פנים אחרי 40 שנה". הוא הוסיף, כי אירועים בעלי משמעות בחיינו אין שוכחים, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר במעשים כמו שהיו בטרבלינקה.

שקד הדגיש, כי חקר השואה וכן הכניסה הפרטנית לגבי כל מחנות השמדה, מבוססים כולם על זכרונם והיכרותם של הניצולים. „יכול מאד להיות שזכרונם של העדים התעמעם במקצת, אבל דווקא איוואן האיום איננו דמות שאפשר לשכוח, הדעת נותנת, כי לא חלה כאן כל טעות והצבעה לעברו היא נכונה" — הדגיש התובע. (עתים)

עירית חיפה
משרד מהנדס העיר
הועדה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה
רחוב ביאליק 3, חיפה, טל. מס' 04-640776
הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
[illegible]

לסופר נתן שחם
ברכות
על קבלת פרס ביאליק לספרות יפה
על ספרך
„רביעיית רוזנדורף"
בית עם עובד

דרוויש לויזל: יהודי העולם חייבים להסת"ג מהכיבוש ומפשעיו

פאריס. — תחת הכותרת „שאלה למצפון היהודי", השיב אתמול המשורר הפלשתיני מחמוד דרוויש, מעל עמודי העתון „לה מונד", לדברים שהשמיע אלי ויזל, שאמר, כי ישראל אינה זקוקה לקבל לקחים מאיש, מאחר שקיומה נתון בסכנה והיא פעלה „בהתאפקות" בשטחים.

כדברי תשובתו כותב דרוויש, כי ויזל מנסה לשפר את תדמיתה של ישראל, הנמצאת בשפל, ולייחס מה שלא ניתן ליישוב — הצורך במדיניות של „יד ברזל" לעומת „הצד האסתטי של התרמית הישראלית".

דרוויש מציין, כי ויזל קורא לדעת־הקהל העולמית „לשפוך דמעות לא בגלל הילדים הפלשתיניים הנמחצים תחת מגפי חיילי צה"ל, אלא מבקש את רחמי העולם על אותו חייל „הנאלץ לפעול כפי שהוא פועל".

המשורר הפלשתיני, הנמנה עם חברי הוועד הפועל של אש"ף, שואל, אם מוכן ויזל „להמשיך לרקוד על החבל הדק, בלי ליפול". הוא אומר, כי הוא יכול לתאר לעצמו „מצפון יהודי אחר" מזה של ויזל וקובע: „הגיעה השעה שנזעק, בלי שנחשוש שהזעקה תשוב אלינו ותפעל נגדנו".

לדבריו, עלול להיפגע כבודם של יהודי העולם על־ידי הכיבוש הישראלי ועל־ידי דם קורבנותיו הפלשתיניים, כל עוד לא יחליטו היהודים על ניתוק היחסים עם משטר הכיבוש. „מוטלת עליהם החובה להציל את כבודם על־ידי הסתייגות מהכיבוש ומפשעיו ועל־ידי התקרבות להכרה באמת ובזכויות הפלשתינים", מסיים דרוויש את דבריו. (עי"צ)

דו"ח שפרסם „מרכז ויזנטל": התקשורת והאמנות מובילות האנטישמיות במצרים

לוס אנג'לס. — ערב ביקורו של הנשיא מובארק בארה"ב, פירסם מרכז ויזנטל בלוס אנג'לס מחקר בן 160 עמודים על האנטישמיות בכלי־התקשורת במצרים. „השותפה לשלום של ישראל — סקר האנטישמיות בעתונות המצרית, 1986־1987".

המחקר הסוקר מאמרים וקריקטורות אנטישמיים בעתונות המצרית וכן ספרים אנטישמיים ותיעוד האנטישמיות בקולנוע, בטלוויזיה ובתיאטרון במצרים, הושלם לפני התלקחות האלימות בשטחים.

מרכז ויזנטל מציין, כי הדו"ח אינו מטיל ספק במחויבותו של מובארק לשלום עם ישראל, „אך מגיע למסקנה, כי מערכה לליבוי שנאה נגד יהודים, היהדות ומדינת ישראל, היא חלק מן האווירה המצרית".

הדו"ח נשלח לכל חברי הקונגרס האמריקנים ולמנהיגים ברחבי העולם.

משמעות הממצאים היא, שממשלת מצרים הוכיחה את יכולתה לדכא כל דבר הנוגד את טובתה... אך אין לה עניין לשים קץ לאנטישמיות בכלי־התקשורת המצריים," ציין הרב מארווין הייר, מנהל מרכז ויזנטל בלוס־אנג'לס.

הוא הוסיף, כי „אנחנו מדברים על השותפה היחידה לשלום עם ישראל במזה"ת, ואם זו התגובה של העתונות המצרית, אפשר רק לתאר את האנטישמיות העוינת שבריקמת המדינות הערביות האחרות, שעדיין לא הגיעו להסכם עם ישראל".

ביקורת על הספר, שהופיעה בעתון הממשלתי „אל אהרם", משבחת סופר המגיש „הוכחות" מספרים ישראליים לגבי זדוניותם של היהודים, המבקשים להרוג את כל הזכרים הנולדים והנשים ההרות כדי לחסל את הפלשתינים.

בכתבה אחרת, בעתון „סאות אל ערב", מואשמות חברות יהודיות באירופה ביצוא למצרים של חלב ומזון אחר הנגועים ברדיואקטיביות, במסגרת מזימה ציונית בפיקוח ה„מוסד".

קריקטורות המופיעות בדו"ח מזכירות את התמונות האנטישמיות המסורתיות של יהודים בעלי חוטם גדול ועקום, אוזניים בולטות ומגיני־דוד על בגדיהם. קריקטורות רבות מלוות בסיסמות אנטי־סוריות ואנטי־איראניות, כרמז, שישראל מקיימת קשרים סודיים עם נשיא סוריה חאפז אסד והאייתולה חומייני.

הדו"ח מציין, כי סידרה חדשה בטלוויזיה הממשלתית המצרית „בריחה לכלא", מתארת מזימה ציונית לנצל את המתיחויות בחברה המצרית כדי להרוס את המדינה. סידרה זו מתארת קשר יהודי בינלאומי, שבסיסו בפאריס, המנסה להבריח סמים למצרים.

הדו"ח מצביע גם על מחזה חדש, „כוכב העכברים", שבו מתוארת פלישה של עכברים למצרים, בעקבות חתימת הסכמי קמפ דיוויד, המפיצה שחיתות והרס. (עטפ"א)

אוסטרלי, מצאצאי תושביה המקוריים של יבשת אוסטרליה, נושא לפיד כסמל המאבק, בארועי יובל המאתיים להתיישבות הלבנים באוסטרליה. מחאת הילידים עברה ללא ארועים חריגים (תצלום: איי.פי.)

פולין סגרה חברה פלשתינית בעלת קשרים עם אבו־נידאל

ווארשה.— פולין הודיעה אתמול כי סגרה חברה פלשתינית בווארשה, בעקבות ידיעות שהתפרסמו בארה"ב, כי החברה קשורה לרב־המחבלים הפלשתיני אבו־נידאל.

דובר ממשלת פולין אמר לעיתונאים, כי איש־עסקים פלשתיני, סמיר חסן נאג'מדין, יצא את גבולות פולין, לאחר שהשלטונות ביטלו את רשיון חברת „S.A.S.O." למסחר ולהשקעות, שעמד בראשה.

„ניו־יורק טיימס" דיווח, שמשרד החוץ האמריקני זיהה את נאג'מדין כעוזר קרוב של אבו־נידאל. העתון ציטט דו"ח של משרד החוץ האמריקני, שבו נאמר, כי ארגונו של אבו־נידאל קיים במשך ארבע שנים לפחות פעילות פיננסית בווארשה, תוך סחר בנשק ובמוצרי צריכה. (ע"ר)

השעיית הדיונים במועצת אירופה חסכה לישראל סידרת גינויים חריפים

מאת ארנון יפה, כתב „על המשמר" בצרפת

פאריס.— ישראל ניצלה מסידרה של גינויים חריפים במועצת אירופה בשטרסבורג, וזאת הודות להחלטת צירי הפרלמנטים האירופיים לבטל את מושב המליאה, בפעולת מחאה נגד צרפת.

סגן השר רוני מילוא מייחס לעצמו „הישג זה". הוא התפאר, כי עלה בידיו לשכנע את מועצת אירופה להסיר את הצעות הגינויים ולדון במקום זאת במצב יהודי ברית־המועצות. אך בשטרסבורג הפריכו טיעונים אלה.

חוגים מסרו, כי הדיון בשאלת יהודי ברית־המועצות התקיים באחת הועדות, כפי שהיה צפוי. המועצה היתה מאשרת גינויים למדיניות ישראל בשטחים והתמיכה בזכויות הפלשתינים, חרף הלחצים הישראליים, אלמלא בוטל מושב המליאה, כאשר 125 צירים תמכו בהצעה להשעות את כינוסי המועצה האירופית עד להודעה חדשה, בפעולה נגד מדיניות צרפת הכופה אשרות כניסה לגבולותיה. המועצה כינתה זאת „פגיעה בחופש התנועה".

● הוועד הפועל של אוניברסיטת בן גוריון בנגב אישר ביום ב' את מינויו של אורי לאור למנכ"ל האוניברסיטה. לאור יתחיל בתפקידו זה בעוד 3 חודשים. לאור יחליף את ישראל בן אמיתי, המנכ"ל הראשון של האוניברסיטה, שימשיך לכהן בתפקידו כסגן נשיא האוניברסיטה ויהיה אחראי לתכנון הפיזי ולבינוי באוניברסיטה.

גרנות ל„אוניטה": „גם אני הייתי מתמרד — כמותם"

מאת אהרן ניר, כתב „על המשמר" באיטליה

רומא.— „לו הייתי סגור במחנות, הייתי גם אני מתמרד כמו שעושים זאת הם (הערבים)", אמר אלעזר גרנות, מזכ"ל מפ"ם, בראיון לכתב היומון הקומוניסטי „אוניטה" בישראל, שהופיע תחת הכותרת בגודל עמוד שלם: „למען השלום דיאלוגים ישירים". להערות הכתב הקומוניסטי, שגם פרס אינו מוכן לדבר עם אש"ף, השיב אלעזר גרנות „פרס איננו דומה לשמיר, הוא דמות טראגית, שבזבז שנתיים כשהיה ראש ממשלה. אם הוא מאמין כי יוכל לנהל משא ומתן עם פלשתינים שאינם שייכים לאש"ף, הוא מרמה את עצמו".

גרנות אמר עוד שלא ניתן לשנות המצב הפוליטי, אם אמריקה תהיה המשענת היחידה של ישראל, וברית המועצות המשענת של הערבים והפלשתינים. האמריקנים צריכים ללכת לקראת הפלשתינים ועל ברית המועצות „להוציא את הגבול" וללכת לקראת ישראל.

כתב „אוניטה" חזר על השאלה שהוצגה לאלעזר גרנות לפני שנתיים בכנסת, אם הוא מוכן לשבת לשולחן המשא ומתן לשלום, לו ידע כי מי שיושב מולו רצח את אשתו בהתנקשות בגליל העליון. „לא", ענה מזכ"ל מפ"ם, „באופן אישי לא הייתי יכול לעשות זאת, אולם הייתי מבקש מחברי לנהל עימו משא ומתן, אם מדובר בשלום".

● התפרשות צבא סוריה מסביב לשני מחנות הפליטים הפלשתיניים בביירות, סיכלה את התוכניות של „הימין הפלשתיני" — כתב אתמול העיתון הסורי הממשלתי „תישרין".

● עיתונאי שנקנס אתמול ב־20,000 ליש"ט (36,000 דולר) בבית משפט בריטי, על שסירב לגלות את מקורותיו לשני מאמרים, שנושאם סחר במניות על פי מידע פנימי, הודיע כי ישוב ויסתכן במאסר כדי להגן על מקורות המידע.

המשורר־הזמר הסובייטי הנודע, בולט אקודז'אבה, המופיע בימים אלה בסידרת קונצרטים בישראל, ביקר השבוע, בלוויית רעייתו אוליה, בקיבוץ בית־אלפא כאורחם של רחל ואריה אהרוני.

אקודז'אבה ורעייתו, גילו עניין רב בחיי הקיבוץ ובבעיותיו.

אקודז'אבה אמר, כי הקיבוץ הוא הדבר המרתק והמרנין שבישראל. אל האורחים נלווה ידידם בארץ, הסופר בוריס גאס, הכותב רוסית.

בתצלום: הזמר אקודז'אבה (במרכז) ומארחיו

הטור השבועי

השבוע סיכום המו"מ על פצויי השחיקה לפנסיונרים תקציביים

המזכירות הפעילה של הסתדרות הגימלאים שמעה בשבוע שחלף דווח על המו"מ שמתנהל בדבר פצוי שחיקה לפנסיונרים תקציביים מפי הח' אפרים זילוני, יו"ר הצוות ההסתדרותי במו"מ. בתשובה לדברי הפתיחה של הח' א. אברהמוביץ, כי יש צורך בסיום דחוף של המו"מ לכך מצפים הפנסיונרים עובדי המדינה ורשויות מקומיות, הודיע זילוני שלפי כל הסימנים תחתום ועדת המו"מ השבוע על המסקנות.

הפצוי יעלה עם עומק הוותק מ־5% עד למעלה מ־40% בשיא הוותק כפנסיונר. העקרון הוא להתאים את דרגת הפנסיונר לדרגתו אילו היה היום עובד בתפקידו שהיה לו בעבר. „נעשתה עבודה חשבונאית יסודית כדי לפצות את הגימלאים באופן צודק" - מסר א. זילוני.

עם פתרון בעיית פצוי השחיקה – תעסוק הוועדה בשאלת הכנסת רכבים נוספים לחישובי הפנסיות ובשאלות נוספות שהוטלו עליה.

מוכנים להשתתף בקטיף ההדרים

המזכירות הפעילה החליטה לגייס גימלאים לעבודות הקטיף בהענות לפניית הוועדה המרכזת בנדון. יו"ר הסתדרות הגימלאים ביקש ממרכז הנושא בעוה"פ לקבל פרטים כדי להודיע על כך לצבור הגימלאים.

ישיבת מרכז לבחירת יו"ר חדש להסת. הגימלאים

הח' אוריאל אברהמוביץ הביא לידיעת המזכירות את דבר התפטרותו מתפקיד יו"ר הסת. הגימלאים (פורסם בשעתו ב„טור השבועי" וב„דבר").

הנ"ל מסר כי מועמד מפלגת העבודה כיו"ר הסת. הגימלאים החדש הוא החבר אליהו רייך, מזכ"ל הסתדרות הפקידים לשעבר.

ביום 25 בפברואר תתקיים ישיבת מרכז הסתדרות הגימלאים ובהמלצת המזכירות תובא למנוי ההצעה לאשר את חלופי הגברא הנ"ל.

תהיה תקופת חפיפה שהח' אברהמוביץ יכניס את היו"ר החדש לתפקידו ויפרוש בסוף מרס 1988.

הגליל התחתון

יצחק פורת יו"ר הסניף מודיע – על פעילות הגימלאים בגליל התחתון. המועדון פועל במסגרת „גיל הגלילי" ביבניאל תכננו תכנית אירועים הכוללת רחיצה בחמת הגדר, מועדון זמר בכפר חיטין, טיול חודשי באתרים ארכיאולוגים וביקורים בהצגות ומפעלי חרושת וכו'.

מזכירות הסניף עוסקת גם בהשגת הנחות למיסוי בארנונה. ב־19 בינואר סיור של הנהלת „משען" להשלמת הציוד במרכז של „גיל הגלילי".

מגדל העמק

ב־3 בפברואר ש.ז. הוא יום טו. בשבט מתוכננת מסיבה לכבוד 40 שנות המדינה וחגיגות ההסתדרות. המסיבה בתיאום עם רכזת התרבות הח' יפה הלך ומזכיר מועצת הפועלים י. גבאי.

ראשון־לציון

מפגש חגיגי לציון יום ההסתדרות התקיים ב־18 בינואר ש.ז. פתח והנחה הח' אליעזר בלבן יקיר ההסתדרות, על תפקידי ההסתדרות במדינה הרצה הח' יחזקאל גדעוני ולסיום קראה ששנה שורץ שיר שכתבה לכבוד חג ההסתדרות.

ארגון גמלאי קג"ם

חלוקת הפרסים לגימלאים מצטיינים תתקיים בסוף לחג העצמאות, ולא כפי שפורסם בטעות. בנוגע לפרטים אפשר לפנות למשרד הארגון לח' קפלן או להנהלת הקרן לח' סימה קוקוס ברחוב ביאליק 155 רמת־גן. הודעות על השתתפות בתערוכת התחביבים יש להפנות לנ"ל. כינוס ארצי של נציגי הארגון יתקיים לאחר חג הפסח. נבחרה ועדה להכנתו.

חיפה

ראש העיריה אריה גוראל ועוזריו התארחו ב־11 בינואר ש.ז. אצל גימלאי רוממה. קידם את פניהם יו"ר הסניף אהרן לוטר. ראש העיר בירך וציין כי הוא נאה בציבור זה והוכל לשמש דוגמא לעזור חלקי האוכלוסיה בעיר, הוא גם הבטיח עזרה מטעם העיריה לפעולות המועדון. ב־21 בינואר ש.ז. התקיימה אספה של הוותיקים והתעשיה גימלאים בסניף אחוזה בהשתתפות הח"כ עדנה סולודר ומזכיר מרדכי זילברשטיין. הח"כ עדנה סולודר התייחסה לשלושה נושאים להסדר המדיני על פי תכנית אלון, המצב הכלכלי, והקשיים בהקיקת חוקה למדינת ישראל. הנחה יעקב קרניץ.

מרכז הסתדרות הגימלאים אבל על מותו של ישראל [illegible] ז"ל ומשתתף בצער המשפחה.

האוניברסיטה הפתוחה לגימלאים —

על המעוניינים להרשם בהקדם כדי לאפשר את התחלת הלימודים במועדם. הסימסטר השני יתחיל ב־21 בפברואר ש.ז. הלימודים יתקיימו במכון לבון לה"ו בתל אביב. ההרשמה בהסתדרות הגימלאים רח' ארלוזורוב 93 קומה ו' חדר 407.

בארץ התיקו

מאת אריה פלגי

מה יעשה אדם אשר למרות כל מה שקורה בארץ הזאת בשבועות האלה, לא מוכן, לא ערוך, לא רוצה להתייאש? מה יעשה אדם, שלא מוכן להשלות את עצמו, לא יכול [illegible], אבל גם לא מוכן לוותר על מאבק ריאלי, מעשי, מציאותי, על ישראל אחרת, שפויה, אבל לא באחרית הימים אלא בטווח היסטורי קצר, עוד לפני שיהיה מאוחר? לאן יפנה? מה יציע?

מה יעשה אדם, שרואה לנגד עיניו לא התיישנות אלא "התיימנות" מואצת, דווקא בין הנוער, ומבקש לעצור בעדו מהר ככל האפשר? מה יעשה אדם, אשר נוכח, לבושתו, שפריק היסטורי מוכר תוור על עצמו, ומיניסטרים סוציאל־דמוקרטים — "באין ברירה" — עושים את העבודה הבזויה של ריכוי עם והוא רוצה שזה ייפסק לאלתר?

מה יעשה אדם, שמצטיירת לנגד עיניו חזית משונה, פרוורטית, של רבין־שרון־בר־לב, המתהווה בפועל, למרות הגישות הפוליטיות השונות ואפילו, במקרה של בר־לב ושרון, למרות היחסים האישיים העויינים? מה יעשה אדם, אשר קורא את הקריאה הפאתטית של הנהגת הקיבוץ הארצי — אחר המעורים האחרונים של התקוות לשינוי — אל צה"ל ואל בניו "להתריע באחריות ובאומץ על מעשים ופקודות חריגים" והוא יודע עד כמה הדבר קשה עד בלתי אפשרי בשטח?

הפרדוקס

מה יעשה אדם, אשר נזכר בפרדוקס הזה של קריאת דדו בימים הראשונים של מלחמת יום הכיפורים. "נשבור להם את עצמות", אשר אז, למרות שהיתה אמירה סימלית להעלאת המורל, זכתה לביקורת, כלא־הולמת את הסגנון המקובל בצבא. לעומתה, הפקודה של היום "להכות", מתכוונת בדיוק למה שהיא אומרת — אפילו מנומקת בנימוקים הגיוניים — והיא מביכה, מתסכלת, הורסת, את מורל חיילינו ומעמיקה את תהומות השינאה בינם לבין קורבנות המכות האלה?

מה יעשה אדם, שנחרד נוכח כל המסופר כאן, אבל לא שוכח שכל השוואות עם אלג'יר ועם דרום־אפריקה יש בהן אמנם אמת דיאלקטית, אבל גם החטאה מהותית — כי לנו אין מדינה אחרת, ואנחנו חייבים למצוא הבנה המאפשרת חיים־ביחד, כאשר בשני הצדדים יש מתנגדים קנאיים לפתרון, המסוגלים לשים אותו לאל?

לא מייחל לפתרון כפוי

מה יעשה אדם, התר אחרי פתרון מעשי, קרוב ככל האפשר, אבל לא מעריך או לא מייחל לפתרון כפוי על־ידי המעצמות, כי כפייה, כל כפייה, לא מבטלת התנגדות. במקרה הטוב היא מרחיקה אותה, כלומר משמרת אותה, עד שתפרוץ הזדמנות נוחה, ראשונה. מה יעשה אדם אשר יודע, שהפתרון המהיר לא יבוא מידי האופוזיציה הישראלית, שהיא קטנה, גם לא מאוחדת, למרות שההפגנה האחרונה של "שלום עכשיו" הוכיחה, שהיא קיימת, מרצקה, לא נשחקה ויכולה להוות גרעין למפנה בעתיד?

יותר מאי־פעם מאז המהפך ב־1977, הפתרון המעשי הוא בידי מפלגת העבודה. גם היא לא מסוגלת לספק אותו בן לילה ואפילו לא בשבועות מעטים או תוך חודשים קצרים. אבל היא, יותר מכל גורם אחר, מסוגלת להכשיר את הקרקע לקראתו. כי הפתרון הוא לגייס רוב בעם למען הסכם של פשרה עם העם הפלשתיני.

לפרוש — מחרתיים

כדי להכשיר את הקרקע, כלומר לחרוש אותה, לשדד בה מערכות, לזרוע, להגביט ולצפות ליבול — האחדות הממשלתית הקיימת, המזוייפת, המטעה, המעוותת, חייבת להיפסק מייד. כלומר על מפלגת העבודה לפרוש מן הממשלה הזאת. מחרתיים. כל השיקולים האלקטורליים כביכול, "אסור להשאיר את המנגנון הממשלתי, את ההשפעה של המוסדות הממשלתיים בחודשים של לפני הבחירות, בידי הליכוד" בטלים בשישים לעומת פגיעותיו של המצב הקיים, שאינו מאפשר לציבור בחירה חדה בין שתי דרכים שונות. מה התועלת בנאומים על החובה לחפש פתרונות מדיניים, מה הבצע בחילופי המהלומות המילוליות על ועידה בינלאומית — אם בשטח, בפועל, יום־יום, , מתבצעת מדיניות הליכוד בידי אנשי מפלגת העבודה ולא רק בתחום הביטחוני וה"שיטורי".

הנתיבים אל הנסיונות לפתרון מדיני חסומים על־ידי הליכוד ופרס יכול לכל היותר לזעוק זעקות דרמטיות וטרדניות בישיבות השבועיות של הממשלה. אם חלילה יכפו עלינו פתרון מבחוץ, הוא "הוזמן על ידי המערך". במצב הנוכחי, חיילינו, בנינו יהיו להמלטים "שטחיים" או יגררו אחרי סחף ההתיימנות או ישאלו את עצמם, האם נקלעו אל הארץ הנכונה.

כוח אלטרנטיבי

מכל אלה אפשר להחלץ אך ורק בתנאי של קיום ופעילות כוח אלטרנטיבי, חופשי מכבלים הלכה למעשה. אחרי שנות התיקו של הממשלה הזאת, הארץ הפכה ל"ארץ התיקו" — לטובת הליכוד. כי הקפאון פועל לטובתו. הדרך האלטרנטיבית מחייבת תנועה, פעילות, שיכנוע, מאבק, אבל עם דיבור ברור ובלי לכלוך הידיים בפעולות דיכוי, בלי משמעת קואליציונית משתקת. רק כך אפשר לצבור אמינות אשר לעומתה מתגמדים כל הדיבורים על החשיבות לשלוט במשרדים לפני בחירות, צריכים "להשתלט" על מוחותיהם, מצפונם, רצונותיהם, של אזרחי ישראל.

כמובן פרישה מן הממשלה כעת אינה מבטיחה מאליה נצחון בבחירות הקרובות. אבל היא מבטיחה בנייה בטוחה של כוח אלטרנטיבי גדול, בעל סיכוי אשר ימשיך לעם דרך אלטרנטיבית המובילה אל השינוי המיוחל. בארץ חופשית, כוח כזה מוביל אל הנצחון בקלפי. ייתכן, שכבר בנובמבר. בכל מקרה לא חרבה אחרי.

50 ימי מהומות. מאזן

מאת אורי הורוביץ

עברו 50 יום להתחלת המהומות בשטחים. אפשר כבר לעשות אתנחתה קלה ולבחון מה התחולל בעקבות מהומות אלה. מספר הימים שמצויינים לעיל חשוב לענייננו. בתום האירועים ניתן לשער שאש"ף יגזים במספר ימי המהומות, כפי שעשה בימים בהם היתה נתונה ביירות במצור במלחמת לבנון. הוא יטען כמובן, שבכך הקף ימים ניצב העם הפלשתיני בשטחים מול המערך הלוחם של צה"ל, בידיים חשופות, ויכול לו...

בכל יום מנסה בכיר אחר לפרש מהו הניצוץ שגרם למהומות. האחד טוען שהסיבה היא "ליל הגילשונים". שני טוען, שהתאונה שגרמה למותם של ארבעה ערבים מעזה ב־8 בדצמבר ונתפרשה כנקמה ישראלית על רצח הישראלי בעזה, היא שגרמה למהומות. אחרים אומרים שהכל נובע מהתיסכול של ערביי השטחים ובעקבות ההתעלמות מבעייתם בוועידת הפסגה הערבית ברבת־עמון. יש המייחסים זאת להצעת פרס בעניין פירוז עזה. יתכן שאלו הן חלק מהסיבות.

שווה לבחון, אם אפשר היה למנוע את המהומות מלכתחילה. לא מן הבחינה האסטרטגית, כי הן היו חייבות לפרוץ באיזה שהיא נקודת זמן, אלא מן הבחינה הטקטית, לגבי עיתויין והיקפן. יש לקחת בחשבון, שכאשר עוסקים במאזנים לגבי תוצאות המהומות בשטחים, ישנם דברים שקשה מאוד לכמת, כמו למשל הפסד יוקרה או מערכות היחסים עם תושבי השטחים ועם מדינות ערב וכדומה.

למרות אי־הבהירות, גרמו המהומות בשטחים לכמה תוצאות שנראות לעין כל. ארגון אש"ף חזר ללא ספק למרכז הבימה הבינלאומית והבין־ערבית, והוא נחשב כמייצג הפלשתינים בשטחים. עדות לכך אנו רואים מדי יום, הן בפסגת שרי החוץ הערבים שהיתה השבוע בתוניס, הן בשליחת איגרת מגורבצ'וב לערפאת והן בהתייחסות ערביי השטחים לאש"ף. על רקע זה בולט מאוד האלם שירד על הפרו־ירדנים בשטחים. מעמד ערפאת בארגון עצמו התחזק, ומעמדם של הארגונים שהתפצלו מפת"ח ואש"ף הידרדר בימים אלה עוד יותר, נוכח התחזקות ערפאת. יש לציין, שגם לאש"ף יש עתה בעיה אמיתית בעקבות עליית מעמד הצעירים והכוחות הדתיים הפונדמנטליסטים בשטחים, במיוחד ברצועת עזה. אלה לא מקבלים את מרות הארגון.

תוצאה נוספת למהומות היא העלייה במעמדה של מצרים בעולם הערבי כיוזמת ונלחמת למען הפלשתינים. בעצם ימי המהומות חידשו עמה מספר רב של מדינות ערב את היחסים הדיפלומטיים וגם הפלשתינים העתירו שבחים לעמדתה (אגב, מעניין שדווקא מהם לא יצאת קריאה שמצרים תנתק את היחסים הדיפלומטיים עם ישראל ויש להם ודאי סיבות לכך). גם יוזמתו החדשה של הנשיא מובארק עלתה על רקע המתרחש בשטחים.

ירדן "התכווצה" בתוך עצמה נוכח המתרחש בשטחים. מנהיגיה מבינים היטב, שהמהומות הנמשכות טורפות את קלפיה, הן בשטחים והן מול אש"ף. בדרך להתאוששותה היא מנסה באחרונה לפרוש את כנפיה על המהומות ולטעון שמטעות ראשי המימסד הירדני במדינות ערב נועדו כאילו לתמוך בתושבים המתקוממים של השטחים. ירדן גם ניזוקה מתאי־שקט שהמהומות בשטחים גרמו ליסודות הפלשתינים היותר קיצוניים בשיטתה — אותם, אגב, היא דיכאה ביד ברזל.

תוצאה נוספת של המהומות היא הסרת המצור מעל חלק ממחנות הפלשתינים בלבנון על ידי תנועת "אמל", זאת אליבא דראש התנועה, כאות הזדהות עם תושבי השטחים. לכך עלולה להיות תוצאה שלילית על גבולנו הצפוני.

בתחום הבינלאומי גרמה ההתעוררות בשטחים לחידוש המחשבה לגבי יוזמת רייגן כ־82'. פעולות מסויימות של ישראל בשטחים אף גרמו לרוגז רב מצד הנשיא. בריה"מ ניסתה אף היא יוזמה חדשה וקראה לכינוס מועצת הביטחון, שתחליט על ועידה בינלאומית. יש לשער, שהמהומות לא הוסיפו ליחסים ה"רקמים" וההולכים בינינו לבין הרוסים. הוותיקאן מצידו תרם גם הוא, בעצם ימי המהומות, את תרומתו במנותו לראשונה בתולדותיו ארכיבישוף לטיני פלשתיני כממונה מטעמו בירושלים. בכך רמז על עמדותיו.

גם מערב אירופה מביעה את עמדותיה לגבי הפתרון הרצוי באיזור. הסכמים שונים עם השוק המשותף מעוכבים עקב אי־שביעות רצונה מן המתרחש.

בתחום דעת הקהל הבינלאומית, נדמה שכבר נאמר הכל על הפגיעה במעמדה ויוקרתה של ישראל במערב ועל עליית קרנם של הפלשתינים בכלל ותושבי השטחים ואש"ף בפרט. מעניין אם מישהו בכלל זוכר באותן מדינות, שאנו ראינו באש"ף ארגון טרור, שביצע מעשים נפשעים.

וישנם היחסים שבינינו לבין ידידנו האמיתי והיחיד בעולם — העם היהודי. גם בתחום זה נוצר סדק. יהודים בולטים ברחבי העולם משמיעים ביקורת קשה על שהתרחש בשטחים. אנשי הקונגרס היהודי העולמי, במסיבת עיתונאים השבוע, טענו שהמלך חוסיין והנשיא מובארק נמשים ביחס לתהליך השלום, בניגוד לעמדתם של כמה ממנהיגיה של ישראל. תגובות אלה בוודאי אינן עריבות לאוזן. מה עוד, שהמסר יועבר גם לראשי הממשל האמריקאי. גם זה קרה כתוצאה מהמהומות בשטחים.

מסקנות טובות בעיתוי גרוע

מאת יוסף שמי

ועדת טריינין, שמונתה על־ידי שרת הבריאות, גורסת: על משרד הבריאות להשתחרר, בין היתר, מניהול ישיר של בתי־החולים הממשלתיים ■ ספק אם המסקנות ייושמו נוכח התנכלות האוצר והבחירות שבאופק

בימים אלה פירסמה ועדת טריינין, שמונתה על־ידי שרת הבריאות, את מסקנותיה לגבי מבנה משרד הבריאות עצמו, תפקודו והיקף עיסוקו במערכת שירותי הבריאות.

עד כה עסק המשרד בקביעת מדיניות, בקרה ותיכנון, אך גם בניהול מערכת שלימה של מוסדות אשפוז והגשת עזרה רפואית אמבולטורית ועוד. ועדת טריינין קבעה, כי אין סיכוי לחולל תמורה במערכת הבריאות ובמדיניותה, אלא אם ישתחרר המשרד מניהול ישיר של בתי־חולים ממשלתיים ועוד מוסדות שירות.

מומלץ על־פי הוועדה, להקים רשות בתי־חולים ממשלתיים שתהיה אוטונומית, בדומה לרשות הנמלים, הדואר, הטלפונים ועוד. הקמת רשות כזו תשחרר את המשרד מבעיות ניהול יומיומיות ותאפשר פעולה מיניסטריאלית תקינה, וכן תיכנון, קביעת מדיניות, בקרה, הכנת הצעות חקיקה ועוד. משרד הבריאות יקבע עקרונות מדיניות, סדרי קדימויות, סטנדרטים, מסגרות תקציביות שוטפות ופיתוח, הכשרת כח־אדם ואף יעסוק בהכנת תוכניות פיתוח המערכת לטווח ארוך. הוא יהיה הכתובת להצעות לחידושים ואף לתלונות הציבור.

ועדת טריינין אף המליצה להקים מועצה עליונה למדיניות הבריאות, שמורכבת משליש פקידי ממשלה, שליש אישי ציבור, ועוד שליש של נציגי האוצר.

ועדת טריינין הכינה גם הצעה, בדבר אופיה של הרשות לבתי־החולים הממשלתיים. הרשות תנוהל על־ידי מועצת המנהלים שתמנה מנכ"ל. המינוי יהיה מותנה באישור השר. הרשות תמומן על־ידי מכירת שירותים, גיוס תרומות והשלמה תקציבית ממשלתית. עובדי הרשות יקבלו תמורה עבור עבודתם בהתאם להסכמי העבודה, אשר ייחתמו עם הממשלה.

הצעות ועדת טריינין זכו לתגובה אוהדת מצד שרת הבריאות, שמינתה מיד את פרופ' מרדכי שני לראש צוות להקמת רשות בתי־חולים ואת שרגא הבר לראש צוות לארגון מחדש של משרד הבריאות עצמו.

סכנות, ערפול וחשדות

אשר במובן, למצוא נקודות תורפה בתוכנית ועדת טריינין. מתעורר ספק האם אפשר יהיה לנהל רשות בתי־חולים מבלי לשריין מקום לנציגי הרופאים למשל, במועצת המנהלים. הניסוחים לא פעם הם מעורפלים, כך שניתן להכניס תוכן שונה לגמרי מכוונותיהם של מחברי הדו"ח.

הדו"ח פורסם בימים סוערים, כאשר המערכת הממשלתית למעשה משותקת מחמת השביתות והעיצומים. משרד הבריאות שקוע כולו במאבק עם משרד האוצר, העושה בשטח כבתוך שלו. למעשה אין טעם להטיל אחריות מיניסטריאלית על שושנה אלמוזלינו, כאשר הוצאה של כמה פרוטות טעונה אישור של פקיד האוצר, הממונה על הבריאות. שרת הבריאות התלוננה, בפגישה עם כתבים לענייני בריאות, כי זו הפעם הראשונה שתקציב משרד הבריאות הוכן ללא השתתפות אנשי המשרד. החשד הוא שלא רק עניין שמירת מסגרת התקציב עמדו לנגד עיני השר ועוזריו. הפעולה מזיקה ליחסי העבודה המעורערים, וגם בלי זה מעוררת חשד, שההתנכלות התקציבית למערכת שירותי הבריאות ביסודה מפלגתית, במסגרת מאבק הבחירות.

מזה כמה חודשים משביתים המרדימים חלקית את העבודה וגורמים לדחייתם של ניתוחים רבים. אין כאן צורך בתרומת כספים, שכן מדובר בקבוצת עובדים קטנה מאוד, שיש לה תביעות סבירות בהחלט, ואין חשש מתגובת שרשרת. הוא הדין לגבי מיילדי ההסכם עם האחיות. אך מתעורר חשד לפעולת זדון.

ריח בחירות

המצב אליו נקלעה מערכת שירותי הבריאות מראה עד כמה לקוי ההסכם הקואליציוני, עליו חתם שמעון פרס עם הליכוד אחרי הבחירות האחרונות. המערך מנוטרל לא רק בנושאי מדיניות חוץ, אלא גם בשאלות כה טריטוריאליות כמו הפעלת מערכת שירותי הבריאות, במתכונת סבירה. השר [illegible] לא יכול להרשות לעצמו להתנכל בוטה שכזו לשום משרד השייך לשר הליכוד או המפד"ל למשל. האפשר להעלות על הדעת שיבושים בהזרמת כספים לישיבות, כפי שזה קורה לבתי־החולים?

במצב דברים זה, שרת הבריאות אינה נושאת באחריות, אך גם אינה יכולה למנוע את המדיניות של האוצר כלפי משרדה. מה הדבר: ששרת הבריאות מכינה תוכנית שינוי מבנה של המשרד ומאמצת תוכנית להקמת רשות בתי־החולים הממשלתיים. כמו כן לזכותה שהיא מכריזה על הכנת חוק בריאות, הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי. העולם חלק מהנושא אלו הן בגדר הכנות למערכת בחירות, וזה שקוף מדי.

אין ספק, שמערכת שירותי הבריאות זקוקה לטלטלה ולשינוי, אך די אם נזכיר את העובדות השחורות, שכרם הנמוך של חלק מהעובדים לעומת אחרים העושים תוספת ומקבלים [illegible] ראשית כל יש לעשות להגדלת התקציב בכלל. כשיקנה כאן המצב, לא ניתן יהיה לעשות הרבה. גם בעזרת רשות עצמאית לבתי־החולים.

ראש דסק לענייני [illegible]: לוי מורב
עורכת אחראית של [illegible]

האבן, האלה והקול הערבי

המגמה: השתלבות בשמאל

מאת קאסם זייד

פרישתו הדרמטית של ח"כ דראושה ממפלגת העבודה תטביע בוודאי את חותמה על המפה הפוליטית־מפלגתית ברחוב הערבי. לדעת משקיפים, פרישתו של דראושה, וקביעת דרכו לעתיד יקבעו במידה רבה את כיוון הרוח ברחוב הערבי.

לדעת רבים, פרישתו של דראושה מסמלת את המצב הטראומטי בו נתונים החברים הערביים ב"עבודה", שלא נתנה מענה למשאלות־ליבם. צעדו של דראושה גם פגע באופן חמור בסיכוייה האלקטוראליים של מפלגת העבודה בבחירות הבאות, מה גם שהיא באה על רקע מדיניות היד־הקשה ושבירת־העצמות שהנהיג שר הביטחון יצחק רבין בשטחים, דבר המשאיר צלקות עמוקות בלבותיהם של האזרחים הערבים.

חוגים רבים ברחוב הערבי ממתינים להחלטתו של ח"כ דראושה בדבר דרכו הפוליטית, כדי לקבוע את דרכם לעתיד.

השוויון והזהות

ד"ר מאג'ד אלחג', מרצה לסוציולוגיה באוניברסיטת חיפה, מעריך, שבשלב זה קשה לחזות את ההשפעה האלקטוראלית של פרישתו של דראושה. "הכל תלוי במידת ההיערכות של המפלגות לעתיד. כל מפלגה שלא תצליח להתמודד עם הבעיות הקרדינליות של הציבור הערבי לא תזכה לתמיכתו. בשנות ה־80 התגבש קונסנזוס ערבי סביב שתי נקודות מרכזיות: השוויון האזרחי ושאלת זהותם הפלשתינית של ערביי ישראל, שרואים עצמם אזרחי המדינה, כשבאותו הזמן הם רואים עצמם חלק בלתי נפרד מהעם הפלשתיני", אומר ד"ר אלחג'.

רבים מראשי־הציבור הערביים סבורים, שפתרון בעיותיהם של ערביי ישראל, הן במישור האזרחי והן במישור הלאומי, יבוא אך ורק בדרכי מאבק יהודי־ערבי משותף. הם מאמינים כי בעידן הקריאה לשלול מערביי ישראל את זכות הבחירה, והאיומים עליהם בשל הזדהותם עם אחיהם בשטחים — שיתוף יהודי־ערבי הוא צורך חיוני לאזרחים הערביים.

מאבק משותף

שתי ההפגנות הגדולות שנערכו בימים אלה — של הציבור הערבי בנצרת ושל "שלום עכשיו" בתל־אביב — ומידת התיאום בין מארגני שתי ההפגנות, מחזקות את האמונה בדרך המאבק המשותף.

משיחות שקיימתי עם רבים מראשי הציבור הערבי, לפני פרישתו של דראושה וגם לאחריה, נתחוור לי, שרבים מהם אינם ששים ליוזמה להקים מפלגה ערבית וזאת מהטעם הפשוט: הם אינם רוצים שהציבור הערבי יצטייר כבדלני, שכן ממילא חוגי הימין וחלקים גדולים ב"עבודה" מאשימים אותו בהקצנה.

יו"ר הוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, איברהים נימר חוסיין, שהוא אחד האישים המרכזיים ברחוב הערבי, אומר: בבחירות הקודמות תמכתי בכל רמ"ח אברי בהקמתה של מפלגה ערבית. אחרי הבחירות, משנוכחתי לדעת שהמערך אינו מוכן להקים ממשלת מיעוט הנשענת על קולותיהן של חד"ש ו"המתקדמת", הגעתי למסקנה כי במפה הפוליטית אין מקום למפלגה ערבית, שכן אפילו תשיג עשרה מנדטים, היא לא תצליח להטביע את חותמה על המדיניות ולכן לא תצמח ממנה תועלת לציבור הערבי".

"קבוצה של ראשי רשויות ערביות, שקיימו בשבועות האחרונים התייעצויות על דרכם הפוליטית, הגיעו למסקנה שמקומם הוא בשמאל הישראלי. גם אישים אחרים, שהעדיפו להשאר בעילום־שם, תומכים ברעיון של ראשי הרשויות הערביות. בעקבות עבודת מחקר של פרופ' סמי סמוחה, מאוניברסיטת חיפה, הקובעת, כי בעיותיהם של ערביי ישראל ימצאו את פתרונן על־ידי הקמת מפלגה ערבית, התנגדו רוב האישים הערביים, שנשאלו לדעתם, למסקנתו של פרופ' סמוחה.

תיאום עמדות

משיחות שקיימתי בימים האחרונים עם ח"כ דראושה ניתן להבין, שפניו מועדות להשתלבות במסגרת השמאל הישראלי. דראושה, שסירב לגלות בבירור את דרכו לעתיד, אמר: "אינני מאמין כי בברכה של חד"ש או המתקדמת אפשר יהיה לקדם את נושא השוויון ונושא השלום", מצד שני, דראושה אומר, שהוא יתאם את צעדיו עם קבוצת ראשי הרשויות הערביות בראשותו של איברהים נימר חוסיין. גם ד"ר מחמוד עבאסי, בעל בית־הוצאה בשפרעם ומרצה באוניברסיטת חיפה, קרא לדראושה לוותר על הכוונה להקים מפלגה ערבית נפרדת וללכת בדרך שיתוף הפעולה עם השמאל הישראלי.

הלך־הרוחות ברחוב הערבי מצביע על מגמה השואפת להגברת שיתוף־הפעולה היהודי־ערבי במסגרת השמאל הישראלי ■ נראה כי גם חה"כ דראושה נוטה לכיוון זה

ח"כ דראושה – כיוון חדש

"עדיף לדראושה להצטרף למפלגה כמו מפ"ם מאשר להקים סיעת יחיד או רשימה ערבית", אומר ד"ר עבאסי.

מכאן ניתן לקבוע כמעט בוודאות, שברחוב הערבי מתגבשת קבוצת אישים בעלת מעמד ומישקל ציבורי־אלקטורלי, המאמינה בהליכה משותפת עם השמאל הישראלי. אמונה זו היא פרי נסיון של שיתוף פעולה בין ועד ראשי הרשויות הערביות לבין השמאל הישראלי. יו"ר הוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, איברהים נימר חוסיין, שהתנסה בשיתוף הפעולה עם חוגי השמאל הישראלי, אומר: "אין לנו כל סיבה לגרום אכזבה לידידינו בשמאל הישראלי, העומדים לימיננו בשעות מבחן קשות".

חוסיין מברך על כך שהנהגת מפ"ם, למשל, לא גרעה מהבעת תמיכה בזכותם של ערביי ישראל להביע הזדהות עם תושבי השטחים הכבושים, בעוד רוב המפלגות שוללות זכות זו.

והנה בהחלט כיוון חשיבה חדש ברחוב הערבי, זו פעם ראשונה מאז קום המדינה שקבוצה נכבדה של אישי־ציבור ערביים דוגלת בהליכה משותפת עם השמאל הישראלי. עם זאת יש לזכור, כי מידת התחזקותה של קבוצה זו תלויה במהלכים שינקטו מפלגות השמאל עד לבחירות. יש לקוות שהן יגבירו את מידת השיתוף עם ראשי הציבור הערבי ואת מאבקיהם למען השלום והשוויון, ובכך יסייעו גם לראשי הציבור הערבי לדבר על ליבו של ציבור זה ולשכנעו בצורך לשיתוף יהודי־ערבי ולשים לאל את כל הנסיונות ליוזמות בדלניות.

החערכה הרווחת כיום היא, שבין מפלגת העבודה — שהציבור הערבי מאוכזב ממנה — לבין חד"ש יש מקום לחזית יהודית־ערבית.

בחד"ש אין חדש

על אף שחד"ש מנסה לזקוף את כל המאבקים האחרונים ברחוב הערבי לזכותה, קשה לראות שינוי בדרך פעולתה ודרך חשיבתה. זו מפלגה שמרנית שקשה מאוד להזיזה מעמדותיה. עם זאת אין לזלזל בכוחה ובמידת השפעתה ברחוב הערבי. יהיו ההתפתחויות אשר יהיו, חד"ש תמשיך בשלב זה להיות הכוח מספר אחד ברחוב הערבי, כשהיוזמה הקשה להליכה משותפת עם השמאל הישראלי תנגוס קולות בעיקר ממפלגת העבודה וגם מ"המתקדמת", הגורמת גם היא אכזבה רבה לציבור בוחריה.

לדעת רבים, חד"ש אינה יכולה לתת תשובות ופתרונות לבעיות הבוערות של הציבור הערבי. דומה שראשי חד"ש עצמם לוקחים עובדה זו בחשבון. כך שלא במקרה ניסה חה"כ תופיק טובי, בעת הפגנת ההמונים בנצרת, לשכנע את דראושה לדחות את הודעתו על פרישתו מ"העבודה" להזדמנות אחרת. לאחר שראה כי נכשל להניא את דראושה מכך, ניסה לשכנעו שמישהו אחר ימסור במקומו את ההודעה.

אפשר להבין את חששותיו של ח"כ טובי, שכן הפגנת האלפים היתה במה יוצאת מן הכלל לדראושה כדי לתפוס את מקומו הנאות על הבמה הפוליטית ברחוב הערבי ולצבור נקודות.

יתירה מזו, לחד"ש יש בעיות מבית. קבוצת ראשי מועצות, חברי חד"ש, תובעים לתת לנציג שלהם את מקומו של ח"כ צ'ארלי ביטון ברשימת חד"ש לכנסת הבאה. ספק אם חברי הקבוצה יתרצו ויסכימו לקבל את המקום החמישי שנקבע על־ידי הנהלת חד"ש ונציג ראשי המועצות.

"המתקדמת" — לאחור

כל המצוי במפה הפוליטית ברחוב הערבי יודע, כי מצבה של "המתקדמת" הוא בכי־רע. זאת בגלל האכזבה הגדולה מההנהגה, שלא הצליחה להעלות את התנועה על המפה הפוליטית.

ציבור המאוכזבים מ"המתקדמת", גדל מיום ליום. רק לפני חודש נמסר על קבוצה של 30 אישים מרכזיים שהודיעו על פרישתם מהתנועה. הם תולים את הקולר בכישלונה של התנועה במנהיגות, הכוה, לדבריהם, לחברי התנועה. גם קבוצה זו מבקשת למצוא את דרכה לשמאל הישראלי.

ניתן, איפוא, לקבוע כי ברחוב הערבי מתגבש גרעין מוצק להקמת חזית יהודית־ערבית.

עובדות
הצבעה ערבית

מספר בעלי זכות בחירה לא יהודיים בבחירות 1984: 288,900.
קולות כשרים במגזר הערבי בבחירות 1984: 193,818.
אחוז המצביעים הלא יהודיים מכלל המצביעים ב־1984: 11%.
המצביעים הלא יהודיים: 73% מוסלמים; 18% נוצרים; 9% דרוזים.
חלוקה גילית: 18 עד 24 שנים — 30% (בין היהודים — 17%)
45 עד 120 — 25% (בין היהודים — 41%)
מקום מגורים: בישובים לא יהודיים גרים 85% של המצביעים — ערבים ודרוזים.
בישובים מעורבים גרים 15% של המצביעים — ערבים ודרוזים.

חלוקה לפי מפלגות

חד"ש	64,700	33%
מערך (אמתייחוד)	57,820	30%
מתקדמת	35,030	18%
שינוי	8,772	5%
ליכוד	8,050	4%
מפד"ל	7,958	4%
אחרים	11,518	6%

אחוז מצביעים בבחירות 1984: 73.6% (בין יהודים: 79.4%)

(פל)

מקורות: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לשכת היועץ לענייני ערבים במשרד ראש הממשלה.

מגן דוד וחצי סהר

פירסומאי: מה הייתי מייעץ למפלגה ערבית

מאת אלישבע איילון

אין ספק כי מערכת הבחירות הקרובה תהיה אחת הסוערות שידעה המדינה. חגיגות ה־40, המתוכננות כגרנדיוזיות, יעמדו בצילה של מלחמת התשה פוליטית מתוכננת בקפידה.

קיימת אפשרות, כי לקראת הבחירות תוקם מפלגה ערבית. המיגזר הערבי הרי יכול, תיאורטית, להבטיח לעצמו 14 מנדטים. פירוש הדבר, הרבה כיסאות והרבה כוח.

אנשי פירסום מוכנים למכור מספר טיפים לאותה מפלגה. איך הם היו מריצים קמפיין שכזה?

אומר אחד הפירסומאים, שניהל בעבר מערכות בחירות: "מפלגה שכזו צריכה לצאת עם מצע ברור וחד. יש לה סיכוי להשתלב בהרכב הבא של הכנסת רק אם תזדהה עם מדינת ישראל, אבל עד הסוף. אם זה לא המקרה, אין שום טעם לרוץ במסגרת מפלגה חדשה, אפשר להצטרף פשוט לרק"ח. אם זה כן — אז הייתי מריץ קמפיין במסר, כי הגיע הזמן שאזרחים ערבים יראו את עצמם הולכים עם מדינת ישראל בדיוק כמו איטלקי שחי בארה"ב, והיינו כחלק בלתי נפרד מארץ־ישראל. וזה אומר: נאמנות. הגיע הזמן שנהיה שווי־זכויות ולכן גם שווי־חובות. כולל שירות צבאי.

האם הייתי הולך על קונצפציה של מסרים או מעמיד אישיות כריזמטית? במקרה הזה, הייתי בוחר להתמודד על תכנים. הייתי אומר: אזרחי ישראל הערבים לא רוצים פרעות בשטחים, אך רוצים להיות אזרחים שווים. כגימיק, הייתי לוקח מגן דוד וחצי סהר ועושה להם קומפוזיציה. המסר המועבר הוא, שערבי מעוניין להשאר במסגרת מדינת ישראל. קמפיין שכזה יכול לזכות לסיוע ממשי, לא רק מוסרי, ממדינות רבות בעולם. יש לו סיכוי אדיר. אני הייתי נרתם להריץ מפלגה כזו בחפץ לב."

*

הפירסומאי חיים גרינברג אומר: "ראשית, לא הייתי מתמקד בעניינים של פוליטיקת חוץ, כלומר קשרי ישראל עם מדינות ערב, או ישראל־פלשתין שמעבר לקו הירוק. ביחס אליהם הייתי אומר, שיש לשאת ולתת למען השלום במישור קמפ־דייוויד ותוכנית 242. הייתי נמנע ממצב שקהל יהודי מבפנים וערבי מבחוץ יהיה עויין למפלגה. המסר הכללי — שוויון מלא לאזרחים ערבים. הייתי אומר, שהמפלגה מייצגת ציבור ערבי שמבקש שוויון: לאזרחים היהודים הייתי אומר: שלום מתחיל מהבית. במסגרת מסע הבחירות הייתי פונה לפלג השמאלני של הציבור הישראלי ואומר, אתה רוצה שלום, תוכיח. הייתי פונה לח"כים ישראלים המזוהים עם השמאל, כמו שולמית אלוני ויוסי שריד, ומציע לחתום על מינשר כולל לשיתוף־פעולה. כך הייתי, למעשה, עוקף אותם משמאל. כאילו כופה עליהם שיתוף־פעולה. שהרי המפלגה החדשה איננה רק"ח או חד"ש או ארגון ערבי קיצוני, אלא מפלגה ישראלית. ואם הם באמת בעד שלום, הם צריכים להוכיח שהם בעד. המטרה העיקרית היא, למצוא מכנה משותף, רחב ככל שניתן במקרה הזה — נלחם למען שוויון. כך, למעשה, אני יוצר כיוון פוזיטיבי ולא נכנס לתגובות נוסח: תפסיקו להרביץ בשטחים. כגימיק — הייתי קורא למפלגה החדשה ש.ל.ו.ם. קמפיין שכזה, אם הוא נעשה באופן מתוחכם, מהווה מלכודת קשה לשמאל הישראלי. אני הייתי משתמש במלכודת הזו, רוכב על הפלג השמאלי ואומר בפשטות, תוכיחו."

כשמכים אותם, מכים אותנו

שיחה עם שחקן הכדורגל, ריפעת טורק

מאת חיים מרגלית

"מה רציתם, שח"כ דראושה ימשיך במפלגת העבודה כאשר רבין חבר בכיר במפלגה, אחד ממנהיגיה והאחראי למה שקורה לבני משפחותינו בשטחים?" שואל ריפעת טורק, לשעבר שחקן הפועל ת"א ונבחרת ישראל, "מה עוד צריך לקרות בשביל לזעזע את מנהיגי המפלגה, שרבבות ערבים הצביעו עבורה בבחירות?"

טורק מזועזע והוא אינו מסתיר זאת. הערבים, לדבריו, מוכים כולם: "כאשר מכים את קרובי המשפחה שלנו, אנחנו מרגישים שמכים אותנו, ובכך אין הבדל בין עזה לבין יפו, בין שכם לבין חיפה. ולכן, מה שעשה דראושה היה טבעי, והיה צריך להיעשות".

— האם דראושה יסחוף את הרחוב הערבי?

טורק: אי־אפשר לדעת בוודאות. ברור שערבים שהצביעו למפלגת העבודה לא יתנו את קולם לרק"ח או למתקדמת. ואם יהיו כאלה, הם יקבלו טובות הנאה גדולות מאוד. כסא ומני לא יספיק להם.

טורק מזוהה עם מפלגת העבודה, אך הוא מוכיח: "אינני חבר מפלגה", הוא אינו מכחיש ששנים רבות עסק בהסברה למען המפלגה. ל"הפועל" ול"הסתדרות" יש מקום חם בלבו. טורק יודע להסביר. יודע לשכנע, השפה שלו עשירה ומלאה דימויים. כשהוא אומר "הגיעו מים עד נפש ערביי ישראל", המלים יוצאות מפיו בטבעיות, כאילו נולד בעברית. בשיחה אתנו הוא סיפר, כי בבית הספר היה חייב לדעת בעל־פה את שירי ביאליק. אגב, באותו בית ספר ביפו, שרוב תלמידיו היו ערבים, לא לימדו ספרות ערבית.

סביר להניח, כי רשימה ערבית חדשה תחפש את טורק. ביפו חיים 20 אלף ערבים והוא נחשב לאחד הנציגים הבולטים, "אחד ומוכר על כולם".

טורק אומר, כי לא פנו אליו עד כה, לכן טרם החליט מה לעשות ועם מי ללכת. הוא סבור, כי למפ"ם ולר"צ יש חשיבה ברחוב הערבי. מצביעי מפלגת העבודה, לדעתו, יעדיפו את מפ"ם ור"צ על פני רשימות אחרות. מובן שזה יקרה, אם מפ"ם ור"צ יחליטו בגלוי לצד הערבים ולא רק נגד הנעשה כיום בשטחים. הוא מעדיף, כי צריך להסיר את מסך השתיקה מעל העוולות שנעשות לערביי ישראל. התנאים בהם חיים הערבים בישראל נחותים מהתנאים של היהודים ואת אלה צריך לשנות.

— מה דעתך על ההודעה המפורסמת של ראש עיריית תל־אביב על הצורך ביציאה מהשטחים?

טורק: מה שאמר צ'יץ היה נכון. זה מעיד כי יש לו אומץ, חבר "ליכוד" שערבי כך צריך להיות אמיץ. עם זאת, ביפו יודעים הערבים כי הוא חוזר את שכונותיהם למחולקות, הם שמעו שהוא קיבל כסף כדי לשפץ שכונות ערביות ועד עכשיו לא נעשה דבר. כלום. אגב, זה משהו בעברית "המסורה" שהוא עשה את זה בשנות ה־60, שמעטים משתמשים בה.

את ההצבעות שבהם הרים ערבים לא רוצים ולא חיינו הכלל, הם כנראה לא מעניינים את אף אחד. שכן איך אפשר להסביר את העובדה, שלכ־20 אלף הערבים בעיר אין אפילו נציג אחד בעירייה.

דבריו של ריפעת טורק מעידים על [illegible] קשה לחבר בין [illegible]

נתונים סלקטיביים ל„בלבול האויב"

לעיתים קרובות ניתן לתמוה כיצד מכינים באוצר נתונים לחברי הממשלה ולחברי הכנסת. נראה כי ההסברים והנתונים מוגשים כדי לבלבל את האויב. הנתונים חלקיים, חד־צדדיים ו„נבחרים" על־פי צרכי האוצר.

כך, למשל, על־פי נתוני האוצר, קיצבאות הילדים עלו, בעוד שעל־פי נתונים ברוקים הם ירדו, וגם הוטל עליהן מס הכנסה. מהחומרי מתעלמים בניתוח של האוצר, על ביטול קיצבאות ילד ראשון ושני מתגברים באמצעות השמטה — הדיאגרמה מתייחסת ל„משפחה זכאית" בלבד ולא לכלל המשפחות. אם כי במשך הזמן שונו ההגדרות, איזו משפחה זכאית, לכן המשפחות שהוצאו מהזכאות אינן נכללות בסטטיסטיקה.

על בסיס זה, כמובן, עלה ערך הקצבה — כי שווי הקיצבה לילד רביעי גבוהה פי 3.5 מאשר לילד ראשון, כלומר, אפשר לשחק במספרים.

בנושא הבריאות הפרק בפרסום האוצר, „רגשים ומגמות בתקציב 1988", מוכתר בכותרת „אי־יעילות במערכת הבריאות". לשם כך מפרטים ביקורים בלתי מוצדקים אצל רופא, צריכת־יתר של תרופות ובפילויות.

הביקורים אצל רופא גבוה בישראל מאשר במדינות אחרות. גם מספר הרופאים לנפש גדול יותר. על כך מובאים נתונים, אולם על ימי אשפוז לחולה ומספר מיטות לחולה, הנמוך בארץ מאשר ביתר הארצות אין מביאים נתונים. בישראל אורך האישפוז הממוצע הוא 6 ימים. בעולם — בין 7 ל־10 ימים, ויש יותר חולים מאושפזים. יש קשר בין מספר ביקורים אצל רופא, מספר הרופאים וימי האישפוז. כאשר הרופאים מפוזרים במרפאות נזקקים ליותר רופאים מאשר הטיפול בבתי־חולים. בבית־חולים רופא יכול, בעת ובעונה אחת, לטפל במספר גדול של חולים במרפאות הטיפול הוא אינדיבידואלי. עם זאת, המרפאות זולות יותר ומונעות אישפוז ותחמורת מחלות. יתכן שיש מה לתקן בתחום זה ובתחום צריכת התרופות והבפילויות, אך לבטח לא על בסיס נתונים סלקטיביים של הדפרנט באגף התקציבים, אלא על בסיס שיקול מקצועי רב־צדדי.

בדיאגרמות האוצר מופיעה „ההוצאה הלאומית לבריאות" והמעיין בהן עשוי לחשוב כי מדובר בהוצאה תקציבית. אולם המונח „הוצאה לאומית" מסכם את כל המקורות, בהם השתמשו לצורך זה. בהקשר לדיון תקציבי היה צריך האוצר להראות כמה ההוצאה ממקורות התקציב, בהשוואה למקורות אחרים. אולם האוצר אינו מתכוון לדיון רציני בנושא, אלא מנסה, בכלים פסולים, להצדיק את עמדותיו.

הוא הדין בקשר לנתוני השכר. השכר הריאלי עלה, בהשוואה ל־1980, ב־15 אחוז. אולם באותה תקופה עלה גם הפריון, בעיקר בתעשייה, הסקטור היחיד המייצר מוצרים סחירים ליצוא. כלומר, אין שום שינוי משמעותי בקשר להשפעת השכר על עלות התוצר. לכן, כאשר האוצר ממשיך להתעלל את המגמה כנגד השכר, הכוונה היא להוריד את השכר לשם איזון התקציב, ולייקר את המוצרים ללא תשלום תוספת יוקר. בשני המקרים מנסה האוצר לפתור בעיות כלכליות על חשבון השכירים בלבד ומתערב בצורה לא מעודנת בחלוקת ההכנסות במשק.

תקציב הביטחון ממשיך לגדול

הוצאות הביטחון בתקציב תמיד מהוות בעיה. התקציב אינו משקף את מלוא הוצאות הביטחון. בלוח אחד של האוצר ההוצאה הבטחונית ירדה, בלוח השני עלתה. ראשית בברור על־פי נתוני האוצר מהו גודל הנטל הבטחוני האמיתי:

	ש"ח	דולרים
תקציב הביטחון המקומי	5,228.7	3,112
תקציב מט"ח סיוע	3,421.3	1,800
מזה המרות לשקלים	(722.4)	(430)
הכנסות משרד הביטחון מיצוא חוזר של נשק	252.0	150
הוצאות מנהל אזרחי	116.7	70
החזר הקרן בגין אשראי בטחוני	282.2	168
תשלומי ריבית בגין אשראי בטחוני	1,562.4	930
	10,863.3	6,230

לסכום זה יש להוסיף גם חלק מהחזר החוב הפנימי שהוצא למימון ביטחון, כגון החזר החוב למלווה מלחמת יום הכיפורים, שנופל השנה כנטל על המשק. ניתן להוסיף לכך שכר זקוף למשרתי החובה, על־פי אומדן האוצר הנובע משלוש שנות שירות חובה, הנאמד בכמיליארד דולר.

מכל מקום, 1.25 מיליארד דולר נטל בטחוני לא רשום בסעיפי ההוצאה הבטחונית בתקציב אלא בסעיף החזר חובות, או לא רשום כלל, כמו השימוש החוזר בתמורה עבור מכירת ציוד ישן. כך, שהביטחון מהווה 21.5% מהתקציב ולא 18%. קיימים נתונים סותרים בתקציב בשאלה האם ההוצאה הבטחונית קטנה או גדלה.

מדד ההוצאה המקומית בתקציב הביטחון, שיעלה ב־1988 ל־103.9 אחוזים לעומת 1985, אינו כולל עודפים משנים קודמות והכנסות ממכירות של יצוא ציוד ישן של צה"ל המומרות לשקלים.

לאחר ירידה קלה מהשיא של מלחמת לבנון ממשיך תקציב הביטחון המקומי לגדול בשיעור זעיר משנה לשנה.

שנה	מדד	(במיליוני ש"ח)
1985	100.0	5,308
1986	101.4	5,811
1987	102.0	5,842
1988	103.9	5,951

מערכת הביטחון תזכה השנה בתוספות תקציביות — 16.7 מיליון ש"ח מהביטוח לאומי עבור חיסכון של 3% בימי המילואים, ותוספת של 10.4 מיליון ש"ח עבור המרות מט"ח (בסך הכל 63 מיליון ש"ח) שהוא החזר מע"מ.

אולם עיקר התוספת לתקציב הביטחון השוטף של השנה נובע מביטול פרוייקט הלביא. ב־1988 הלביא אמור היה לעלות 500 מיליון דולר, לעומת 430 מיליון דולר ב־1987, מזה 350 מיליון דולר בארץ ו־150 מיליון דולר בחו"ל. ביטול הלביא יעלה השנה 150 מיליון דולר. חלופות הלביא 173 מיליון דולר הוצאה בחו"ל ועוד 184 מיליון דולר הוצאה מקומית, ישמשו את מערכת הביטחון בארץ ועוד 66 מיליון בחו"ל.

צ.ט.

שלום מקוצץ

מבחינת ההוצאות של משרד החוץ עולה, כי גם השנה לא ייחתם כנראה הסכם שלום. לסעיף „דיונים מדיניים על השלום" מוקצבים 118 אלף ש"ח. סכום זהה הוקצב למטרה זו גם ב־87, כך שבמונחים ריאליים מדובר ב„קיצוץ השלום". מי שרוצה להמשיך ולהשתעשע בסעיף זה יכול להניח כי סכומים שמקוצצים מתקציב דיוני השלום יועברו לתקציב האלות של המשטרה ומשרד הביטחון.

א.נ.

האוצר: אחת הסיבות למשבר ההתיישבות — המחיר היקר של הכסף

באוצר מנו שש סיבות למשבר בהתיישבות העובדת, שצויינו „לא לפי סדר חשיבותם", והם מציעים 7 סעיפים לשינוי מבני נדרש. לשם הבראה פיננסית יוקצבו 1.3 מיליארד ש"ח, בחלקם למחיקת חובות — 424 מיליון ש"ח, ובחלקם לפריסת חובות — 852 מיליון ש"ח. התוכנית נועדה להתבצע במשך ארבע שנים ותכלול את המושבים וקיבוצי התקים. מתוך 1.3 מיליארד ש"ח, תוקצבו השנה 300 מיליון ש"ח בלבד והביצוע הכולל יתפרס על פני השנים הבאות. להלן ממסמך האוצר.

סיבות מרכזיות למשבר במיגזור ההתיישבותי

1. הערבות ההדדית הבין־מושבית והפנים־מושבית.
2. עיקר פעולות ארגוני הקניות עבר מרכישת תשומות לפעולות פיננסיות, הקמת מפעלים וחברות בתחומים שאינם חקלאיים בלבד.
3. השקעות שמומנו בהלוואות יקרות, שאינן תואמות את תשואת ההשקעות (משחטות, מפעלי קיט ונופש וכדו').
4. הבטחות שניתנו ע"י המוסדות למימון פרוייקטים מומשו באיחור רב, ולעיתים לא קויימו כלל.
5. כשלונות ביצועיים וכשלונות מקצועיים (בעיקר באזורי ההתיישבות הצעירה).
6. מחיר גבוה של הכסף.

השינוי המבני המומלץ

1. ביטול הערבות ההדדית והבין־מושבית.
2. הגבלת הערבות ההדדית בתוך האגודה.
3. מחיקת חובות תתממש רק כנגד השבתת יחידות ומושבים והחרמת גורמי הייצור.
4. ארגון־מחדש של השוק — התאמה בין כושר הייצור של המושבים לכושר הייצור של המפעלים (משחטות, מכוני תערובת, בתי אריזה וכו') ע"י סגירת ואיחוד מפעלים.
5. צמצום פעולות ארגוני קניות שיצטרכו להסדר. הארגונים יעסקו רק ברכישת תשומות. ייאסר עליהם לעסוק בניהול מפעלים וחברות ובמתן אשראי מכל סוג שהוא.
6. עבודה של אגוד/מתיישב מול בנק מרכז אחד.
7. מפעלים רווחיים המשמשים כחלק מתהליך הייצור יועברו לבעלות המשתמשים בלבד, או שימכרו.

התוכניות הפיננסיות (במחירי ספט' 1986)

1. פריסת חובות — 852 מיליון ש"ח, באחריות הבנקים.
2. מחיקת חובות — 424 מיליון ש"ח.

המקורות לפריסה (במיליוני ש"ח)	
ממשלה	692
בנקים	160
המקורות למחיקה	
בנקים	158
ספקים	84
תמיכה להתיישבות	61
הסוכנות היהודית	101
זכאים שונים	20

העורך הכלכלי: צבי טימור

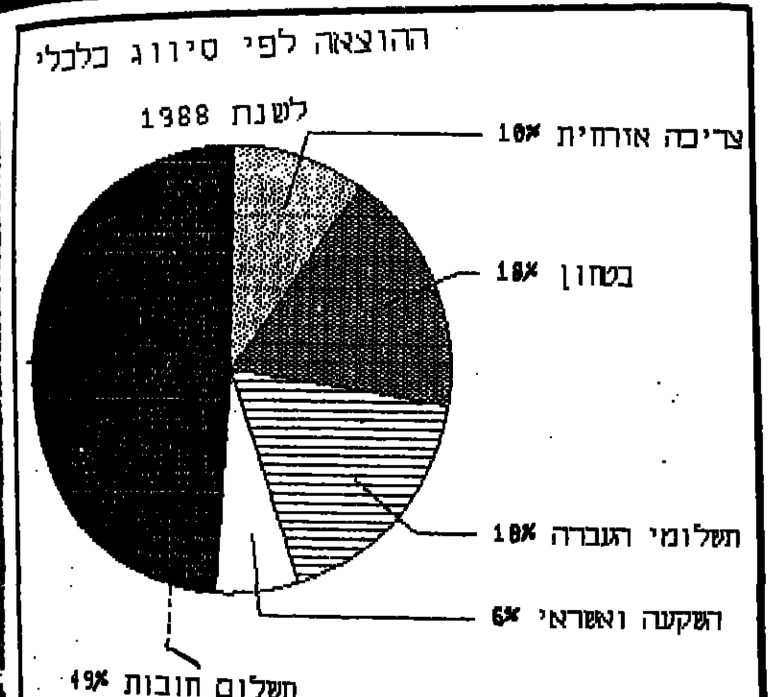

מסים: השכירים ישלמו יותר

היקף גביית מס ההכנסה משכירים יעלה השנה ריאלית ב־7.9 אחוזים, ובמקביל תהיה ירידה ריאלית של 4.2 אחוזים בגביית מס הכנסה מחברות.

הכנסות המדינה ממסים יסתכמו, על־פי התחזית, בכ־24 מיליארד ש"ח — עלייה ריאלית של כ־3.2 אחוזים לעומת אומדן 87/88.

מ־1984 ועד לשנת חמס 1986/87 חל שינוי משמעותי במשקל הגבייה של הסקטור העסקי לעומת השכירים, אולם בשנה שעברה השתנתה המגמה הזאת. משקלם של השכירים עלה מכ־37 אחוז לכ־40 אחוז, ובמקביל ירד משקל הסקטור העסקי מכ־63 אחוז ל־60 אחוז. באוצר מסבירים, כי השינוי במגמה נובע בעיקרו מעלייה ריאלית משמעותית בשכר הריאלי במשק ומהפחתת המיסים על חברות. מאומדני תקציב 88 עולה, כי מגמה זו תימשך — משקלו של הסקטור העסקי יירד השנה לכ־58 אחוז ומשקלם של השכירים יעלה לכ־42.

ירידה ריאלית של חצי אחוז צפויה גם בסך ההכנסות ממסים על יבוא ועל מיסים עקיפים אחרים — מס דלק (ירידה של כ־3 אחוזים) והכנסות מהיטל על נסיעות לחו"ל צפויות לרדת ריאלית בכ־5 אחוזים.

א.נ.

מתכונים את הליקוד

[illegible]

הרשויות בעוצר

בשורה למשלמי הארנונות, שהתרגלו לעליות חריגות בתשלומים: הרשויות המקומיות מנועות מהעלאה נומינאלית של הארנונה ללא אישור שרי האוצר והפנים. אישור השרים יינתן בהתחשב ברמת האינפלציה ובמצב מקורות הכנסה אחרים של הרשויות, ובמשרד האוצר מבטיחים לפקח מקרוב על נושא זה, ולא לאפשר למשרד הפנים לחלק אישורים מיותרים לייקור הארנונות.

משרד האוצר נכנס למעורבות מעמיקה יותר גם בתחום האשראי לרשויות המקומיות, ונקבע כי ב־88 תהיינה הרשויות מנועות מלקחת אשראי ללא אישור משותף של מנכ"ל משרד הפנים והממונה על התקציבים במשרד האוצר. הממונה, דרור בועז, הבטיח להגביר את הפיקוח על האשראי, בתיאום עם הבנקים.

הצעת תקציב משרד הפנים מסתכמת ב־34.5 מיליון ש"ח והתוספת המרכזית הכלולה בה היא של 2.25 ש"ח, לפיקוח על הבנייה.

א.נ.

האוצר מסבסד מתפללים בבוקר

[illegible]

אסיר — חוזר בתשובה!

1987 התאפיינה בריכוז כחות גדולים לפיזור הפגנות ומניעת הפרות סדר ואירועי השבועות האחרונים בשטחים, שבחלקם מעורב משמר הגבול, מחזקים את המגמה הזאת. אבל למשטרה יש גם צרות אחרות — רמת הפשיעה עלתה וב־1987 נפתחו כ־245 אלף תיקים, גידול של 7.7 אחוזים לעומת 1986. תקציבי המשטרה ל־88 גדלו כ־97 מיליון ש"ח, מתוכם 95 מיליון ש"ח בסעיפי השכר: למימון תוספות ייעודיות שניתנו לשוטרים.

התקציב לציוד סיור ופיזור הפגנות מסתכם ב־400 אלף ש"ח, כולל אפודי־מגן, קסדות ואלות.

בסוף 87 היו בישראל 8,500 אסירים ועל פי תחזית שירות בתי־הסוהר יגיע מספרם השנה ל־9,000 איש. אסירים שירצו להעביר את זמנם בפעילות דתית, כדי לשפר את הסיכויים לניכוי שליש מעונשם בתנאים משופרים. ב־88 יופעלו [illegible] לשיקום דתי בנווה העמק ובבית הסוהר [illegible] שבע. לאסירים ייבנו 4,700 שעות בעלות של 57 אלף ש"ח ועוד חוגים [illegible] בנושא דת ויהדות, בעלות כוללת של [illegible] ש"ח. לפעילויות אחרות הקשורות [illegible] בבתי הסוהר יוקצה סכום של 43,500 [illegible]

האוצר מחדש את האינפלציה

התייקרות של עשרות אחוזים במחירי המוצרים המסובסדים צפויה בשנה הקרובה, כתוצאה מתכניות האוצר לקצץ את תקציב הסובסידיות ב־320 מיליון ש"ח. הלחם, על־פי תוכניות האוצר, עומד להוביל את רשימת ההתייקרויות. העלייה הריאלית עשויה להגיע לעשרות רבות של אחוזים, תלוי במועד הייקור.

למעשה ההתייקרות של המוצרים המסובסדים תהיה גבוהה יותר, אם מביאים בחשבון גם את האינפלציה הצפויה.

על־פי תכניות האוצר, הקיצוצים בתקציב הסובסידיות יביאו לרמת הסיבסוד הנמוכה ביותר זה עשר שנים. עומק הסיבסוד בלחם יהיה 25 אחוז, בתחבורה ציבורית 40 אחוז, בפטימים 10 אחוזים. בכל אלה עומק הסיבסוד הנמוך ביותר מאז 1978. לגבי החלב, עומק הסיבסוד יהיה 4 אחוזים, הנמוך ביותר מאז 1980.

נוסף לשינויים אלה מתכנן האוצר להרחיב בשנה הבאה את השינויים במערכת יבוא חומרי גלם. במשך 1987 הועבר יבוא פולי סויה לידיים פרטיות. בכוונת האוצר להעביר את יבוא הבשר לידיים פרטיות ולהתיר יבוא חופשי של בשר קפוא לישראל, ללא הגבלת מספר היבואנים.

בכמה יעלו מחירי המצרכים המסובסדים על־פי תוכנית האוצר? על־פי הצעת התקציב 1988 ישתנה משקל הסובסידיה כלהלן:

לשם כך יש להעלות את המחירים כ־1 באפריל בשיעור גבוה. מאחר שהאוצר מביא בחשבון עליית מחירים של 12 אחוז במשך השנה, יצטרכו לייקר את המצרכים שוב לפחות בשיעור כזה במשך שנת התקציב.

	ההתייקרויות הנדרשות ב־1.4.88	עד סוף שנת התקציב
חלב ומוצריו	24	39
פטימים	26	41
ביצים	21	35
לחם	36	52
תחבורה ציבורית	10	22
מים	11	24

אילן אברהם

הנסיעה העירונית תתייקר עוד יותר

בשנת התקציב 1988/89 יתמקד משרד התחבורה בניסיון לפתור בעיות בגוש דן ובכניסות לערים, בניסיון למנוע התמוטטות בתשתית כבישים. בנוסף לכך יצטרך משרד התחבורה להיכנס לעימותים עם הקואופרטיבים לתחבורה ועם רשות הנמלים, בגלל יוזמות של משרד האוצר.

השקעת המדינה בכבישים אמורה לגדול בשנת התקציב הבאה ב־4.5 אחוזים, במונחים ריאליים, למרות ירידה של 24 מיליון ש"ח בהשקעה בשיפור כבישים אדומים. תקציב הפיתוח של מע"ץ יעלה בכ־70 אחוז ותקציב הכבישים של משרד הבינוי יעלה בכ־33 אחוזים. בשטחים המוחזקים יושקעו כספים בכביש עוקף בית־חורון וכביש שילה.

משרד האוצר יזום השנה רפורמה הנוגעת לקואופרטיבים לתחבורה, העשויה להוביל לעימות ישיר בין הקואופרטיבים לבין משרד התחבורה. על־פי הרפורמה, יבוטלו התעריפים האחידים בתוך הערים ויחול שינוי מהותי ברשת הקווים. על־פי תכנית זו, משרד התחבורה לא יקצה יותר רשיונות להפעלת קווים בצורה אדמיניסטרטיבית; על־ידי רפורמה זו רוצה משרד האוצר להגיע למצב בו יגבה מחיר שישקף את עלות הנסיעה באוטובוס. פירוש הדבר, שבכמה קווים, במיוחד בארוכים, תחול התייקרות ניכרת, הרבה מעבר להתייקרות הממוצעת שתנבע מצמצום הסובסידיה לתחבורה הציבורית.

צברו מיליארד

אך הסיפור של התקציב השנה שייך ללא ספק לרשות הנמלים. במשך השנים צברה רשות הנמלים כספים רבים, פרי עודפים שנוצרו בשל אי־התאמת תעריפים לירידה בעלויות. עם הכספים שנצברו הלכו וגדלו גם ההכנסות מריבית שמקבלת הרשות בגין היתרה שלה בבנקים. ההכנסה מריבית תגיע השנה ל־100 מיליון ש"ח, ותיתוסף להכנסה מתפעול בסך 55 מיליון ש"ח.

על־פי חישובי האוצר, יש לרשות הנמלים יתרה בבנקים של כמיליארד ש"ח, ונוסף על כך יתרה של 600 מיליון ש"ח בחשב הכללי לצורך תשלום פנסיה — כספים המבקשים כתובת להוצאה. כדי למנוע הוצאה זו, החליט האוצר כי רשות הנמלים תשלם 50 מיליון ש"ח דיווידנדים לאוצר המדינה, ותעביר עוד 230 מיליון ש"ח על חשבון התשלום עבור העברת הבעלות על רכבת ישראל. משרד האוצר כבר הבהיר, כי הכספים ישמשו לחיסול חוב ממשלתי ולא להרחבת פעילות.

אילן אברהם

רזרבות סמויות

התקציב יעלה השנה מ־38 מיליארד ש"ח ל־50 מיליארד ש"ח. ההצעה מבוססת לא רק על פעילות ריאלית אלא גם על הנחות בקשר לשינוי הצפוי במחירים. על־פי האוצר, צפויים שינויים במחירים (ממוצע של שנת תקציב לעומת הממוצע בתקציב הקודם) באחוזים אלה:

	1987	1988
קניות	18	12
שכר ציבורי	16	21
שכר ממשלתי	16	16
מטבע חוץ	6	0
תשומות בנייה	17	19

מקדמים אלה הם נומינאליים. המשרדים לא יקבלו עדכון אוטומטי: סטיות גדולות יטופלו באמצעות הרזרבות או באמצעות הגשת תקציב נוסף.

כפי שמתברר, האוצר הניח אפס פיחות לעומת שער החליפין של הדולר. בשנת התקציב 1987. מבחינת התקציב, חשוב רק שער הדולר כי רוב ההכנסות וגם הוצאות צמודות לדולר. השער הממוצע של הדולר בשנת התקציב הקודמת היה 1.68 ש"ח. שער הדולר כיום — 1.577 ש"ח, כלומר על בסיס הנחה הזאת ניתן לבצע פיחות של כ־6.5 אחוזים ביחס לדולר לכל שנת התקציב, או של 13 אחוז ביחס לדולר באמצע שנת התקציב.

כתוצאה מירידת שער הדולר יש בתקציב עודף הרשאה להוצאה. בסעיף פרעון מניות הבנקים בלבד מגיע עודף ההרשאה להוצאה ל־700 מיליון ש"ח. לולא רישום כזה, התקציב היה מצביע על עודף ולא על גרעון, ועל סטיגה במקום הורמה. למרות שלניפוח התקציב בסעיף זה אין משמעות כלכלית, יש לכך משמעות לגבי ניתוח המכלול. מאחר שסכום הניפוח אינו נוגע למניות הבנקים בלבד, הוא הרבה יותר גדול.

צ.ט.

268 ש"ח ליום אישפוז

היקף הפעילות של משרד הבריאות ב־1988 מסתכם ב־1.16 מיליארד ש"ח, ובהתאם להחלטת הממשלה חלק מהפעילות הזאת תמומן על־ידי הגדלת היקף הכנסות המערכת, והקטנה מקבילה של תקציב המשרד באותו סכום. מתוך קיצוץ של 73 מיליון ש"ח, כ־23 מיליון ש"ח ימומנו באמצעות העלאת מחיר יום אישפוז, שיגיע ל־268 ש"ח, והמקורות ליתרת הסכום, כ־50 מיליון ש"ח, עדיין לא מוסכמו בין המשרדים.

באוצר חוזרים ומדגישים את אי־יעילותה של מערכת הבריאות, הכוללת ביקורים בלתי מוצדקים אצל רופא, צריכת־יתר של תרופות, כפילויות בין קופות החולים ובין בתי־החולים, ניהול בלתי כלכלי של בתי־החולים ועודף היצע של רופאים. על־פי נתונים שמציג האוצר, מספר הנפשות לרופא בישראל הוא מן הנמוכים בעולם — 340 נפש, לעומת 550 נפש בארה"ב, 440 נפש בגרמניה המערבית וכ־600 נפש בבריטניה. במקביל, תכיפות הביקורים אצל רופא היא מן הגבוהות בעולם — 8.4 ביקורים בשנה, לעומת 4.8 ביקורים לשנה בארה"ב, וכ־3 ביקורים לשנה במדינות סקנדינביה.

האוצר דורש מקופות החולים לאזן את תקציביהן על־ידי התאמת היקף ההוצאות למקורות העומדים לרשותן. ב־88 ייושם הסכם ההבראה הרב־שנתי בין הממשלה, ההסתדרות וקופת החולים הכללית. בתקציב הבריאות כלולה גם הפעלת חוק הסיעוד במתכונתו המלאה החל מאפריל השנה. החוק יעניק לזכאים, חולים כרוניים סיעודיים, גימלאות, שישולמו בדרך כלל לספקי השירותים הקהילתיים, ובכך יובטח כי כספי החוק ייועדו לטיפול בקשישים.

א.נ.

גם בלי תיק הם עולים ביוקר

בכל הנראה, ראש־הממשלה אכן מתקשה להתמודד עם בעית המיעוטים, והנושא המכונן במיעוטים אזרחי ישראל ולא במיעוט הגדול בשטחים. ההוצאה עבור היועץ למיעוטים גדלה בתקציב 88, מ־370 אלף ל־608 אלף ש"ח. לעומת זאת, את בעיות השטחים [illegible] יצטרך ראש הממשלה לפתור בכוחות עצמו ולתפקיד היועץ, [illegible] לא הוקצב השנה סכום כלשהו.

ההוצאות על לשכות השרים מחוסרי התיקים [illegible] בין משה ארנס, שמריש, ליצחק פרץ, [illegible]. בסך־הכל יעלו לשכותיהם של השרים שפירא, הורביץ, וייצמן, מודעי והרץ, ולשכתו של סגן השר רוני מילוא — 820 אלף ש"ח. מחוסר התיק היקר ביותר הוא השר יוסף שפירא, שלשכתו תעלה 150 אלף ש"ח. [illegible] מעמיתיו השרים יצטרכו להסתפק ב־145 אלף ש"ח לשנה לקיום לשכותיהם, [illegible] הצנוע ביותר הוא השר פרץ, שיסתפק ב־93 אלף ש"ח.

אורי נחשון

חצי מיליון ללשכת שרון

פעולות לשכתו של שר התעשייה והמסחר, אריאל שרון, יזכו השנה לתוספת מיוחדת של כחצי מיליון ש"ח, במסגרת סעיף חדש בתקציב המשרד.

התקציב הרגיל של התמ"ס קוצץ ב־7.5 אחוזים ומסתכם ב־45.1 מיליון ש"ח. באוצר אומרים גם, כי הוחלט להפסיק את התמיכה הישירה בחברת „מבני תעשייה", ובמקומות שבהם המדינה מעוניינת לסבסד ישירות השקעות בתעשייה היא תצטרך לעשות זאת מתקציבה.

כדוגמה לכשלונות העבר בתחום זה מביאים את איזור התעשייה באשקלון — גם במקום איזור שלם ואין בו תעשייה, ואשר האוצר מבטיחים, כי חברת „מבני תעשייה" תפעל בצורה כלכלית.

ההוצאות לפיתוח התעשייה יסתכמו בסך־הכל ב־343 מיליון ש"ח, ועיקרן מענקי מרכז ההשקעות בסכום כולל של 271 מיליון ש"ח.

א.נ.

נבון — אקס־נשיא יקר

אחזקתו של נשיא המדינה, ללא לשכתו, גדלה בתקציב 1988 בכ־90 אחוז בשיעור נומינלי והיא תסתכם ב־132 אלף ש"ח, כלומר 11 אלף ש"ח לחודש. תקציב הנשיא ולשכתו מסתכם בסך־הכל בכ־2.5 מיליון ש"ח.

הנתון המעניין בתקציב הנשיא הוא, כי השכר לשכתו של הנשיא־לשעבר, יצחק נבון, מסתכמת ב־133 אלף ש"ח, כלומר הוצאה בהיקף של שכר נשיא המדינה הנוכחי. כוח האדם המוקצב לנשיא לשעבר ושר החינוך כיום כולל שתי משרות. קודמו של נבון, אפרים קציר, עולה הרבה פחות — 57 אלף ש"ח לשנת התקציב.

א.נ.

חגיגות ופרסים

תקציב משרד החינוך מסתכם כ־2.4 מיליארד ש"ח. בין הדגשים בפעולות המשרד — תיקצוב פעילויות במחירים ריאליים ובמונחים של יחידות פיסיות, והרחבת הבקרה של המשרד על הקצאת שעות ההוראה. בין התוספות המיוחדות לתקציב 88 — הגדלת 5.1 מיליון ש"ח לתגבור קליטת עולי אתיופיה. לשנת התקציב 88 הוקצה גם סכום של 6 מיליון ש"ח לחגיגות ה־40, מתוך 16.5 מיליון ש"ח המוקצים לחגיגות בשנים 1986־1988.

על־פי החלטת הממשלה מתחילת ינואר 88, הופחתו 10 מיליון ש"ח מתקציב החינוך. מאגף הנוער יופחתו 4 מיליון ש"ח, המשרד יפסיק את התמיכה בשיטור במגרשי כדורגל בהיקף של מיליון ש"ח, וירדו שעות תפקיד למורים מכוח הסכם עציוני בהיקף כספי של 5 מיליון ש"ח. סוכם, כי אם המורים לא יצליחו לוותר על שעות תפקיד, המשרד יפחית סכום דומה מפעולות אחרות.

בבסיס התקציב ל־87 תוכנן לגביית תשלומים עבור גילי 5־18 במערכת החינוך. אולם, כזכור, הכנסת התנגדה להצעת החוק, ושר האוצר נסוג ממנה. התוצאה היא תוספת של כ־74 מיליון ש"ח לתקציב משרד החינוך.

שני סעיפים קטנים יזכו בתגבור תקציבי משמעותי: התקציב לוועד ההורים המרכזי יגדל מ־77 ל־149 אלף ש"ח ותקציב לפרסי ישראל יגדל מ־54 ל־218 אלף ש"ח.

א.נ.

תחזית לשנת קיפאון

התקציב הלאומי, תחזית ההתפתחויות במשק צופה האטת הפעילות הכלכלית ל־1988. גידול התוצר יואט ל־3.7 אחוזים, לעומת 4.6 אחוזים השנה. התוצר המקומי העסקי, כלומר סקטורי הייצור, השיווק, הבנייה התעשייה והחקלאות, יגדל ב־4.6 אחוזים לעומת 6.2 אחוזים השנה. שיעור הגידול של הצריכה הפרטית ירד ל־2.4 אחוזים. היבוא יגדל ב־1.9 מיליארד דולר בקירוב והיצוא ב־1.8 מיליארד דולר, כך שעודף היבוא יתייצב סביב 3.5 מיליארד דולר, ללא יבוא בטחוני ישיר. יצוא הסחורות יסתכם כ־9.5 מיליארד דולר ויצוא השירותים ב־5.5 מיליארד דולר.

הגידול בהשקעות יואט והאבטלה תתייצב על 6%, שהם 91 אלף נפש.

המשק יקבל מענקים והעברות חד־צדדיות בסכום של 4,620 מיליון דולר, שכמעט יספיקו לכיסוי הגרעון לתשלום הוצאות והריבית. ישארו כ־430 מיליון דולר, שיקטינו את היתרות, או יכוסו בהלוואה מסחריות בחו"ל.

צ.ט.

אינדיקטורים להתפתחות המשק 1985־1987

	1985	1986	אומדן ל־1987	תחזית ל־1988
(שיעור השינוי במונחים ריאליים, אחוזים)				
התוצר המקומי הגולמי	2.8	2.2	4.6	3.7
התוצר המקומי העסקי	3.8	3.7	6.2	4.6
הצריכה הפרטית לנפש	-2.2	12.2	5.6	2.4
הצריכה הציבורית (ללא יבוא ביטחוני)	-0.8	-4.8	0.9	1.9
ההשקעה הגולמית בנכסים קבועים	-9.9	-5.5	11.1	4.8
ערך היצוא בשוק המקומי	8.6	4.7	11.2	5.0
ערך היבוא האזרחי בשוק המקומי	-3.9	15.1	10.2	3.9
האוכלוסיה הממוצעת	1.8	1.6	1.6	1.6
שיעור הבלתי מועסקים (אחוזים מוחלטים)	6.7	7.1	6.2	6.0
השכר הממוצע למשרת שכיר — סך־הכל	-9.0	7.8	7.5	4.0
הסקטור העסקי	-6.2	9.5	8.0	[illegible]
הסקטור הציבורי	-14.1	4.1	7.0	[illegible]
(מיליארדי דולרים, במחירים שוטפים)				
מאזן התשלומים				
היבוא האזרחי	18.4	14.9	17.6	19.4
היצוא	11.2	12.1	14.2	16.0
עודף היבוא האזרחי	2.1	2.8	3.4	3.5
היבוא הבטחוני הישיר	1.8	1.1	2.7	1.7
החשבון הבסיסי ה„מתוקן"	1.0	1.0	0.	-0.4
יתרות מטבע החוץ (סוף שנה)	3.2	4.2	3.3	[illegible]

ערוץ ראשון

מאת דורית גפן

נזקים מהסוג הבינלאומי

ראש הממשלה אמר ביום ראשון בערב, לאחר הצגת הבכורה של תיאטרון האידיש, כי קשה להיות יהודי. אכן, יש משהו בקביעה של שלום עליכם, אך בוודאי קשה עוד יותר להיות יהודי לא חכם.

בתוכנית „זה הזמן" ראיין רם עברון, בין היתר, גם את ד"ר יורם דינשטיין, מומחה לחוק הבינלאומי. אף כי אפשר לטעון, כי לדינשטיין יש אולי דעה משוחדת לגבי חשיבותו של החוק הבינלאומי, שהרי זה עיסוקו, ספק אם לזלזול המופגן מצד כמה פוליטיקאים בישראל כלפי החוק הבינלאומי, כמו גם בדעת הקהל הבינלאומית, יש כיסוי או הגיון כלשהו.

מרבים אצלנו להיטפל לאמירה של בן־גוריון „אום־שמום" אך שוכחים משום מה, כי להחלטות מועצת הבטחון של האו"ם יש שיניים, ואלה עלולות לעתים להיות חדות ומכאיבות, ואפילו מסוכנות, והדברים רשומים גם בתולדותינו כאשר נאלצנו פעמיים לסגת מסיני, ב־48' וב־57'.

דינשטיין הזהיר מפני הזלזול בהחלטות מועצת הבטחון, בין היתר מפני שהן מחייבות, וכבר היו דברים מעולם, כמו למשל הסנקציות הכלכליות נגד רודזיה. אפשר כמובן לסמוך על הוטו האמריקני, אך לא מכבר הוכח, כי גם כאן, רק בערבון מוגבל.

בהתייחסו למצב בשטחים מבחינת החוק הבינלאומי הדגיש דינשטיין את הפרת החוק בעניין הגירושים, מה גם שהתקשה לראות את הטעם שלהם מהבחינה העניינית. הוא אף עמד על האיוולת והסתירה שבצירוף המלים מדיניות של הכבאות, בציינו, כי מותר מבחינת החוק להכות תוך פיזור הפגנה אלימה או התפרעות מסוכנת, אך אסור להכות סתם אנשים.

במצבה ההסברתי והתדמיתי של ישראל בעולם, זלזול בחוק הבינלאומי, נראה כדווקאיזם לשמו, כחוסר רגישות, ובעיקר כחוסר אחריות לתוצאות התמורות, שעלולות להיות בכך לגבי מעמדה של מדינת ישראל בעולם.

ד"ר יורם דינשטיין – דווקאיזם לשמו

ומה עם אבא שלו?

[illegible]

שני קווים מקבילים

יש כנראה איזה סף של סבלנות, לשוב ולשמוע את הוויכוח הבלתי גמור והבלתי פתור, החוצה את החברה הישראלית, לגבי הפתרון של הסכסוך הישראלי ערבי, ובראש וראשונה לגבי פתרון הבעיה הפלשתינית.

תוכנית „מוקד" בשבוע שעבר הביאה לשם שינוי שני אישים מתחום האקדמיה, אם כי כל אחד מהם מזוהה היטב. פרופסור שלמה אבינרי, איש מפלגת העבודה, וד"ר ישראל אלדד (שייב), איש ארץ־ישראל השלמה. כל אחד מהם הלך בנתיב שלו, כמו שני קווים מקבילים, שלעולם אינם נפגשים. בעוד אבינרי מתייחס לתוצאות החמורות של הכיבוש ולסכנה של אובדן ייחודה היהודי דמוקרטי של מדינת ישראל בהמשך המצב הקיים, או בסיפוח השטחים, טען אלדד בזכות הציונות הגדולה, שאינה עכשווית, אלא בעלת חזון גדול, שמאות אלפי יהודי יעלו לארץ. אכן, עם התקווה הזאת אפשר וצריך להזדהות, אך אין בה כדי לטשטש את המציאות, שגם רבבות אינם באים לכאן, ולעומת זאת רבים מדי, ודווקא צעירים, יורדים מהארץ.

המרצע משקו של אלדד, כמו מרצעם של אנשי ימין רבים, אשר אין להם מענה של ממש לבעיה הדמוגרפית, שלא לדבר על הבעיה הלאומית של הפלשתינים, המרצע הזה יצא כאשר דיבר על פתרון הבעיה בירדן.

כאמור, העמדות ברורות וידועות. המשוכנעים מכאן ומכאן מקבלים גיבוי וחיזוק, ואלה שאין להם דעה מגובשת יכלו הפעם לשמוע שני אישים, שאינם פוליטיקאים מקצועיים.

ילדים נטושים

רבים נתקלים מדי פעם בחוסר הבינה של הביורוקרטיה, בשרירותה ובאטימותה, שכתוצאה מהם נאלץ האזרח לטרטר את עצמו ממשרד למשרד. אבל מה שראינו בתוכנית „כלבוטק" בשבוע שעבר גובל בחוסר אנושיות. העובדה שילדים פעוטים, אשר ננטשו על־ידי משפחותיהם, נאלצים להישאר בבתי־חולים, אשר מחיר מיטה ליום מגיע שם לסכום הדרוש כדי לממן שהות של חודש ימים בבית משפחה אומנת, גובל בשערוריה. מבחינת הילדים עצמם הדבר גובל אפילו בפשע. קשה לתאר חלמאות בירוקרטית גדולה יותר. אלמלא מדובר היה בגורלם של פעוטות, שהגורל התעמר בהם כבר בלידתם כבעלי מום, ובנטישתם על־ידי הוריהם, אפשר היה להתייחס אל העניין ביותר שיוויון־נפש. אך לא זה המקרה. סידורם של הילדים הללו מוטל על משרד הרווחה, הטוען שיש לו סדרי עדיפויות משלו, ונציגו מסביר לנו בצורה לאקונית וכמעט מגוחכת, כי המשרד פועל להקטין את התופעה של נטישת ילדים. יפה מאוד, אך מה זה נוגע לאותם ילדים שכבר ננטשו, ונמצאים חודשים ארוכים ואפילו שנים בבתי־חולים, למרות שאינם זקוקים לאישפוז, אלא לבית חם ולטיפול של משפחה?

הכתבה הציגה זה ליד זה ילדים שממתינים לסידור, והם עדיין במיטה בבית־חולים, ולעומתם שני ילדים עם תסמונת דאון, שסודרו במשפחה אומנת, וזוכים לאהבה, והעיקר לבית חם. שמענו שאותה משפחה מוכנה לקבל עוד ילד, וכל מה שמפריד בין המיטה הקרה והמנוכרת בבית־החולים לבין המשפחה המצויינת הזאת — עבור אותו תינוק אומלל — הם 400 שקל לחודש, שמשרד הרווחה אינו יכול להקצות. החלמאות טמונה כמובן בכך, שגם משרד הבריאות וגם משרד הרווחה מתוקצבים על־ידי האוצר. תארו לעצמכם כמה ילדים ומקרים אחרים אפשר היה לסדר בכסף, שעולות אותן 17 מיטות, שמאוכלסות בבתי־החולים השונים בילדים נטושים.

רפי גינת היקשה בכבן בפני נציג משרד הרווחה, שאחדות מתשובותיו היו ממש מרתיחות. יש לקוות, כי „כלבוטק" שהתחיל במצווה, וחשף את השערוריה של הילדים הנטושים, לא ירפה מהעניין ויעקוב אחרי השתלשלות המצב, כדי לברר אם אכן ימצא סידור מתאים לאותם תינוקות אומללים.

בעריכת עליזא ונוי

מחול

שירת האותיות הפורחות

מאת גיורא מנור

לאחר פסק זמן ארוך מאוד, חוזר תיאטרון מחול ענבל ומביא לקהל יצירה חדשה של שרה לוי־תנאי. בביתו החדש שבנווה־צדק יתקיימו בסוף חודש ינואר בכורות התוכנית, הכוללת גירסה מחודשת של „שיר השירים", וכן שתי עבודות חדשות מאת המנהלת האמנותית של הלהקה.

„אותיות פורחות", למוסיקה מאת אוריה הלוי, כשאילנה כהן היא סולנית ועימה רוקדת הלהקה כולה. הוא מחול שנושאו אגדה המספרת, שאחרי חורבן המקדש, עלו האותיות שבגווילים השרופים השמיימה. ההתייחסות הכמעט מיסטית לאות הכתובה מציינת את המחשבה היהודית המסורתית, ושרה לוי־תנאי, שהיא עצמה איש הספר והאותיות, יש לה באמת יחס מיוחד לכתב, לפיוט ולספר, המשמשים נושא למחול החדש, שיצרה במשך חודשים ארוכים.

„נשיד ושירה" — עוד מחול משלה, גם הוא עוסק, בעצם, בנושא ספרותי־שירי. הנשיד והשירה הלא הן צורות מקצב ב„דיוואן" התימני המסורתי. גם למחול זה כתב את המוסיקה אוריה הלוי, והוא יוצג לראשונה במופעי „ענבל".

„נשיד ושירה" – בכורה בלהקת ענבל

קולנוע

אהבה בניגוד לפרוטוקול

„מעקב צמוד" — בקולנוע רב־חן בתל־אביב

מאת יעל ישראל

ג'ון בדהם, הבמאי הבריטי שעובד כיום באמריקה, כבר הוכיח בעבר שהוא יודע לביים סרטי פעולה מקצועיים ונקיים. הוא מעדיף שלא להיות מזוהה עם ז'אנר מסוים, מלבד סרטי הפעולה והמתח, למרות שביים את הלהיטים „רעם כחול" ו„משחקי מלחמה". למעשה, הוא בקיא כמעט בכל הז'אנרים.

בסוף שנות ה־70 הביא למסך את ההצלחה הגדולה „שגעון המוסיקה", עם ג'ון טרבולטה. היה זה סרט מוסיקלי, שפתח מחדש את הז'אנר. בין ריקוד לריקוד הצליח בדהם לשלב פיסת מציאות אנושית אמינה ונוגעת־ללב. בדהם ביים גם את הדרמה „של מי החיים האלה, לעזאזל", עיצב מחדש את „דרקולה" עם לורנס אוליבייה, ביים מלודרמה בשם „גלגלי תהילה", ואפילו ביים סרט נעורים ומדע בדיוני חינני בשם „תקלה מופלאה".

מיגוון הז'אנרים מוכיח את מקצועיותו של כל במאי. פעם, בהוליווד, היה מקובל שבמאי יתפרס על מיגוון ז'אנרים. בדהם, שעשה 9 סרטים ב־11 שנים, מודה שהוא קשור מבחינה רגשית לעשיית הסרטים בשנות ה־30 וה־40, ואוהב את סרטיו של ויקטור פלמינג, זה שעשה קשת של סרטים החל ב„הקוסם מארץ עוץ" וכלה ב„חלף עם הרוח".

שליטתו של בדהם בסוגי הז'אנרים, באה לידי ביטוי מושלם בסרטו החדש „מעקב צמוד". מדובר בקומדיית־מתח רומנטית עם פעולה והומור, רגעים מותחים ורגעים קלילים. איזון בין בדיחות למתח. הסרט משתדל להפתיע, בלי שנרגיש בכך. הוא מורכב משלל קונוונציות קולנועיות. מתחיל כסרט בריחה מבית־סוהר, משנה כיוון לסרט שוטרים. רגע הוא קומי, ורגע אחר כך הופך רומנטי.

„האתגר בעשיית סרט היא עלילה עם הרבה אלמנטים יחד" — אומר הבמאי — „לשלב קומדיה על אלימות בדרך מרוככת, חלקה, ראליסטית — זה דבר קשה. יש בסרטי קטע שבו רגע של אהבה מתחלף בסיוט מבעית שעובר על הגיבור, ואז בא אינטרלוד תשוקה סקסי, ואז פתאום מרדף מטורף — וכל זה קורה בפחות מחמש דקות".

בעקבות חברתו של אסיר בורח. ריצ'רד דרייפוס (מימין) ואמיליו אסטבז

התעיה והתפתעות הם שם המשחק במשחק הצמוד של „מעקב צמוד". בראשית הסרט אנו נחשפים לנסיון בריחה שיגרתי מבית־סוהר, כמוהו ראינו בעשרות סרטים. מובן שהזדהותנו נתונה בשלמותה לפושעים. פתאום מתברר שכל העלילה הזו היא רק פרט שולי בסרט. ושהמשחק שייך בעצם לזוג בלשים לא יוצלחים. עתה אנו משוכנעים שלפנינו סרט בסגנון „תרגיל לבלשים אתבלים" או „בית־ספר לשוטרים מתחילים", שמלעיג על הממסד המשטרתי.

ואומנם, את זוג השוטרים מגלמים הקומיקאי ריצ'ארד דרייפוס („דירה לשנים", „אנשי הפח") ואמיליו אסטבז („חברים"). דרייפוס הוא שם נרדף לדמות קומית, היסטרית, קצת נלעגת. הוא לא נאה, נמוך, קצת שמנמן. מה פתאום אותו בתפקיד בלש קשוח ושובר לבבות? אבל זה הרי שם המשחק בסרט, התעיה. דרייפוס הופך מבלש לא יוצלח, צמא לאהבה, שתיין שחברתו נטשה אותו — לגבר מושך, מלא קסם, אפילו סקסי. והוא באמת משכנע כגיבור של מעשים, כזה שנשים לא תוכלנה לסרב לו.

בסרט כאמור, דרייפוס ואסטבז הם הבלשים. שניהם יוצאים למעקב שיגרתי ומשעמם אחרי חברתו לשעבר של האסיר הבורח. הם מצפים ללילה שקט, ואז מתגלה להם הבחורה. דרייפוס מתאהב בה. וזה הופך לא כתוב בפרוטוקול. אז מתחילות הצרות. תערובת הומוריסטית של רומנסה ומדרמה בסרט אחר המרכיבים ההיסטריים הללו הם עלולים ליצור מישמש מגוחך, אבל לא אצל בדהם. השילוב הוא האסתטיקה שלו. העלילה התרגמה היטב למושגים קולנועיים. לא מרגישים בתפרים. „עשיית סרט כשלד פרושה שהצופה לא ירגיש בעבודתו" — אומר בדהם — „יש במאים שכל מה שהם רוצים זה להפגין את העבודה שצילמו עם מסובך עם הליקופטר. אני לא חושב שזה חשוב. אם הם לא עוזרים לסיפור, אז בשביל מה זה טוב?"

מוסיקה

דינמיקה וסגנון

מאת מדי שני

תזמורת סימפונית חיפה — קונצרט למנויים מס. 5. מנצח: סידני הארט. סולנים: סידני הארט, כנור; דניאל בניומיני, ויולה. אודיטוריום חיפה.

בתכנית: מוצרט: סינפוניה קונצרטנטה במי במול מאג'ור, לכינור, ויולה ולתזמורת, ק. 364; רחמנינוב: סימפוניה מס. 2 במי מינור, אופ. 27.

יצירתו של מוצרט היא למעשה קונצ'רטו כפול לכינור ולויולה. שני המבצעים, סידני הארט ודניאל בניומיני, ניגנו את חלקם בקלות, בהפגנת טכניקה מעולה, פיסוק מוסיקלי, דינמיקה וסגנון. לרוב היה קשר טוב בעבודת הצוות וביותר עם הליווי התזמורתי. סידני הארט בתפקיד הכפול ניצח על התזמורת ביעילות ובהבנה.

בכלל יש לציין את הצלחתו של הארט בהדרכת נגני התזמורת, במיוחד בקבוצות המיתרים. מזמן לא שמעתי נגינה כה נקיה, מאוזנת ומאורגנת, ובמיוחד סינכרוניזציה טובה.

היצירה המרכזית היתה הסימפוניה השניה מאת רחמנינוב. נדמה לי שהיה זה אחד הביצועים הראשונים של מוסיקה זו בתזמורת חיפה. ארבעת הפרקים, מלאי מצבי־רוח מגוונים, ממלאנכוליה טראגית ועד להתפרצויות רגשיות עזות, מעוררים יצירה רוויה מגדים ומתוזמרת באופן עשיר. יש בה הרבה קטעי סולו יפים, בייחוד לקרן אנגלית, לכינור ולקלרינט.

סידני הארט הדריך את נגני התזמורת בתנועות ברורות ויצר קשר טוב ומתמיד. ביחד השיגו תוצאות טובות והביצוע כולו זכה להצלחה רבה.

המפתחות בפנים

בעריכת יואב אביב

דו"ח בדיקה בין־משרדי קובע:

משטרת תנועה ארצית איננה מעשית

צוות מומחים בין־משרדי ממשרד התחבורה וממשטרת ישראל, שמונה בהתאם להחלטת הממשלה, לבדוק אפשרות הקמתה של משטרת תנועה ארצית, הגיש דו"ח שבו הגיע למסקנה, כי הקמתה של משטרת תנועה ארצית איננה מעשית בנסיבות הקיימות.

„הצוות רואה בחיוב את ארגונו מחדש של מערך התנועה במשטרת ישראל (במסגרת שנקבעה, לחצי השנה הקרובה) בו יופעלו יחידות שיטור תנועה בין עירוניות־מקצועיות בפיקוד מחוזות המשטרה, כאשר לשכות התנועה העירוניות יפעלו בגיבוי יחידת תנועה של מתנדבים (ית"מ) ופיקוח תנועה סלקטיבי על־ידי מערך הסיור במשטרת ישראל ובשיתוף פעולה עם הרשויות המקומיות.

על מנת לאפשר התמודדות מלאה ורחבה של המשטרה ביעילות המירבית עם כלל משימותיה בתחום התנועה על־פי החוק (בעיקר ומתוצה להן) יש להקצות בהקדם למשטרת ישראל כצורך חיוני, תגבור של תקני כוח־אדם וכלי רכב בסדר גודל של לפחות 142 תקני כוח אדם 18 ניידות ו־40 אופנועים/קטנועים בהתאם וכאמור בהחלטת הממשלה מס' 580 מיום 12.4.84.

הצוות מדגיש את הצורך בתיקנון והקצאת המשאבים למשטרת ישראל ומבקש מוועדת השרים הממונה, ממשלת ישראל, לקבל בהקדם ההחלטה המתבקשת בהקשר זה ולהטיל על משרד האוצר לבצעה."

בראש הצוות עמד איתן בן יהושע, ראש המינהל לבטיחות בדרכים, ועימו מטעם משרד התחבורה ד"ר דן לינק, עוזר שר התחבורה, ישראל פסטרנק, ומטעם משטרת ישראל ניצב־משנה מנשה חורי, ראש מחלקת התנועה, סגן־ניצב משה וינגרטן, ראש מדור ארגון וכוננות וסגן־ניצב אברהם ילינק, ממחלקת תכנון וארגון במשטרה. ההמלצות נתקבלו בהסכמת כל חברי הצוות.

החלטת הדו"ח מחזקת את עמדת המשטרה השוללת הקמת משטרת תנועה ארצית, דבר שעשוי להביא לבזבוז משאבים, כדמות הקמת מנהלות ומיפקדות מיותרות.

הנהג תמיד אשם

[illegible] של ישראל, [illegible] במשטרת ישראל, ניצב משנה מנשה חורי. [illegible] הנהג הישראלי אשם. הוא, כמו שריר קודמו ואחרים [illegible] כי עבירות התנועה, והרשעות גם ביום בעבירות פליליות [illegible] לעבירות הפליליות בכל דרך טיפולן ובהתייחסות אליהן.

[illegible] אמר שר המשפטים, אברהם שריר, כי פנה לשופטי התעבורה על מנת שינתנו יד קשה, בינתיים חלק מאותה מערכת משפט, האמורה לטפל בנו העבריינים זקוקה לשיפוט בעצמה (ראה בית המשפט לתעבורה בתל־אביב). מי שמוסיפים להכעיס אותי הם עמיתי מהרדיו, שבכל הזדמנות מפשילים לתת פתחון פה רק לאנשי השררה בלי לתת הזדמנות להגנה גם לאנשי האשמה, וגם למומחים האחרים, המעורבים בחיים המטורפים במדינה.

ראש המינהל לבטיחות בדרכים ומי שהיה בעבר ראש ענף התנועה במטה הארצי, איתן בן יהושע, התפטר מתפקידו במינהל. בן יהושע אינו מוכן לשבת במינהל על תקן של בובה. לדבריו, במקום להכין את המאמצים למלחמה בדרכים בידי גוף מרכזי, פועלים כיום עשרות גופים, המבזבזים תקציב ואנרגיה ללא כל תיאום. אין ספק, כי בן יהושע המצוי בבעיות התחבורה של המדינה כבר שנים רבות, יודע מה הוא אומר. בן יהושע, שגם תקף בהזדמנויות אחרות את הנהג הישראלי, מתח גם ביקורת על האחראים למצב. יש מה ללמוד.

הנהג הישראלי איננו תמיד אשם, אם כי אין ספק שיש לו חלק נכבד במתרחש. בכבישי אירופה יש כמה וכמה נהגים ומנהגים בלתי כתובים, וטוב היינו עושים לו היינו מאמצים לנו אחדים מהם. כך למשל, הנהג האירופי נוהג להבהב באורות מכוניתו, כשהוא נותן זכות קדימה ולא כאשר הוא לוקח אותה.

טוב יעשו נהגי המשאיות המקצוענים אם גם הם יסייעו לחבריהם העוקפים אותם. העקיפה במשאית מסורבלת יותר, מאשר ברכב פרטי והחזרה לנתיב הנסיעה הימני איטית יותר, כדי לקצר תהליך זה, נוהגים נהגי המשאיות באירופה להבהב לחברם העוקף באורות לסימן, כי הוא סיים את העקיפה עם מלוא אורכה של המשאית וכי הוא יכול לשוב לנתיב הימני. התשובה שהם מקבלים היא הבהוב אורות קצר באורות החירום של העוקף בתודה. כדי להקל על נהגי המכוניות הפרטיות לעקוף, נוהגים נהגי המשאיות לאותת תוך כדי נסיעה לימין, כדי לסמן לנוהג המבקש לעקוף, כי הנתיב הנגדי פנוי וכי הוא יכול לצאת לעקיפה.

זהו רק חלק קטן וסמלי, אך ממשי של סממנים של תרבות נהיגה מפותחת, העוזרת לשמור על עצבים רגועים בכבישי. חלק זה חסר לנו, הנהגים הישראלים.

יואב אביב

„הארגז" ייצר 2000 אוטובוסים בעשור הקרוב

מפעל הארגז לייצור אוטובוסים יקלוט עוד כ־150 עובדים בנוסף ל־300 העובדים במפעל כיום בעקבות הסכם הצטיידות החדש של חברת אגד.

שלמה ברכה מנכ"ל חברת הארגז, מסר, כי בשנת '87 ייצר מפעל הארגז כ־120 אוטובוסים שרובם הוזמנו על־ידי מועצות אזוריות, וחברת דן (50 אוטובוסים) עם חתימת הסכם הצטיידות של חברת אגד (ל־2000 אוטובוסים ל־10 שנים) תיתוסף תוספת של ייצור כ־200 אוטובוסים נוספים לשנה ל־2 מפעלי הרכבות האוטובוסים, ובעקבות הזמנות האוטובוסים של חברת אגד, המצב במפעל יחזור להיות כמו לפני שנתיים והמפעל ייצר כ־25 עד 30 אוטובוסים לחודש.

במפעל הארגז יתארגנו בתקופה הקרובה להזמנות חומרי גלם, הכנת תת־מערכות שלפני הרכבה, והכנת לוגיסטיקה לייצור החדש.

מנכ"ל הארגז בירך על ההסכם עם חברת אגד, אך מציין שאסור לשכוח, שבמשך למעלה משנתיים חברת אגד לא הצטיידה כמעט באוטובוס חדש והנהלת הארגז היתה בדילמה גדולה מאוד, באם לפטר עובדים רבים, לאור העובדה שהמוצר הינו עתיר עבודה וכ־60% מערך המוצר הינו עבודה הדורשת מהימנות ומומחיות מקצועית, וההחלטה שלא לפטר עובדים רבים לטווח ארוך היתה נבונה.

בשנת 87', הושקעו במפעלי הארגז בציוד ומיכונים כ־4 מיליון דולר, והוקמה מחלקה נוספת של רכב במפעל הארגז בצריפין, שצויידה במיכשור משוכלל. במפעל צופים, שלקראת חודש מרץ־אפריל יגיעו לארץ, שלדות עבור הזמנות חברת אגד והספקת האוטובוסים לאגד תחל בחודשי מאי־יוני 88'.

ראלי פאריס־דקר — גונבים מכוניות

יואה קונקן בפיג'ו 405 זכה במקום הראשון במירוץ ראלי פאריס־דקר.

קונקן עבר להוביל את המירוץ וזכה בבכורה לאחר שמכוניתו של חברו לקבוצת פיג'ו, ארי ואטנן, נגנבה והגנבים סירבו להחזירה בלי שישולם להם כופר עבורה.

את הזינוק למירוץ לא ניתן, מתוך תקווה למצוא את המכונית, אולם בסופו של דבר החליטו המארגנים להזניק את המירוץ באיחור ללא ואטנן. כשעתיים לאחר הזינוק למירוץ נמצאה המכונית מוסתרת בתוך צמחייה. ואטנן זינק באיחור של שעתיים אך בסופו של דבר נפסל, כיוון שתקנון המירוץ מתיר זינוק באיחור מקסימלי של מחצית השעה.

ראלי פאריס־דקר הוא הראלי הקשה מכולם ובמהלך המירוץ משתתפיו נאלצים להתמודד עם תקלות רבות והם זוכים להרפתקות רבות. אולם גם מארגני המירוץ תמימי דעים שהרפתקה מהסוג שעברה על ואטנן, מקומה אינו בספורט.

י.א.

היה מוגן

גם למנוע מזריקים

במפרטים טכניים נתקלים במונח „הזרקת דלק". מהי בעצם אותה מערכת?

שיטת הזרקת דלק היא אחת הדרכים לשיפור מערכת אספקת הדלק והיא באה כתחליף למאייד. אחת מיתרונותיה החשובים היא יכולתה לחלק את התערובת בין הצילינדרים באופן שווה, דבר שלא ניתן לעשותו בעזרת סעפת היניקה הרגילה. במערכת הדלק עם מאייד יכולים להיווצר הפרשים של עד 15% בהרכב התערובת בין הצילינדרים השונים.

בדומה למנוע דיזל יונק מנוע הבנזין רק אוויר, והזנת הדלק מתבצעת בסיום פעולת הדחיסה. במערכת הזנת דלק מזרימים את האוויר בנפח אחיד ובמהירות אחידה ואילו את הדלק מזריקים לתוך סעפת או על־פני שסתום היניקה בלחץ מבוקר. את הדלק מזריקים מרסס, שבאמצעות שסתום מחט מותז דלק מרוסס לצילינדרים או לתא העירבול. בגלל חלוקת הדלק האחידה אפשר לשפר את יחס הדחיסה.

שיטת הזרקת הדלק מפחיתה את בעיות חימום המנוע. במערכות רגילות התערובת מחוממת על־ידי גאזי הפליטה, בעת שהמנוע קר. שהמנועים חם אין אפשרות לקרר את סביבות המאייד ולכן נוצרות בעיות התאדות. במערכת ההזרקה [illegible] המה יחסית, כך שאין צורך במתקנים לוויסות חום. מערכות הזנת הדלק מונעות הצפת המנוע בדלק, כן יש למערכת יתרונות נוספים כגון הספק גבוה יותר במנועים והם (10%־20%), תכונות פעולה טובות יותר, תגובה טובה יותר בזמן הלחיצה על דוושת הדלק, תצרוכת דלק נמוכה (5%־15%) וכמות נמוכה של מזהמים.

מערכות הזנת דלק מותקנות באירופה, ביפאן ובארה"ב בכמעט כ־100 דגמי כלי רכב בציוד סטנדרטי, עשרות מיליוני מכוניות נעות כיום על כבישי העולם כשהן מצויידות במערכת משוכללת של הזנת דלק. המערכת הראשונה הוזמנה עוד בשנת 1958 כשהרעיון גובש עד בשנות ה־50 הראשונות. כיום נמצאים בשימוש שני סוגים עיקריים של מערכות הזרקה: מערכת מכנית ומערכת אלקטרונית. לכל אחת יתרונות משלה. אך המבנה הבסיסי מתאים לכל מערכת. כל מערכת כוללת שלושה מרכיבים עיקריים: קוצב דלק, קוצב אוויר וסעפת יניקה.

שני הסוגים מתחלקים למיספר תת־מערכות: אלקטרונית בעלת זרימה קבועה, הזרקת דלק מבוקרת אלקטרונית, מערכת התזה רציפה, מערכת הזרקה מבוקרת מכנית.

י. מושקוביץ

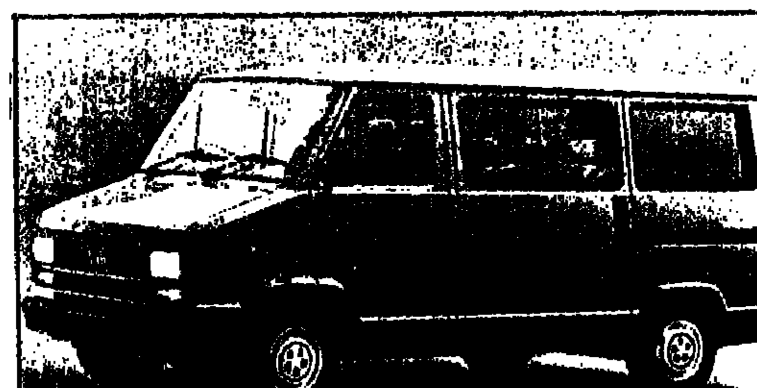

פיאט דוקטו פנורמה

דוקאטו פנורמה טורבו דיזל מתוצרת פיאט הוא רכב חדש להסעת נוסעים. והרכב החדש מצוייד במנוע טורבו דיזל.

דגם הפנורמה של סדרת הדוקאטו מותאם להסעת שמונה נוסעים מלבד הנהג, מרופד שטיחי צמר עבים מקיר לקיר, שמונה מושבים מתכווננים וחימום/אוורור לתא הנוסעים. דלת הכניסה לנוסעים היא דלת הזזה רחבה עם אבטחות מיוחדות נגד גלישה לא רצויה. הדלת האחורית מתרוממת ומאפשרת גישה קלה ונוחה לחלקו האחורי הגדול הפנוי להעמסת חפצים ומטען.

מנוע הדיזל של פיאט עם מגדש הטורבו K26 מתוצרת KKK מספק 92 כ"ס ברמת סיבובי מנוע של 3,800, ומומנט של 22 קילוגרם/מטר ב־2200 סיבובי מנוע לדקה.

למכונית מהירות מקסימלית של 137 קמ"ש וצריכת דלק של 12.5 ק"מ לליטר במהירות 90 קמ"ש, עם מיכל דלק בנפח של 70 ליטר.

הפנורמה נמצאת בשלבים אחרונים של רישום והתאמת אבי־טיפוס למוגן. מחיר המכונית 48,910 ש"ח+מ.ע.מ.

פונטיאק · פיירבירד לעתיד

חברת הרכב האמריקנית ג'נראל מוטורס הציגה בראשית החודש בניו־יורק את תפיסת העתיד של דגם הפיירבירד של פונטיאק. זוהי גירסת מכונית אווירודינמית בעלת אף נמוך ותא נוסעים המזכיר בצורתו את חופת הטייס, במטוסי סילון.

למכונית ארבעה מקומות ישיבה.

מכונית העשור של „אוטו"

ירחון הרכב הישראלי „אוטו" בחר במלאת שלושתיים לירחון את מכונית העשור.

הירחון בחר באודי קוואטרו כמכונית העשור. לדברי הירחון, היתה זו המכונית שהשפיעה יותר מכל ובצורה הממשית ביותר על התפתחות עולם הרכב ועל הדגמים החדשים העוברים כיום את פסי הייצור.

המצאת ההנעה הכפולה הומצאה עוד לפני שנים רבות ומהנדסי אודי גרסו, כי אין ספק שאם בלימת המכונית נעשית על־ידי ארבעה גלגלים, כך גם צריכה להיעשות הנעת המכונית. יתרונה של ההנעה הכפולה הוכח במירוצי ראלי וכיום כל חברה, המכבדת את עצמה, מייצרת דגם בעל הנעת גלגלים כפולה. יתרונה של ההנעה הכפולה הוא באחיזת הכביש הגבוהה שהיא מקנה למכונית, בכל תנאי הדרך ובכושר העבירות הגבוה.

י.א.

עשור הנבחרות של „קאר"

ירחון הרכב הבריטי „קאר", מפרסם בגליון חודש ינואר 1988 את עשר המכוניות הנבחרות לשנת 1988.

בפלח מכוניות המנהלים המפוארות נבחרה מרצדס S.E.L 560 לפני ב.מ.ו. I.L 750 לפני הבנטלי טורבו, אך אותה לכסף בחר. עוד בחר השבועון בפורשה 911 קאררה, ביגואר 3.6 ליטר.

בפלח המכוניות המכונה „גולף" בחר הירחון בפולקסווגן E.T.I 4x4. לאחר בחינה של איסוזו ומיצובישי. עוד בחר השבועון בלנצ'יה תמא 2.0 I.E. ליטר טורבו, אותה העדיף על־פני האודי C.D. 100.

גם הלנצ'יה דלתא 4x4 H.F נבחרה כאחת מתוך עשר מכוניות השנה. סיטרואן מיוצגת על־ידי שלוש מכוניות, הראשונה והמעניינת מכולן היא הרודשטר, השניה היא הסיטרואן AX 11 RE והשלישית היא BX 19 T.R.S. האחרונה מבין עשר המכוניות שבחר הירחון היא רנו 5 G.T. טורבו.

תיקון טעות:

במבחן הדרכים של האודי 80, שפורסם בשבוע שעבר, נכתב בטעות, שאין אודי 80 אוטומטית. אודי 80 אוטומטית קיימת, בנפח מנוע של 1.8 ליטר.

י.א.

ההתפתחות שסללה בואו של רוזנטל

מאת ראובן חנניה

התפתחות בזק בין מנהל נבחרת הכדורגל אברהם בנדורי ובין כדורגלן פ.צ. ברוז' ונבחרת ישראל רוני רוזנטל, סללה את הדרך להשתתפותו של רוני במשחק היום נגד צרפת.

בנדורי טילפן שלשום בשעת לילה מאוחרת לבלגיה ושאל את רוזנטל אם קיימת אפשרות שהכדורגלן יגיע למשחק עם צרפת ולמחרת יטוס חזרה לבלגיה על חשבון ההתאחדות הכדורגל הישראלית.

רוני שוחח עם מאמנו, ולאחר דין־ודברים תקיפים התעקש לטוס לישראל.

אתמול בבוקר יצא רוזנטל מבלגיה, הגיע לשדה התעופה בן־גוריון ומשם הישר לאימון הנבחרת לשמחת ראשי ההתאחדות.

הכדורגלן אישר אתמול שיגיע גם לשני המשחקים הקרובים של הנבחרת עם רומניה בשבוע הבא ועם פולין.

גם חברו של רוזנטל אלי אוחנה יגיע למשחק בשבוע הבא עם רומניה.

בכורה לאלון והלל הערב במשחק בינארצי עם צרפת

השניים ישחקו במקום אבינועם עובדיה ואלי כהן שאיחר לאימון המסכם. אתמול ★ רוזנטל הגיע מבלגיה וישחק ★ מיחיץ': „צרפת נבחרת מצויינת אבל אפשר לנצח אותה" ★ רוזנטל: „לא לקבל שער שטותי בפתיחה" ★ המשחק יחל ב־8 בערב והשופט יהיה אנגלי

● כדורגל

מאת ראובן חנניה

השינויים והמנסיונות של מאמן הנבחרת הלאומית מיליאנקו מי־חיץ' באיוש ההרכב הראשון נמשכים. היום יערכו שני כדורגלנים הופעת בכורה במדים הלאומיים: יגאל הלל משמשון תל־אביב וניר אלון מהפועל פתח־תקוה — זאת במשחק הבינארצי הערב (8) מול נבחרתה החזקה של צרפת שסיימה במונדיאל האחרון שהיה במקסיקו במקום השלישי.

צרות צרורות יש למאמן הלאומי מיליאנקו מיחיץ', כחודש וחצי לפני משחקי אוקיאניה. בעיות פציעות, אי שיחרורו של אלי אוחנה למשח־קים עד כה ואתמול בעיית משמעת חמורה עם אלי כהן שאיחר לאימון הנבחרת. אגב, אלי כהן היה אמור לשחק בעמדת מגן שמאלי ובמקומו ישחק כאמור, יגאל הלל. ניר קלינגר ששיחק בתפקיד זה עד כה ואיכוב יועבר לחוליית הקישור.

נקודה ראוייה לציון היא העובדה שרוני רוזנטל, כדורגלן פ.צ. ברוז' הבלגית הוטס ארצה והוא ישחק היום בחוד ההתקפה.

מיחיץ' העדיף את מוטי איוניר בהרכב על אבינועם עובדיה משמשון תל־אביב שלדעת מיחיץ' חלה נסיגה בכושרו.

מלך השערים של הליגה שלום תקווה יפתח בהרכב.

שינוי נוסף יהיה בעמדת הבלם הקידמי שם ישחק לראשונה ניר אלון מהפועל פתח־תקוה. אלון הועדף על קובי סגל מהפועל תל־אביב בעיקר בשל משחק הראש שלו.

המאמן הישראלי נשמע נפעם מההזדמנות לשחק מול צרפת: „אני רוצה להודות על הזדמנות זו, צרפת היא נבחרת מצויינת אולם אפשר לנצח אותה".

רוני רוזנטל אמר: „צריך לחשמר לא לקבל שער שטותי כבר בהתחלה, ואז ניתן יהיה להתמודד עם צרפת כשווים מול שווים".

הרכב נבחרת ישראל אבי חרד, אבי כהן, ניר אלון, אבי כהן (הסקוטי), יגאל הלל, ניר קלינגר, מוטי איוניר, אורי מלמיליאן, דניאל ברייילובסקי, שלום תקווה, רוני רוזנטל.

אלי כהן איחר ונופה

מאת ראובן חנניה

יש אומרים שהסיבה העיקרית ליכולתה הירודה של נבחרת ישראל והליגה הישראלית היא מנטאליות. רוצים דוגמה? בבקשה.

אלי כהן שחקן הפועל תל־אביב שהיה אמור לפתוח בהרכב היום, הגיע אתמול לאימון המסכם של הנבחרת שעה וחצי לאחר תחילתו.

אלי כהן נימק את איחורו בכך שחשב שהאימון מתחיל ב־6 בערב.

גם כך הגיע אלי ב־6.15.

תגובתו של מיחיץ' היתה חריפה: — הרחק מן ההרכב הפותח, אלי גם לא יישב על ספסל המחליפים.

המאמן מתכוון להביא את העניין בפני ההתאחדות לכדורגל ויתכן שהכדורגלן התל־אביבי יועמד לדין.

אגב, בתשובה לשאלה אם המאמן מיחיץ' כי יתן את הדעת בימים הקרובים אם להזמין את אלי כהן לשאר משחקי המבחן של הנבחרת.

במוקד משחקי המחזור ה־20 בליגה הלאומית בכדורעף:

מטה־אשר — כפר־סבא 0:3
קרית־אתא — המעפיל 2:3

● כדורעף

מאת מוטי חביב

גם הפועל כפר־סבא לא הצליחה לבלום אמש את מעופםי הפועל מטה־אשר (0:3) שרשמו את נצחו־נם העשרים ברציפות. בקרית־אתא התנהל מאבק עז בסיומו ניצ־חו המקומיים את הפועל המעפיל 2:3.

המשחק בין הפועל שריד להפועל רמת־אביב נדחה עקב אבל בקבוץ שריד.

המשחק בכפר־סבא לא היה קל להפועל מטה־אשר. רק בתום שעה וחצי הסתיים המשחק בנצחון 0:3 — 12:15, 8:15, 3:15.

בקרית־אתא הובילה הפועל המעפיל 0:1 ו־1:2 אך נוצחה 3:2. הפועל קרית־אתא לא שיחקה בהרכבה המלא והכוכבים יובל שלכת, ארז טאצ'ר וירון טרייבנד שיחקו רק בחלקים מהמשחק. עמיחי כרם ואמיר קראוס הייטיבו לשחק בקרית־אתא, יניב בר־נצר וקפטן הנבחרת הלאומית שמאי גלזר שיכנעו בשורות הפועל המעפיל. ארבע המערכות הראשונות היו צמודות — 15:12, 12:15, 15:13 ו־10:15 ורק המערכה החמישית היתה ביתרון ברור של קרית־אתא 3:15.

מכבי פתח־תקוה תקעה מסמר נוסף בארון הירידה של הפועל העוגן לליגה השניה — 0:3. הפתח־תקואים מרדכי שמעיה ויורם דויטש בלטו במערכות 6:15, 12:15, 13:15. יצחק מאוטנר ואורן הראל השתרלו בהפועל העוגן.

מכבי חיפה התולמת עוד על כניסה למשחקי הפלייאוף העליון ניצחה אמש באולמה 0:3 את הפועל איחוד עירון ששני משחקיה האחרונים היו פורמאלים.

בבת־ים שיחקו 45 רקות נגד ניצחה הפועל בת־ים את הפועל רמת־השרון 0:3. בת־ים, ללא רפי רולניק הפצוע וצחי אלבו המשעה, לא התקשתה במערכות 6:15, 8:15, 5:15.

הטבלה
(לאחר 20 מחזורים)

.1	הפ. מטה אשר	1־60	40
.2	הפ. קרית־אתא	9־58	39
.3	הפועל המעפיל	27־43	33
.4	הפועל בת־ים	20־42	33
.5	הפ. כפר־סבא	33־44	32
.6	הפ. רמת־אביב*	32־36	29
.7	מכבי פ"ת	40־32	29
.8	הפועל שריד*	41־28	27
.9	מכבי חיפה	47־29	27
.10	הפ. איחוד עירון	48־28	26
.11	הפועל העוגן	54־12	22
.12	א.ס. רמת־השרון	58־7	21

• משחק חסר.

הטבעת מפוצצת: ג'רום ליין מפיטסבורג מנפץ את הלוח בעת הטבעה, כשהוא מרחף מעל קאץ פוסטר מפרובידנס, במשחק שנערך ביום שני בליגת האן.בי.איי. בפיטסבורג (צילום: איי.פי)

נצחון לנבחרת בדקת הסיום

● כדוריד

מאת יוסף חכם

שער שהבקיע דזי סומך, כדורידן הפועל רמת גן, בדקת הסיום, העניק אמש באולם האוניברסיטה ברמת אביב נצחון דחוק לנבחרת ישראל בכדוריד על נבחרת המבורג ממערב גרמניה 21:22 (9:8).

שחקני הנבחרת שניצחו שלשום בנס ציונה את האורחים מהמבורג 18:35 היו חלשים מאוד ואפילו תרגיל אחד במהלך המשחק לא נראה. אין ספק תשחק הנבחרת כך במשחקי אליפות העולם דרגה ג' שייערכו בתחילת החודש הבא בפורטוגל מצבה יהיה קשה.

שערים לנבחרת ישראל: סומך 6, קושניר 4, אוסלנדר 3, ורד 3, רוזן 2, זלינגר 2, ש. כהן 1 ודיין 1.

שפטו היטב אלי פוקס ומשה הרמן, לעיני 100 צופים.

מיפגש שלישי עם הגרמנים יתקיים מחר ב־8.30 באולם העירוני בנס־ציונה.

סאמאראנש יפגש עם גורבצ'וב

מאת שבח בן־גבריאל

נשיא הועד האולימפי הבינלאומי הספרדי חואן אנטוניו סאמאראנש אמר בברצלונה כי הוא יוצא לביקור וייפגש בשבת עם מיכאל גורבצ'וב, המזכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית כדי לדון בבעייה הצפון־קוריאנית.

צפון קוריאה מחרימה את המשחקים האולימפיים שיהיו בחודש ספטמבר בסיאול במחאה על שלא העניקו לה לארח ענפי ספורט נוספים כפי שביקשה. בעקבות החרמה הלכו קובה ואתיופיה השייכות לגוש הקומוניסטי.

הפגישה בין השניים תפתור אולי את הבעייה ויתכן מאוד שגורבצ'וב ישפיע על צפון קוריאה לחזור בה מעמדתה ואם אכן כך תעשה אזי גם קובה ואתיופיה יודיעו על השתתפותן במשחקים האולימפיים בסיאול.

עמוס כבר עשה החודש 20 אלף דולר

אלוף ישראל בטניס עמוס מנסדורף מדורג 20 מטעם התאחדות הטניס המקצוענית (איי.טי.פי) לאחר אליפות אוסטרליה הפתוחה במלבורן, ואילו בדירוג הרווחים השנה מדורג עמוס במקום ה־11 עם 20,455 דולר, [illegible] באוקלנד, ניו זילנד.

איוואן לנדל מוסיף להחזיק את המקום הראשון בדירוג העולמי ואילו המדורג מספר 1 עד כה, הוא השבדי מאטס וילאנדר עם 104,997 דולר לפני האוסטרלי פאט קש, שנוצח בגמר מלבורן — 52,498, ההודי ראמש קרישנאן 37,606, הסובייטי אנדריי צ'סנוקוב 34,139, האוסטרלי ג'ון פיצג'ראלד 28,122, השבדי סטפן אדברג ואיוואן לנדל — 26,249 כ"א.

אחרי לנדל בדירוג העולמי הכללי מטעם האיי.טי.פי, סטפן אדברג, מאטס וילאנדר, בוריס בקר, ג'ימי קונורס, מילוסלב מציר, פאט קאש, יאניק נואה, טים מאיוט וג'ון מקנרו.

בדירוג של החודש הראשון ב־1988 מדורג וילאנדר ראשון עם 1200 נקודות, לפני פאט קאש 840, סטפן אדברג ואיוואן לנדל 480 נקודות כ"א ואנדריי צ'סנוקוב 398 נקודות.

בת־ים, אשש ומכבי פ"ת הערב בדין משמעתי

קבוצת הפועל בת ים מהליגה הארצית תעמוד הערב בפני בית הדין המשמעתי של ההתאחדות לכדורגל.

הבת־ימים מואשמים על ידי השופט בני כהן בהפסקת משחק הליגה בשבת האחרונה עם הפועל עכו.

השופט כהן ציין ששלושה משחקני בת ים הורחקו במהלך המשחק ושניים אחרים נפצעו עובדה שהותירה את בת ים עם שישה שחקנים.

גם ראשי הפועל בת־ים הוזמנו לבית הדין המשמעתי.

אהוד אשש כלם בית"ר ירושלים, יועמד הערב לדין משמעתי בגין התנהגות בלתי ספורטיבית במשחק עם מכבי נתניה. הוא יועמד לדין בעקבות תלונת מכבי נתניה לאחר שלפת באשכיו של כדורגלן נתניה רוני לוי.

גם קבוצת מכבי פתח תקוה מהליגה הלאומית תעמוד הערב לדין משמעתי בעקבות דו"ח השופט צבי שריד שניהל את המשחק בין מכבי פתח תקוה להפועל כפר סבא. שריד מאשים את ראשי מכבי פתח תקוה בהעלבת שופט ומציין עוד כי אוהדים איימו עליו לאחר המשחק בו ניצחה כפר־סבא 0:2.

רק תיקו להפועל ת"א עם אשקלון

מאת יוסף חכם

במשחק אימון שהוה אתמול באיצטדיון בלומפילד סיימו קבוצות הפועל תל אביב והפועל אשקלון מליגה א' בתוצאת תיקו 2:2.

בשורות הפועל ת"א לא שיחק שבתאי לוי עקב מחלה ואת השערים כבשו לתל אביבים בני רוזין ומוריס ז'אנו.

למה מוסמך בית הדין?

מאת יצחק ויסתוף

בית הדין העליון של איגוד הכדורסל יחליט רק היום אם בסמכותו להחליט על הסכסוך בין קבוצות מכבי תל־אביב והסגב על דרישתה של מכבי תל־אביב מהפועל תל־אביב שתשלם לה עבור הכרטיסים שנמכרו למשחק הדרבי בין שתי הקבוצות בשמינית גמר גביע המדינה, משחק שנערך באולם הפועל תל־אביב וכמו כן חצי מההכנסות של הכרטיסים שנמכרו לאולם הפירמה לשם העבר המשחק בשידור ישיר.

מכבי תל־אביב גם דורשת את חלקה מתרומות אוהדי הפועל תל־אביב שקנו כרטיסים במחירים מכל שחשקה נפשם.

בית הדין שהרכבו מעורך דין עובדיה וויאל, אב בית הדין, והשופט המחוזי שאול אלוני וכן עו"ד מיכה ויתקון, החליט להעביר את הדיון להיום משום שבין חברי בית הדין היו חילוקי דעות לגבי מהות התביעה.

השופט אלוני התנגד לדון בפרשה ואמר כי סמכותו של בית הדין לדון בעניינים משמעתיים ולא בענייני כספים. כן הובעה דיעה כי לבית דין עליון יש לבוא רק לאחר שבוצעו פעולות קודם לכן.

לבסוף החליטו חברי בית הדין כי רק היום תיפול ההחלטה אם יש להם בכלל סמכות לדון בנושא זה. נראה כי גם היום לא צפויה החלטה בנושא זה.

את מכבי תל־אביב יצג עו"ד שמעון מורחי ואת הפועל תל־אביב עורך דין חנוך קינן.

הצרפתים שיכנעו באימון

מאת ראובן חנניה

בשני אימונים בבוקר ובערב שהתקיימו אתמול הכינה נבחרת צרפת למשחק הערב עם נבחרת ישראל.

בתום אימון הערב שארך שעה וחצי לא פירסם המאמן הצרפתי הנרי מישל את ההרכב הפותח של נבחרתו למשחק.

הצרפתים נראו אתמול מצויין, וקשה להניח שנבחרת ישראל תשיג את נצחונה הראשון במשחקי המבחן בעידן מחיץ', דווקא מול נבחרת מצויינת זו.

להזכירכם צרפת סיימה באליפות העולם האחרונה במקסיקו שלישית אחרי ארגנטינה וגרמניה.

הרכב הצרפתי המשוער: באטס, אייאש, בילי, קסטונרוט, אמורוס, פאסי, פוליין, פרננדז, טורה, קנטונה, כלון.

ישפוט במשחק האנגלי אלן גאנן עם הקוונים יעקב שיינר ועובדיה בן־יצחק.

יהוד וטבריה עלו

גביע

מאת משה רוזנברג

הסיבוב השביעי של משחקי גביע המדינה הושלם אתמול ללא הפתעות.

בנתניה ניצחה הפועל טבריה מצמרת הליגה הארצית 1:2 את היורדת מהלאומית בית"ר נתניה.

שער הנצחון של טבריה הובקע ארבע דקות לסיום. היה זה לאחר כדור עונשין מ־18 מטרים אותו בעט עופר רז. הכדור פגע בחומה של שחקני בית"ר, הגיע משה אוולאי וזה מ־11 מטרים בעט אל בין העיכורים.

דווקא בית"ר נתניה, גילתה עדיפות במחצית הראשונה ובדקה ה־38 הוליכו הבית"רים 0:1. ראובן הלר ניצל טעות בהגנת היריב וקבע מקרוב 0:1 לבית"ר נתניה.

השער עורר את הפועל טבריה וכחום לסידרת התקפות הושג בדקה ה־45 השוויון. יוסף שמריה בעט כדור עונשין מ־20 מטרים, הכדור פגע בחומת השחקנים ותדר לרשת. שער אומלל מבחינתה של בית"ר.

במחצית השניה התנהל משחק שווה־כוחות, ספורטיבי וכמעט ללא אירועים, פרט לשער הנצחון.

שפט רחמים רינאצ'י לעיני 100 צופים בנתניה.

מיהוד דיווח כתבנו שמעון קרוזו על נצחון הפועל יהוד מהליגה הארצית רק 0:1 על מכבי עפולה מליגה א' וגם זאת בדקה ה־90.

שחקני עפולה היו אלה שגילו עדיפות ברורה במהלך כל המשחק אולם שני חלוציהם משה גבאי ואברהם טילק הירבו להחטיא. גם שוערה הצעיר של יהוד אלון סיני בן ה־17 היה מצויין כשמנע לפחות ארבע פעמים הבקעת שערו בזינוקים מרהיבים.

שחקני יהוד השיגו את שער הנצחון רק בדקת הסיום לאחר שיורם אורן שנכנס לשחק רק בדקה ה־84 ביצע בדקת הסיום מבצע אישי מבריק בסיומו, מסר כדור רוחב לישראל ששון שמקרוב קבע נצחון דחוק להפועל יהוד ובכך מנע הארכה.

שפט שלמה יוסף לעיני 200 צופים.

פרוסט יועמד לברור

„שופט הכדורגל אריה פרוסט הוזמן לישיבת הנהלת איגוד השופטים שתהיה ביום שני ואז גם יוחלט על הצעדים נגדו, ואם בכלל, בעקבות אירועי משחק הכדורגל בשבת האחרונה בין שמשון תל אביב להפועל באר שבע" — כך אמר אתמול יו"ר איגוד שופטי הכדורגל אברהם קליין לאחר ששמעתו של הקוון אמנון הויזמן בתכנית „חצי פינתי" שהוקרנה בטלוויזיה בערב יום שני.

יו"ר איגוד השופטים אמר אתמול כי שלשום פנה אליו הקוון השני של המשחק מאיר עפרון ומסר לו כי מיד לאחר שראה את שחקן הפועל באר־שבע אלי אוזן יורק בפניו של יגאל הלל שחקן שמשון תל אביב הימנה את תשומת ליבו של השופט פרוסט שהחליט להתעלם וכלל לא להתייחס לפרשה בטענה שהוא לא ראה כלום.

אברהם קליין ציין עוד כי הוא מקווה שימצא פתרון כיצד יש להעניש שחקנים בעקבות צילומי טלוויזיה אך „אי אפשר להסתמך על מצלמות טלוויזיה. אם היינו מסתמכים עליהם לא היינו מסיימים משחקים. את השחקנים המביאים קלון על הכדורגל יש להעניש רק לאחר שהקבוצות שנגדם בוצעו העבירות יתלוננו. אך על סמך טלוויזיה אנו יכולים לפעול" ציין קליין.

הקוון אמנון הויזמן שהפר את ההוראה שלא להתראיין עדיין לא קיבל הודעה כלשהי מאיגוד השופטים. בשבת הוא לא ישפוט בשום משחק מאחר שביקש עוד בשבוע שעבר לשחררו בשל ארוע משפחתי.

נהגי מוניות לא יחגרו חגורת בטיחות

נהגי המוניות ישוחררו מחובת חגירת חגורת בטיחות בעיר, על כך הודיע אמש השר חיים קורפו, בכנס שנערך בחיפה בהשתתפות כ־500 בעלי מוניות מאיזור חיפה והצפון.

קורפו מסר, כי בעקבות קשיים אמיתיים שבהם ניתקלו נהגי מוניות ולאחר שמשרד התחבורה בדק את הנושא בקפדנות ואת הבעיות המיוחדות שהתעוררו לנהגי המוניות, בשל היותם חגורים בעיר, החליט השר לשחרר את נהגי המוניות מחובה זו בתחומי העיר, אך לא את הנוסע היושב לצידו של הנהג, אשר עליו להיות חגור.

קורפו מסר עוד, כי גם במדינות מערביות אחרות, בהן קיימת חובת חגירת חגורות בטיחות בתחומי העיר, ניתן שיחרור מלא מחובה זו לציבור נהגי המוניות. הפטור יכנס לתוקף רק לאחר פירסום תקנה בהתאם בחתימת שר התחבורה. (שע"ח)

מרחב תכנון מקומי הגליל המרכזי
תקון טעות
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר היא לפי סעיף 89 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה—1965.

פקודת החברות [נוסח חדש]
הודעה על קבלת החלטה מיוחדת
(לפי סעיפים 25 ו־267 לפקודת החברות [נוסח חדש] התשמ"ג—1983)
של החברה — רשף טכנולוגיות צבאיות בע"מ
חברת רשף טכנולוגיות צבאיות בע"מ מתכבדת בזה למסור הודעה כי ביום 25.1.88 באסיפה כללית שלא מן המנין, נתקבלה ההחלטה הבאה על שינוי תזכיר החברה כהחלטה מיוחדת:
„סעיפים 2(ב)(1) ו(ד) לתזכיר החברה יבוטלו. לתזכיר החברה יתווסף סעיף 2א כדלקמן:
2א — הגבלת מטרות החברה: החברה לא תעסוק במחשבים בכל צורה שהיא".
י. אורון — דירקטור

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
נס־ציונה
הודעה לפי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה נס־ציונה בקשה להקלה בחלקה 13 ומגרש 3/209 — א' בגוש 3845.
החלקה נמצאת באזור מגורים מיוחד, שם מותר לבנות בהתאם לתכנית נס/81 — 125% משטח החלקה ב־8 קומות בהתאם לתכנית בינוי.
בקשת המבקש היא להתיר לו הקלה בנפח בנייה על־ידי תוספת של 227.83 מ"ר בבנייה, המהווה הקלה של 3.15% משטח המגרש.
כמו כן מבוקשת הקלה בבינוי באופן שבמקום מרחק של 20 מטר בין בניינים מספר 1 ומספר 3, יהיה מרחק של 18 מטר בין הבניינים האמורים.
לכל מי שיש לו התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לועדה המקומית לתכנון ולבניה בתוך מועד של 15 יום חול מיום פרסום הודעה זו. לאחר מועד זה, תובא כל ההתנגדויות שתוגשנה כנ"ל לדיון בועדה המקומית לתכנון ולבניה והיא תחליט בנדון.
ניסן קרוסטקי יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — נס־ציונה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב
מרחב תכנון מקומי
רמת־גן
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מיתאר מקומית/מפורטת
[illegible]
מרדכי בהנא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

בבית המשפט המחוזי בבאר־שבע
תיק עזבונות 13/88
הזמנה
בענין צוואת המנוחה: ביתן פנידה הידועה גם כביטן פנידה, ת.ז. 6959424 מאשקלון, רמת אשכול 2039.
המבקש: ביתן דוד, ת.ז. 239775, מאשקלון, רח' הסנפיר 23.
להוי ידוע כי הוגשה לבית המשפט המחוזי הזה בקשה ליתן צו לקיום צוואה של המנוחה הנ"ל והנני מזמין בזה כל אדם הטוען שיש לו טובת הנאה בעזבון המנוח הרוצה להתנגד לבקשה, להגיש תוך 15 יום מיום פרסום הזמנה זו התנגדות לבקשה שאם לא כן יתן בית המשפט צו כטוב בעיניו.
14.1.88 י. טירקל, — נשיא

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
הדרים
הוד השרון, דרך רמתיים 36, טל. 052־21178
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לריון, בקשה לחלוקת חלקה ברוח השמש העולה ברמות־השבים, בגוש 6589 חלקה 156 על ידי וולף יוחנן והמהווה חריגה, היינה: שטח החלקה קטן מהמינימום הקבוע בת/מ הר/10/290.
כל המעוניין, אם כבעל ואם מבחינה אחרת, בקרקע, בבניינים או בנכסים אחרים שהתכנית משפיעה עליהם, יוכל לעיין בהעתקי התכנית במשרדי הועדה המקומית בשעות הקבלה הרגילות, ולהגיש התנגדויות מנומקות בכתב לתכנית תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.
א. שמעוני, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה „הדרים" 22.1.88

הועדה המקומית לתכנון ובניה
רעננה
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965 להלן החוק
ניתנת בזה הודעה כי בהתאם לסעיף 149 לחוק, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ובניה רעננה (להלן הועדה המקומית) בקשה להיתר בניה בגוש 6586 חלקה 493, מגרש 2026, רחוב שלום עליכם, פינת טשרניחובסקי, מבוקשת הקלה 10% בקו בנין צדדי (דרומי) רחבו 3.60 מ' במקום 4.00 מ' המותרים לפי תכנית רע/143/1.
כל המעונין רשאי לעיין בתכנית במשרדי הועדה המקומית רעננה במקום ובימים שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל הרואה עצמו נפגע מהקלה זו רשאי להגיש התנגדותו להתרת ההקלה הנ"ל תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית במשרדי העיריה.
ב. וולשוביץ, יו"ר הועדה לתכנון ובניה

מרחב תכנון מקומי
השומרון
נמסרת בזה הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה—1965, כי הוגשה בקשה מספר א/318 על חלקה 18 בגוש 10635 באור־עקיבא ע"י כהן נסים שבאישורה יש משום הקלה לענין תוספת 6% בנייה.
התנגדות מנומקת בכתב, אפשר להגיש תוך 14 יום מפרסום הודעה זאת, לועדה המקומית השומרון, (ת.ד. 58, זכרון־יעקב—30950).
שלום ברזילי, יו"ר הועדה המקומית השומרון תאריך 5.11.87

חוק תכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי
רעננה
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה רעננה הופקד שינוי תכנית הנקרא שינוי תכנית מתאר מקומית מס' רע/295/1/1 ביחד עם התשריט המצורף אליו.
עיקרי הוראות השינוי: תוכנית זו באה לשנות תוכנית מתאר מקומית מספר רע/1/4. שינוי חלקה מס' 691 בגוש 6586 שנמצאת באזור מגורים ג' לאזור מיוחד, קביעת שטחי בניה מכסימאליים.
ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: גוש 6586 חלקה 691 דו/רמב"ם.
כל המעוניין בשינוי רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל זכאי לפי סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חדשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות לשינוי במשרדי הועדה המקומית האמורה.
דב שישא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

טלוויזיה

(כ) כתוביות מיוחדות לליקויי שמיעה.

08.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 ארץ מולדת אל מחוץ לגדר (כ). 08.40 אנגלית ד'. 09.00 מדעי הטבע (יסודי) איך גדלים הזרעים. 09.20 אנגלית ד'. 10.00 שעת כושר. 10.10 מדעי הטבע (חט"ב) 70 פעימות בדקה (כ). 10.30 סיפור נמוך. 11.00 חשבון ו' הכל בגלל אגוז קטן. 11.15 אנגלית (י"א, י"ב) Hello Israel - Democracy in Israel. 11.30 קשת וענן הארץ עץ השדה (כ). 12.00 אנגלית ח'. 12.25 אנגלית י'. 13.00 מדעי הטבע (על יסודי) בראשית. 13.30 ביאוגרפיה של א"י מפני הארץ מספר תכור לכרמיאל. 14.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 14.05 עם אדם, גם בתומר יגלה הרוח. הסרט עוסק בשילוב של עבודה (בתעשיה, בקיבוץ, בכפר) עם הרוח (לימודים, ערכים). 15.00 טוב טוב הגמר. 15.25 מארק טוויין, הרקע לעבודה. 15.40 שעת כושר. 15.55 גברת פלפלת. 16.05 שביל באמצע שביל בצר טיול השבוע: דרום הגולן. 16.20 סיפורים, שעשועון טלוויזיה בנושא פרסים. 17.00 ערב חדש, מנחה: אילנה דיין. 17.30 שמיניות באוויר מגזין לנוער בשידור חי. מנחה: דליק ווליניץ. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 על ספרות ותרבות (ערבית). 19.00 כפר הבריאות. 1. צרירות. 2. על השעון הביולוגי בגופנו. (ערבית). 19.30 חדשות (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 רוח הארץ, סרט תיעודי על הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. החלק הראשון: בין יפו לחרש — על עשר שנותיו הראשונות של הרב אברהם יצחק הכהן קוק בארץ ישראל. 21.00 מבט לחדשות. 21.38 מוקד. 22.05 סרט טלוויזיה: רצוי ניסיון, אך לא הכרחי. 23.40 פסוק של יום. חדשות הלילה.

ערוץ 2

08.30 משפט דמיאניוק שידור ישיר. 18.30 בוא אחרי (פרק רביעי). 19.00 אנה קרנינה סידרה דרמטית. 20.00 תקציר משפט דמיאניוק. 20:30 תולדות הצילום בקולנוע. פרק רביעי: חמישה שילינג לכוכב קולנוע. 21.00 סופ 2: קוין, ברוס ספרינגסטין, להקת ג'נסיס. 21.40 להקת רוזי ההמשך.

רדיו

קול המוסיקה

06.01 „צלילי בוקר". 07.09 „בהאזנה נינוחה" [illegible] ראבל: „בולרו" [illegible] סימפוניה ברה מינור. 09.00 „קונצרט בוקר" ראבל: ולסים אצילים וסנטימנטליים [illegible] ברליוז: „רומאו ויוליה", סימפוניה דרמטית (ל. מאזל/התז. הפילה. הוינאית). 11.57 „פינת השיר" משירי ארז ביטון. 12.00 „אמנים באולפן" הלל צרי — צ'לו/רות צרי — פסנתר [illegible]. 13.05 „בהאזנה נינוחה" [illegible]. 15.00 [illegible]. 16.00 [illegible]. 18.00 [illegible]. 20.05 [illegible]. 20.30 [illegible]. 22.50 [illegible]. 23.00 [illegible].

רשת א'

07.30 „רודיקל". 08.06 [illegible]. 08.27 משפט דמיאניוק שידור חי מבנייני האומה בירושלים. 13.00 שירים עבריים. 13.30 חדשות ויומן בצהריים. 13.45 חדשות ויומן באנגלית. 14.06 [illegible] לילדים ולנוער. 15.27 [illegible]. 16.57 [illegible]. 19.00 [illegible]. 19.30 [illegible]. 22.05 [illegible].

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.06 „עושים עניין". 09.05 „ביקור בית" עם שמואל שי. [illegible] 14.06 „לראות או לא לראות" יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „בת צחוק" הור הומור. 15.05 „שירים ושעורים". 15.55 „קראתי ספר" קוראים ממליצים. 16.05 „יומן כלכלה". 16.30 „על מספרים ואנשים" מגזין המשק והחברה. 17.05 „רגעי קסם". 18.06 „יש שאלות" עם איתן אלמוג. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 „מוסף יומן צבא ובטחון". 20.05 „במוקים ושקרים" מבחר שירים ביידיש: שירים על כל־ריגנגה. 22.05 „מחפשים את המטמון". 00.15 „גאו ועוד" עם לאה ליאור.

גל"צ

06.05 אוניברסיטה משודרת — תולדות מלחמת העצמאות תאור כללי של מהלכי המלחמה. מרצה: מאיר פעיל. 06.30 „פוקחים עין". 07.07 שבע אפס שבע עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 „אילת בוקר" עם אלי ישראלי. 10.05 „עשר" שירים עבריים. 11.05 „נכון לעכשיו" עם רפי רשף. 13.05 „רו רה יומי". 13.55 „40 לאחור" סיפור היום בתש"ח דודו דיין. 14.05 „מגיסה יומית" עם אורלי יניב. 15.05 „שירים לתג" עם ארז טל. 16.05 ארבע אחרי הצהריים. 16.54 באופן מילולי [illegible]. 17.00 „ערב טוב ישראל". 18.05 „יעד משורר" מגאזין גל"צ לעניני צבא ובטחון. 18.45 „מעבר לגבול" מגאזין גל"צ־הצ"ל לעניני ערבים. 19.05 „שירים מכאן" שירים עבריים. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 „בעיקר מוסיקה" המכללה המוסיקלית המשודרת של גלי־צה"ל. תימנת בראשר מגישה הרצאה בנושא: „הקול בג'אז". 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת — תולדות מלחמת העצמאות תאור כללי של מהלכי המלחמה. מרצה: ד"ר מאיר פעיל. 22.05 „על הרבש ועל העוקץ". 23.05 „עשרים וארבע־עשרים שהיה" עם ירון וילנסקי. 23.55 „שיחת חצות" — עם אורי אליצור ראש מחלקת הסברה במפד"ל. 00.05 ציפורי לילה עם נתן דטנר ואבי קושניר. 02.05 לא רוצים לישון. 05.05 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 2

08.30 „תיק פלילי 371/86 מדינת ישראל נגד ג'ון איוואן דמיאניוק" שידור חי. 19.05 „רדיו רדיו" עם יואב קוטנר. 20.05 מצעד הפזמונים הלועזיים הממוחשב. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 „הנסיכה עשר" עם מיכל ניב. 23.05 „קול הגאו הזה" עם רני קוסל.

רשת ג'

06.04 „בחורה לאושר" להיטים ותיקים. 07.07 „סיר בבוקר בבוקר". 09.05 „מי, כבר חשבת" עם אבי אתגר. 10.05 „דברים טובים" עם סמדר אימבר. 11.05 „שבעים מי יודעו". 12.05 „אהבה יומיומית" עם יוסי סיאס. 13.05 „רק כיכי הגל" עם גנות פרי. 14.06 „לי ולך" שיר וברכה. 15.05 „הרס, הריש והתרים". 16.05 „הצגה יומית" עם יקיר אביב. 18.06 „הצעקה האחרונה" עם יגאל רביד. 20.05 „כתוב באוויר" שירי הפינה לסיפוכם. 21.05 „צליל מגמק". 23.05 „הלילה הוא שירים".

קולנוע

תל־אביב

4.30, 7.15, 9.30

אסתר: להיות בגדול 5, 7.15, 9.40
אורלי: המאבק לחיים 5, 7.15, 9.30
בן־יהודה: אבא גנוב 4.10, 7.00, 9.10
גת: הקיסר האחרון 3.15, 6.15, 9.15
גורדון: מטורף עלייך 7.00, 9.30
דקל: נאדין, ארבעה משויינות 5, 7.15, 9.30
דרייב אין: זעקת הנשרים 7.45
הוד: ריקוד מושחת 5, 7.15, 9.30
ליפסר הודו: ללא מוצא 4.30, 7.15, 9.30
סינמה 1: סגור לרגל שיפוצים
סינמה 2: שגעון בחלל 5, 7.15, 9.30
פאר: יוסף קל החטא 5, 7.30, 9.30
פאריס: גדול מהחיים 2.12, 7.15, 9.30
רב־חן:
חן 1: מעקב צמוד 5, 7.30, 9.50
חן 2: הנסיכה מבברלי הילס 5, 7.25, 9.45
חן 3: מלון חדר המיטות 11, 2, 4, 7.40, 9.45
חן 4: המכשפות מאיסטוויק 11, 2, 5, 7.40, 9.45
חן 5: חגות — מעבר לפינה 11, 2, 5, 7.30, 9.40
שחף: עבר הבארים 4.30, 7.00, 9.10
תל־אביב: השוטר מלוס אנג'לס 5, 7.15, 9.30
תכלת: גן השיש 4.30, 7.00, 9.15
לב 1: נערות קוברות 2, 5, 7, 10.00
לב 2: טבפופו 2, 4.30, 7.15, 9.50
לב 3: המשפחה 2, 5, 8, 10.00
לב 4: מגדל הרבורים 2, 5, 7.50, 10.00

רמת־גן

אואזיס: מעקב צמוד 4, 6.40, 9.30
לילי: יוסף קל החטא 7.15, 9.30
רב־גן:
גן 1: הנסיכה מבברלי הילס 5, 7.20, 9.40
גן 2: יום במלכודת 5, 7.20, 9.40
גן 3: עבר הבארים 5, 7.50, 9.40
גן 4: ללא מוצא 6.15, 9.15

ירושלים

אוריון: השוטר מלוס אנג'לס 4.30, 7.15, 9.10
אורנע: יום במלכודת 4.30, 9.15
רון: תל־אביבי ברלין 4.30, 7.00, 9.00
בית אגרון:
דמבו הפיל המעופף 16.30
מל ברוקס מתח גבוה 18.00
נערת הטלפון והבלש 19.45
עמנואל 21.45
כפיר: עבר הבארים 4.00, 7.00, 9.10
אורגיל: הקיסר האחרון 4.30, 7, 9.15
מיטשל: שגעון בחלל 7.00, 9.00
סמדר: מלאכים בשמי ברלין 7.00, 9.15
תבירה: סגור לרגל שיפוצים
אוריון
אורי 1: הציד 4.10, 7.15, 9.15
אור 2: זעקת הנשרים 4.10, 7.15, 9.10
אור 3: זאב ברלת 4.10, 7.00, 9.00
אור 4: יומי שלהתקא 4.10, 7.00, 9.00
אור 5: הבלתי משוחדים 4.10, 7.00, 9.00
עדן: אבא גנוב 4.30, 7, 9.00
תיאטרון ירושלים:
נאנון - ז'אן דה פלורט 18.41, 21.45

חיפה

אורדה: ריקוד מושחת 4.30, 7.00, 9.15
חן: יום במלכודת 4.30, 7.00, 9.00
עצמון 1: ללא מוצא 4.30, 7.00, 9.15
עצמון 2: שגעון בחלל 4.30, 7.00, 9.15
עצמון 3: הבלתי משוחדים 4.30, 7.00, 9.15
רון: אבא גנוב 4, 6.30, 9.00
אורלי: בוקר טוב בבילוניה 6.45, 9.15
קרן אור המחודש:
יוסף קל החטא 7.00, 9.15
פאר: מעקב חשני 5.00, 7.30, 9.30

נתניה

שרון: ללא מוצא 5, 7, 9.15

חולון

סביון: השוטר מלוס אנג'לס 5, 7.15, 9.30
מגדל: מעקב צמוד 6.00, 9.00
אירמון: אבא גנוב 5, 7.30, 9.10

בת־ים

עצמאות: מלון חדר המיטות 5, 7.15, 9.30

הרצליה

היכל: אבא גנוב 5.00, 7.15, 9.30

פתח־תקוה

היכל 1: אבא גנוב 5, 7.15, 9.10
היכל 2: ללא מוצא 5.00, 7.15, 9.10
היכל 3: ריקוד מושחת 7.15, 9.10

עפולה

[illegible]: המסכה 9.00

ראשון־לציון

רון 1: אבא גנוב 7.30, 9.30
רון 2: ריקוד מושחת 7.30, 9.10

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום ד', 27.1
מעגל הגיר הקווקזי: 20.30
אנשים קשים: 20.30

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ד' 27.1 בשעה 20.30
פולה

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני מים — הנביאים 3.

חולון
אהרון — הופייק 52.
קופ"ח סבבי — שנקר 35.

ירושלים
ביזלח ביקור חולים — שטראוס 3.

נתניה
מקסים — סולומון 2.

פתח־תקוה
גמ"א — חפץ חיים 6.

רמת־גן
היגיה — ארלוזורוב 81.

תל־אביב
סניטס — אבן גבירול 83.
נצח ישראל — נצח ישראל 1.

חיפה
הנשיא — שד' הנשיא 53.

רעננה־כ"ס
קופ"ח כ"ס — בן גוריון 41, כ"ס.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה
● בית לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
ביקור חולים - ילדים, הדסה ע"כ - פנימית, נשים, עיניים, א.א.ג. הדסה הר"צ - כירורגיה, אורתופדיה.

מוקד קופת־חולים כללית
המוקד יפעל בימים א־ה בין 08.00—20.00, בימי ו' 08.00—15.00. טלפונים: 03־431500, 03־431500.

יד ביד — ארגון קשבת טלפון לילד ולנוער — קו לנוער במצוקה ירושלים — 02־243538. ת"א — 226021 (24 שעות). חיפה — 04־339468 (18.00—20.00). גליל מערבי — 04־923222.

[illegible]
„קו פתוח" — ארגון קשבת לילדים ולנוער 03־231880 (24 שעות).

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל
בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 18.00—24.00. בשבתות וחגים בין השעות: 15.00—21.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ב', טל' 523344, פתוחה כל יום ביום, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 24.00 בבקר.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00—9.00 אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המעליות) קומה א', טל': 03־283822, 294869.

מרכז סיוע לקורבנות אונס
לרעננה והאזור השרון, טל' 052־33432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02־237171
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261111
ער"ן חיפה — טל' 04־672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111
ער"ן נתניה — טל' 053־35316

סילוק פגרים
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. [illegible]

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. מבאר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244, חדרה — 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק ותל־אביב: בימים א'־ה' 16:00; בימי ו' וערבי חג 11:30.
מחיפה לבני־ברק וירושלים: א'־ו' 7.00.
מתל־אביב לחיפה: בימים א'־ה' [illegible]
מתל־אביב לנהריה: בימים א'־ה' 4.00, 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00. בימי ו' וערבי חג 6.00, 8.00, 12.00.
מנהריה לחיפה ולתל־אביב: בימים א'־ה' [illegible]. בימי ו' וערבי חג [illegible].
מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב: בימים א'־ה' [illegible]
[illegible]

טלקס

● נהג נרגם ליד מגידו

אבן הושלכה אתמול לעבר בעל מכונית מסחרית, תושב נתניה, שנסע מכיוון עפולה למגידו.

הנהג התלונן במשטרה שסמוך לצומת, כ־100 מטר ממנה, הושלכה לעברו אבן. הנהג הבחין במשליך האבן, צעיר חבוש כיפה, שנמלט מהמקום.

המשטרה פתחה בחקירה.

שלמה גלזר

● שוב הוצת ארון סעף של „בזק"

ארון סעף נוסף של חברת „בזק" הוצת אתמול ברחוב הרצל 7 בבני־ברק.

כתוצאה מהשריפה נותקו מינויים רבים באיזור וחברת „בזק" שוקדת על חיבורם מחדש.

האש פרצה בערמת פחים וגרוטאות בסמוך לארון הסעף.

המשטרה פתחה בחקירה.

זהבה מוזס

● יזמים מחו"ל ישפצו את הכרמלית

ועדת מומחים בינלאומית תבחן את הצעותיהן של שתי חברות משווייץ ומצרפת המשתתפות במכרז לשיפוץ הכרמלית בחיפה.

הוועדה תבחן את ההצעות מהיבט הכלכלי, המכני והחשמלי ומהיבט של תקשורת ובקרה.

קו הכרמלית, שאורכו 1800 מטרים, יעבור שיפוץ בעלות של 17־20 מיליון שקלים, שישולמו למבצעים בהתאם להסכמים שייחתמו: השיפוץ יכלול החלפת קרונות הכרמלית, שיפוץ וחידוש כל התחנות הקיימות, חדר המכונות וקשר הפנים והבקרה, כדי להעמיד את הכרמלית בשורה אחת עם התחבורה התת־קרקעית המודרנית.

שיפוץ הכרמלית הינו השלב הראשון בתכנית שיקומה והרח־בתה. בשלב מאוחר יותר יורחב מסלולה של הכרמלית למסלולים נוספים באורך של כ־14 ק"מ, שיגיעו לשכונות נוספות בחיפה, כדי להקטין את העומס התחבורתי בעיר. קובי מנדל

● בית חיל הים יוקם בחיפה

ראש עירית חיפה אריה גוראל ומפקד חיל הים האלוף אברהם בן־שושן סיכמו עקרונית בפגישה ביניהם על הקמת בית חיל הים בחיפה. גוראל ציין כי עירית חיפה תעמיד לרשות החיל אתר מתאים להקמת הבית בתנאי שחיל הים והעמותות הקשורות אליו יציגו את אמצעי המימון העומדים לרשותם. המגרש שיימצא לצורך הקמת הבית יהווה על פי ההערכה כ־30 אחוזים מסך עלות הפרויקט.

בדבריו הודה האלוף בן־שושן לראש העיר על גישתו והבטיח כי יעשה מאמץ להקים את בית חיל הים בעיר המאמצת חופה.

קובי מנדל

● פיטורים נוספים במפעלי „איסכור"

במפעלי „איסכור" יפוטרו עד 50 מתוך 340 העובדים, על רקע הצמצום הניכר בהיקף העבודה והמחסור בפלדה המפקד את העולם – אמר מנכ"ל „איסכור", יצחק רן.

לדבריו, „איסכור" הצליחה למכור ב־'87 220 טון פלדה בלמעלה מ־90 מיליון דולר, אבל למרות רווחיותה, לא יהיה מנוס מקיצוץ מספר העובדים, כדי לייעל את המפעלים. במפעל המרכזי של החברה, בקרית גת, קטן מספר העובדים ב־5 השנים האחרונות מ־265 ל־195. אודי נחשון

● מרכז שקם חדש בבת־ים

מרכז קניות של שקם, הגדול מסוגו בחנויות שקם, נחנך אתמול בצומת הרחובות יוספטל והרב לוי בבת־ים.

בינתיים נפתחה לקהל קומת הממסד ובה סופרמרקט ענק למוצרי מזון, כלים ועוד. הוא משתרע על שטח של 2500 מ"ר. בחודש מאי יפתחו שתי קומות נוספות.

בטקס ציין יוחנן גור, מנכ"ל שקם, את הסיוע הרב שהגישה העירייה לפתיחת השקם. במרכז מועסקים 111 עובדים, 85 אחוז מהם בני־ים ויותרים מחולון.

אשר שילוני

תיירות – ענף חדש בקבה"א

מסיבת עיתונאים לרגל כניסתו של הקיבוץ הארצי לענף התיירות נערכה אתמול בהשתתפותו של שר התיירות, אברהם שריר.

הכניסה לענף באה אחרי שנה וחצי של דיונים משותפים עם נציגי משרד התיירות, ש־נועדו לבחון דרך של השתל־בות בענף, בלי לפגוע בעקרון העבודה העצמית ועקרונות ה־אחרים שמנעו עד כה מקיבוצי השומר הצעיר לעסוק בענף.

שר התיירות אמר, כי משרדו יתמוך בקיבוצים שייכנסו לתחום זה, וציין שבעיניו, נכלל הסכם זה בין ההישגים המרשימים שנירשמו בפיתוח ענף התיירות בשנים האחרונות.

קיבוצי השומר הצעיר יעסקו בעיקר בתיירות, המבוססת על פעילות בשטח, במסגרת של רשת אתרי תיירות ארצית, אשר תעניק למפעלים את היתרון של „מפעל מאושר", עם מערכת שיווק מרוכזת.

בשלב ראשון בו יושקעו כ־10 מיליון שקל, יורחבו המפעלים הקיימים: בקיבוץ יד־מרדכי – שיחזור הקרב על המשק במלחמת השיחרור, שבעתיד יהפך לאתר עם אפקטים פירוטכניים שיאפשרו לתייר לקחת חלק פעיל בקרב.

ביד־מרדכי ישופץ ויורחב מוזיאון השואה והגבורה. יערכו מסלול ביקור בקיבוץ, במשק, בבתי הילדים ובמגורי החברים, ארוחה במסעדת הקיבוץ וביקור ב„קניון" בו ימכרו מוצרים מתוצרת התעשייה הקיבוצית.

בקיבוץ רבדים יפתחו את הסיורים באתרים הארכי־אולוגיים בתל־מיקנה, שבסבי־בת הקרובה.

בגבעת־חביבה, שבו הסמי־נר המרכזי של הקיבוץ הארצי, יורחב בית האירוח לבאים ללמוד במקום על תולדות התנועה הציונית, ההתיישבות והשומר הצעיר. בהמשך ישלבו בביקור במקום סיורים בשכנו־תיה של גבעת חביבה – קיבוץ עין שמר ומעניות.

עזרא רבין, מזכ"ל הקיבוץ הארצי, אמר שבתוכנית יש־תתפו בין היתר הקיבוצים הבאים: שניר, דן, ניר־דוד, געש, נגבה, להב ואליפלט.

בין הרעיונות לתכנית ה־ביקור, שיוצעו לתיירים: לשתף את האורח בחיי היום־יום, ל־הזמינו ליום קטיף בפרדס או במטע וכדומה.

(עתי"ם)

שר־התיירות אברהם שריר ומזכיר הקיבוץ הארצי עזרא רבין (צילום: מאיר כפיר / י.פ.פ.א.)

עונש מאסר נוסף לשוטר שהורשע בהחזקת סמים בכלא

התמכר לסמים בהיותו סוכן סמוי ונידון לפני שנתיים לשלוש שנות מאסר על סחר בסמים ● הורשע ונענש שוב לאחר שהתגלה חשיש בתאו

מאת שלי יחימוביץ, כתבת „על המשמר"

שוטר מהיחידה המרכזית של משטרת ישראל בתל־אביב, ישראל דיאמנט בן 29, התמכר לסמים לאחר שעבר כסוכן סמוי וסייע בלכידת עברייני סמים. סיפורו של דיאמנט נחשף השבוע בבית־משפט השלום ברמלה, לאחר שהורשע על־ידי שופט השלום צבי סגל בהחזקת סמים בכלא נפחא ונידון ל־17 חודשי מאסר בפועל.

דיאמנט שירת ביחידה המרכזית שלוש שנים, והביא ללכידתם של עברייני סמים רבים. לפני כשנתיים הורשע בבית־המשפט המחוזי בתל־אביב בסחר בקוקאין ונידון לשלוש שנות מאסר בפועל.

בכתב־האישום שהוגש לבית־המשפט ברמלה נאמר, כי ביוני אשתקד, ימים ספורים לפני שהיה אמור לעמוד בפני ועדת שחרורים, התגלו בתאו שני גרם חשיש.

הנאשם שטח את עברו בפני השופט וביקש לגלות כלפיו מידה של רחמים. „בנוסף לעונש המאסר שנגזר עלי לאחר שהתמכרתי לסמים", סיפר, „אני נענש מדי יום ביומו בבית־הסוהר. משום שלא כמו שוטרים אחרים איני מרצה את עונשי במתקן מיוחד לכך, מכיוון שעברייני סמים אינם נכלאים שם. אני מרצה את עונשי בקרב אסירים רגילים ומצבי קשה ומסוכן ממצבו של כל אסיר אחר, הן בגלל היחס של האסירים כלפי והן בגלל הסיכוי להסתבך בקלות". הוא סיפר, כי התמכר לסמים בעקבות עבודתו כסוכן סמוי בקרב עברייני סמים.

בהכרעת הדין אמר השופט סגל, כי מדובר באדם שאין לו דפוסי התנהגות עבריינים. „תפקידו היה לחדור לכנופיות סמים ולהשיג ראיות מפלילות נגד סוחרי סמים. במהלך עבודתו נמצא הנאשם בעצמו בכך שהחל להשתמש בסמים מסוכנים", אמר השופט וקבע, כי עונש המאסר יהיה תוספת לתקופת המאסר שהנאשם כבר מרצה.

מעמיק השפל ב„חופשיות"

מאת אלחנן הורוביץ, כתב „על המשמר"

השפל במניות החופשיות העמיק עד כדי כך, שהיו שהחלו לדבר על „יום שחור". ההיצעים במניות החופשיות עלו ל־11.4 מיליון ש"ח. מזה 11.1 מיליון ש"ח ב„בסט" (בכל מחיר) ופחות מ־300 אלף ש"ח ב„שער" (לא פחות משער אחרון). מהן עלו רק 11, לעומת 340 שירדו ו־84 שנשארו בלי שינוי.

במניות ההסדר עלו הביקושים ל־7.2 מיליונים ש"ח וההיצעים הסתכמו ב־912 מיליון ש"ח. משעריהן עלו 13, 6 ירדו ו־11 נשארו ללא שינוי. בפעם הראשונה היו יותר עליות שערים במניות ההסדר, מאשר במניות החופשיות.

בשוק איגרות החוב בלטו הנטייה לעליות בצמודות למדד ונטייה ליציבות בצמודות למט"ח.

מקרנות הנאמנות הוציא אתמול הציבור יותר מ־8 מיליוני ש"ח.

סל המטבעות ירד אתמול ב־0.02 אג' ל־1.7177 ש"ח, בעוד ששער הדולר היציג עלה ב־0.1 אג' ל־1.5785 ש"ח.

דולר נוסעים — 1.8722 ש"ח.

דולר שחור הוסיף לנוע בין 1.64 ל־1.65 ש"ח.

גלגלי הבורסה

בבורסות העולם הוגדר „הנאום על מצב האומה" האחרון של הנשיא רייגן כמאכזב והביא להתחזקות קלה של מטבעות החוץ ביחס לדולר, שתמורתו שילמו אתמול בציריך 1.6745 מ"ג, 1.3535 פר"ש, 5.646 פר"צ או 127.4 ין יפאני.

המסחר במניות נפתח אתמול במגמת עלייה במערב־אירופה, אחרי העליות המתונות בטוקיו ובהונג־קונג. באוסטרליה נשארו הבורסות סגורות לרגל „יום השנה ה־200 לבואם של המתיישבים הראשונים מאירופה" ליבשת זו. הפגנה נגדית ערכו 4,000 ילידים, שהכריזו על „שנת אבל ב־1988".

מחיר הזהב ירד אתמול ל־470.80 דולר לאונקיה בהונג־קונג ול־471 דולר בלונדון.

מחיר הנפט מסוג „דובאי" נסחר אתמול ב־15.17 דולר לחבית, אחרי שירד שלשום ב־16 סנטים.

במסחר הרב־צדדי במניות לפני הצהריים נרשמו רק ירידות שערים. הירידה הגדולה ביותר — ב־4.6% — הייתה בהסנה.

שערי מטבע־חוץ בבנק הפועלים — 26.1.88

	יחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7082	1.7295	1.7177
דולר אמריקני	1	1.54	1.61	1.5692	1.5888	1.5785
מרק גרמני	1	0.92	0.96	0.9374	0.9491	0.9418
לירה סטרלינג	1	2.73	2.86	2.7802	2.8149	2.7929
פרנק צרפתי	1	0.27	0.29	0.2777	0.2811	0.2794
ין יפאני	100	1.21	1,26	1.2288	1.2442	1,2374
גילדן הולנדי	1	0.82	0.86	0.8338	0.8442	0.8388
פרנק שווייצרי	1	1.14	1.19	1.1578	1.1723	1.1634
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2603	0.2635	0.2621
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2462	0.2492	0.2477
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2441	0.2472	0.2456
מרק פיני	1	0.38	0.40	0.3854	0.3902	0.3876
דולר קנדי	1	1.21	1.26	1.2278	1.2431	1.2351
דולר אוסטרלי	1	1.08	1.17	1.1239	1.1380	1.1308
ראנד דר' אפריקני	1	0.47	0.80	0.7891	0.7989	0.7926
פרנק בלגי	10	0.44	0.46	0.4491	0.4547	0.4513
שילינג אוסטרי	10	1.31	1.37	1.3341	1.3507	1.3397
לירה איטלקית	1,000	1.25	1.33	1.2727	1.2885	1.2820

בפלילים

שוטר מג"ב מואשם בזיוף ציוניו בקורס קרב מגע

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

שוטר משמר־הגבול, אמין סעיד אסר, בן 24 מואשם בבית־המשפט בחיפה בנסיון לרמות את מפקדיו.

בכתב אישום שהגיש נגדו עורך־דין נסים טרוסי מפרקליטות מחוז חיפה, טוען התובע, כי בחודש ספטמבר 86' השתתף השוטר בקורס קרב מגע שנערך במכון וינגייט. בסיומו התברר לו כי ציוניו נמוכים וכי נכשל בקורס. הוא לקח את גליון ציוניו, זייף אותם כאילו סיים את הקורס בהצלחה ואת גליון הציונים המזוייף הגיש למפקדיו. התובע טוען כי השוטר שינה את הציונים ללא סמכות ובכוונה לרמות.

בדתה אונס לאחר שהסתכסכה עם חברה

מאת ניצה רימון, כתבת „על המשמר"

תלמידת תיכון בת 15 מנתניה התלוננה במשטרה כי נאנסה על־ידי אלמוני סמוך לחצות באיזור השוק. חוקרת נוער רס"ר נוגה לויאן חקרה את הצעירה וזו עד מהרה נשברה והודתה כי מסרה הודעה כוזבת וכי העלילה על חברה משום שהסתכסכה עמו.

במקרה אחר התלוננה נערה בת 16 במשטרת פתח־תקווה כי נאנסה ע"י שלושה צעירים. לדבריה הצטרפה לרכב הצעירים שפיתו אותה לעלות אל דירתם, שם אנסו אותה לטענתה לאחר שהושקתה במשקה חריף.

שלושת החשודים באונס, תושבי פתח־תקווה בני 23 נעצרו לחקירה.

הוארך מעצר בני טובים החשודים באונס קבוצתי

מעצרם של שלושה צעירים שנעצרו כחשודים באונס נערה בתל אביב, הוארך אתמול בבית־משפט השלום בתל־אביב.

„הפתולוגית קבעה בעדותה במשטרה שהמתלוננת עדיין בתולה" אמרו הסנגורים, חיים קאזיס וצבי לידבקי וביקשו לשחרר את שלושת בני הטובים, שחשודים באונס קבוצתי של נערה בת 17 וחצי. השופטת דבורה ברלינר החליטה, כי החשודים ישארו במעצר עד יום שישי. היא גם ציינה, כי צו איסור הפרסום בנוגע לחשודים עומד בעינו.

השלושה חשודים, כי ביחד עם קטין נוסף אנסו את הנערה, בביתו של אחד מהם. הם הכירו את הנערה במועדון „פינגווין" שם עבדה, ולטענת סנגוריהם היא זו שגירתה אותם ביודעין ואף רקדה בטניזם עירומה למחצה על שולחן הביליארד בביתו של אחד מהם.

בבקשתו להארכת המעצר אמר בא כח המשטרה, מפקח רחמים כהן, כי נגד החשודים קיימות ראיות המטילות עליהם חשד כבד ושחרורם עלול לפגוע בחקירה. (עתי"ם)

עם נפתלי בן משה

משתתפים באבלך הכבד

במות האחות

ש ר ה

סיעת מפ"ם בהסתדרות

מרכז מפ"ם

לקיבוץ ברעם ולמשפחה

משתתפים בצערכם על מותו של

שמואל יער ז"ל

בית יראון

לזיו יער

משתתפים באבלך על פטירת

א ב י ך ז"ל

מפקד היחידה ופיקודה

לחברתנו זיוה, מוקי וכל המשפחה

משתתפים באבלכם במות האח

ישראל סטרולב

קיבוץ עברון

נחתם הסכם על פריסת חובות המושבים בסך 1.2 מיליארד ש"ח

425 מיליון ש"ח מסכום זה יימחקו ● הפריסה תתחלק בין הממשלה (690 מיליון ש"ח) לבנקים (160 מיליון ש"ח) ● פעולות ארגוני הקניות יצומצמו ומפעליהם יימכרו

מאת חיים מרגלית, כתב „על המשמר"

הממשלה, הסוכנות והבנקים הגיעו אתמול להסכם על פריסת חובות המושבים בסך 850 מיליון ש"ח ומחיקת חובות בסך 425 מיליון ש"ח.

הפריסה תתחלק בין הממשלה — 690 מיליון ש"ח והבנקים — 160 מיליון ש"ח. משך הפריסה עד 15 שנים בריבית שנתית של 6.7 אחוזים. מחיקת החובות תבוצע על־ידי הבנקים — 160 מיליון ש"ח, ספקים („תנובה" ו„המשביר" בעיקר) — 85 מיליון ש"ח, החטיבה להתיישבות בסוכנות היהודית — 60 מיליון ש"ח, הסוכנות היהודית — 100 מיליון ש"ח וזכאים שונים — 20 מיליון ש"ח.

על ההסכם חתמו משרדי החקלאות והאוצר, הסוכנות היהודית, בנק לאומי, בנק הפועלים ובנק החקלאות. בנק המזרחי וטרם הצטרף להסכם.

על־פי ההסכם יצומצמו פעולות ארגוני הקניות שהצטרפו להסדר ויוגבלו רק לרכישות תשומות לחבריהם. מפעלי תעשייה השייכים לארגוני הקניות יימכרו. מפעלים רווחיים השייכים לארגוני הקניות יועברו מבעלותם לבעלות המשת־משים הישירים בהם. במושבים עצמם, האגודות השיתופיות וחברי המושבים יהיו קשורים לבנק אחד, שבנוסף לפריסת החובות יהיה אחראי לאספקת אשראי לייצור השוטף.

עוזר שר־החקלאות, צבי אליו, אמר לכתב „על המשמר", כי מהיום יצטרכו המושבים וחבריהם להתחיל להחזיר את חובותיהם השוטפים. הוא הוסיף, כי ביצוע ההסכם, עליו שוקדת מינהלת ההסדר בראשות אברהם סנפירי, לא יהיה פשוט וקל, שכן לפי המלצת ועדת רביד יהיו מושבים שהאגודה השיתופית תפסיק לייצג את חבריהם ויהיו מושבים שיתפרקו.

לובי של ח"כים למען הזוג פולארד

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר"

לובי למען הזוג פולארד קם בכנסת, ביוזמת חברות הכנסת גאולה כהן ועדנה סו־לודר. הלובי בו משתתפים נציגים מכל הסיעות הציוניות של הבית נפגש היום לראשונה עם אחותו של ג'ונתן פולארד, קרול, וכן עם ראשי הוועד הציבורי למען פולארד בארץ ובארה"ב.

החלטה ראשונה שקבל היום הלובי עפ"י הצעת של ח"כ שולמית אלוני היא מש־לוח עצומה לנשיא ארה"ב, חתומה על ידי רוב חברי הכנ־סת לחון את הזוג פולארד.

בין שאר ההצעות שהועלו: פניה לחברי קונגרס ואישים נוספים בארה"ב לפעול למען הטבת תנאי מאסרם של הזוג פולארד ובמיוחד הקלת מצבה הבריאותי של אן פולארד ושי־פור תנאי כליאתו של ג'ון פולארד המוחזק היום באגף הפסיכיאטרי של בית־הסוהר, בו מוחזקים חולי־נפש.

קודם לכן נאות יו"ר הכנסת לקבל בלשכתו את הגב' פו־לארד לשיחת היכרות שאליה נתלוו חברי הכנסת: גאולה כהן, עדנה סולודר, מרים תעשה־גלזר ודב בן־מאיר.

קרול פולארד בפגישה עם ח"כים בכנסת. מימין: מרים תעשה־גלזר, גאולה כהן ושלמה הלל (צילום: רחמים ישראלי)

עובדי המינהל והמשק בבתיה"ח הממשלתיים דחו שביתתם ליום א'

מאת יוסף שמי, כתב „על המשמר", וסוכנות עתי"ם

עובדי המינהל והמשק של בתי־החולים הממשלתיים הח־ליטו לדחות את השביתה שנועדה להיום ליום א', לאחר שהובטח להם כי ועדת המעקב תתכנס היום כדי לדון בתביעותיהם.

ההחלטה לדחות את השביתה נתקבלה אתמול בכינוס ועדי העובדים של עובדי המינהל המשק בבתי־החולים הממשלתיים. בכינוס הוחלט, שאם עד יום ו' לא ייענו תביעותיהם להשוואת שכרם ותנאיהם לאלה של עובדי קופת־חולים, ישביתו עובדי המינהל והמשק את בתי־החולים המ־משלתיים החל מיום א'.

הרופאים המרדימים ממשיכים בעיצומיהם וישביתו היום את חדרי הניתוח בבתי־החולים כרמל, איכילוב וביקור־חולים. מחר ישבתו חדרי הניתוח בבתי־החולים רוטשילד, מאיר והדסה הר הצופים.

בפגישה שהתקיימה אתמול בין נציגי משרדי הבריאות והאוצר ונציגות שירות המדינה לא הושגה כל פריצת דרך אולם סוכם שמשרד־האוצר יזום פגישה בימים הקרובים עם הרופאים המרדימים.

גם רופאי המדינה ממשיכים בעיצומים וישביתו היום את חדרי הניתוח בבתי־החולים הממשלתיים בצפת ובנהריה וכן ברמב"ם, רוטשילד ופוריה. כן יושבתו מרפאות החוץ של בתי־החולים שיבא, רוקח הקריה ובתי־החולים הפסיכיאטרים בבת־ים ובבאר־שבע.

הכנסת נגד גלי־צה"ל במשחק כדורסל חגיגי

מאת ירון זליג, כתב „על המשמר"

משחק כדורסל בין נבחרת הכנסת לנבחרת „גלי צה"ל" יעמוד במרכזו של יום שידורים מיוחד שתשדר תחנת גלי צה"ל לרגל יום הכנסת החל בט"ו בשבט (3.2.88).

שידורו הישיר של המשחק יחתום את לוח המשדרים המיוחד שתקיים התחנה באותו יום. כן תפתח כל שעת שידור בברכה קצרה שיברכו אנשי ציבור בתחומים שונים, את הכנסת ליום הולדתה ה־39. בין המברכים יהיו חנה מרון, לובה אליאב, טוביה צפיר, השופט העליון חיים כהן, יצחק בן אהרון ואריה דולצ'ין.

במסגרת תכניות „מגישה יומית" תארח אורלי יניב את ח"כ אלעזר גרנות. בשעה שבע בערב יגיש דודו דיון את התכנית „מגילת העצמאות", במסגרתה יתווכחו אנשי מחקר מתחומים שונים למגילת העצמאות. בין המשתתפים השופט העליון לשעבר צבי ברנזון, פרופ' אבי רבינצקי, פרופ' אוריאל רוזן צבי, וההסטוריון יגאל עילם.

בסיומו של היום בשעה תשע בערב ישודר משחק כדורסל חגיגי בין נבחרת הכנסת לנבחרת גלי צה"ל. במשחק שייערך באולם הספורט של אוניברסיטת תל אביב ייצגו את הכנסת השר משה קצב וחברי הכנסת חיים רמון, פנחס גולדשטיין, בני שליטא, דדי צוקר, רן כהן, דוד מגן ודן תיכון. בנבחרת גל"צ יופיעו מפקד התחנה נחמן שי, דן שילון, רמי רשף, יוסי עוזרד, יותם יקיר, מני קיפל, דורי בן זאב, גיא זוהר ויוסי עבדי.

במחצית המשחק תתקיים תחרות בין טובי שחקני הליגה הלאומית בכדורסל על המקום הראשון בקליעה לסל. בתחרות יטלו חלק מיקי ברקוביץ' דורון ג'מצ'י, אור גורן, שמוליק זיסמן, עדי גורדין, חיים זלוטיקמן, מרק סמפסון, פורסט מקנזי וגל קנז. למשחק ימכרו כרטיסים לקהל הרחב וההכנסות יוקדשו לליב"י.

אשתו ואמו של אלבין תובעות מ„מוניטין": שלמו את מה שמגיע

מנהל „מוניטין": „אלבין היה חייב לנו כספים וחובו קוזז מהסכום שהגיע לתובעות

גליה וגניה אלבין, אשתו ואמו של מיכאל אלבין ז"ל, שהן היורשות שלו ומנהלות עזבונו, הגישו לבית המשפט המחוזי בתל אביב, תביעה נגד חברת „מוניטין" ובעלי המניות בה, על שלטענתן אינם משלמים את המגיע להן בבעלות מניות בחברה.

„מוניטין" מכחישה את הטענה ואומרת, כי אלבין חב כספים ל„מוניטין" והחוב קוזז מהסכום שהגיע לתובעות.

בתביעה נטען כי ביוני 87' נחתם הסכם בין עתון „חדשות" והוצאת עתון „הארץ" לבין חברת „מוניטין", הסכם זה ביטל הסכם שנערך בין הצדדים, ולפיו, התחייב עתון „חדשות" להעביר לחברת „מוניטין" סכום, השווה בשקלים חדשים למיליון ושמונה מאות אלף דולר, שינתן בתשלומים חודשיים החל מאוקטובר 88'.

השתיים טוענות בתביעתן כי נודע להן בשיחה עם מנהל „מוניטין" — חיים בראון, שחברת „מוניטין" עומדת לחלק את הכספים האלה בין בעלי המניות שלה, מבלי לשלם להן את חלקן ברווחים אלה, בשל הטענה הכוזבת כי מיכאל אלבין ז"ל חייב ל„מוניטין" סכום כסף. גליה וגניה אלבין כפרו בכתב התביעה בקיומו של חוב כזה.
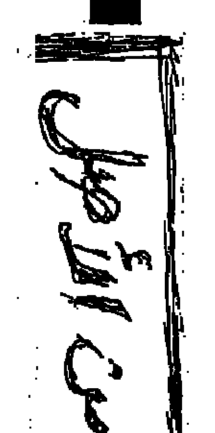
בכתב התגובה, שהוגש לבית המשפט לפני שבוע, טען בראון, כי התובעות לא ידעו שבחברות ערוכות והתחשבנות בתביעתו, לפיה חייב מיכאל אלבין ז"ל סכום בסך 375 אלף דולר ל„מוניטין". (עתי"ם)